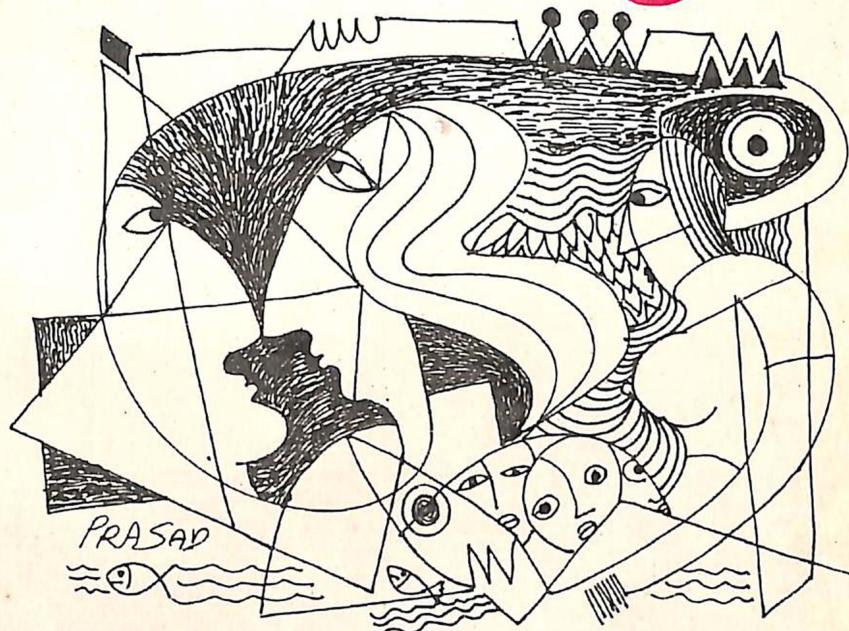

7

കാവന കാളമുടി

കേരള ബ്രഹ്മഗും പുനർന്നിവാസ
സിഡാതവും

- ജയപ്രകാശ് മലല്ല

★ കെ.പി. നാരായണപിശാരടി

★ കെ.പി. രക്തരൻ

★ ഡോ: ജോർജ്ജ് ടീവർഗ്ഗീസ് ജോസഫ്

2000

മലബാറി - എപ്പിൽ

REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF NEWS PAPERS FOR INDIA UNDER NO. 70774/98

കാവന കാളമുടി

(എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ മൂലവ്യതി)

പുസ്തകം 2

ലകം 3

ഹൈക്കോഡ് - ഏപ്രിൽ 2000

ഉപദേശക സമിതി

എൻ. പി. മുഹമ്മദ്
എം. എൻ. വിജയൻ
എം. അച്യുതൻ

പത്രാധിപസമിതി

കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ
ഡോ. എം. ആർ. രാഖവവാരിയർ
കെ. പി. ശങ്കരൻ
കെ. പി. മോഹനൻ
എം. എം. സചീനൻ
വി. പി. വാസുദേവൻ
മനന്യൂർ രാജൻബാബു
അസീംതാനിമുട്ട്
എ.സി. ശ്രീഹരി
ചായം ധർമരാജൻ

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരകട്ടസ്റ്റ്

(റജി. 440/92)

കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503

ഉള്ളടക്കം

മുൻകുറി

എൻ.വി. കുഷ്ണവാരിയർ (കവിത)

“പണ്ഡിതരത്നം”

കെ.പി. നാരായണപ്പിഷ്വരൻ

സാർത്ഥകമായ ഒരു സാന്നാഹനം

കെ.പി. ശക്രൻ

കേരള ഖ്രാഹണരും പുനർന്നിവാസി സിഖാനവും ജയപ്രകാശ് മല്ലീ

സാമാജ്യത്രകാലത്തെ ഇന്ത്യയിലെ

അഞ്ചാനാത്മക സാംഘടനങ്ങൾ ശോ. ജോർജ്ജ് റിവർഗിസ് ജോസഫ്

വെള്ളം തെളിയുന്നതും കാത്ത് (കമ)

ജോയിക്കുട്ടി പാലത്തികൾ

നാളം (കവിത)

പി.പി. ശ്രീധരനുണ്ണി

തീ

ഡി.ബി. അജിത്കുമാർ

ഗുരുസന്നിധിയിലേൽക്ക് വിണ്ണും

സി. വാസുദേവൻ

ദുഃഖമുർത്തി

മേലത്ത് ചുട്ടേശവരൻ

വിച്ചിനനം

അവിടന്നും വാസുദേവൻ

പ്രശ്നം

അഭിലാഷ് കല്ലിയുർ

നിശൻപ്പർ

വി.പി. ഉള്ളി

ദീപികാ ദൃശ്യതേ ദുരേ

കെ. രാമകൃഷ്ണ വാരിയർ

പുന്നസ്മൃതി

ആർ. മനോജ് വർമ്മ

ഗ്രാമം

കെ.പി. ശക്രൻ

നതുകശഖിപ്പ് നോതിമാം

എൻ. ശോപാലകൃഷ്ണൻ

കത്തുകൾ

കവർ ഡിസൈൻ : പ്രസാദ്

മുൻകുറി

മഴുവെറിഞ്ഞ താൻ കടലിൽനിന്ന് വിശ്രദ്ധുതത പുണ്യഭൂമിയിൽ പരശുരാമൻ കൊണ്ടുവന്ന് കുടിയിരുത്തിയവരാണ് കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരുടെ പുർവ്വികൾ എന്ന പത്രാണിക സങ്കല്പത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ഗവേഷണത്തിൽ കണ്ണടത്തിയ വസ്തുതകളുടെ പിൻബല ത്രേതാടെ, ഖരിടത്തെന്നയുണ്ടായിരുന്ന മുക്കുവരാണ് ഖരിടത്തെ ബ്രാഹ്മണരുടെ മുതുമുത്തച്ചുമാർ എന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയുകയും ചെയ്യുന്ന, ജയപ്രകാശ് മാജ്ലിയുടെ ‘കേരളബ്രാഹ്മണരും പുർവ്വവിഭാഗി സിഖാനവും’ എന്ന ഗവേഷണ പ്രബന്ധം ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെ മുഖ്യവായനാ വിഭവമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആധ്യാത്മനൃതയെ ജയപ്രകാശ് മാജ്ലിയുടെ നിഗമനങ്ങൾ അഭിശം കൊള്ളിച്ചേക്കാം. അനേകണാ കുതുകുകികളായ ചരിത്രപണ്ഡിതനാരെ കർമ്മാശുകരാക്കിയെക്കാം. വാദവിവാദങ്കു തലപ്പരന്നാരെ പേനയെടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഏതുനിലയ്ക്കും, ദൈഷണികമായ ആലസ്യത്തെ കുലുക്കിയുണ്ടത്താൻ ഈ ഗവേഷണപ്രബന്ധം ഉതകിയേയ്ക്കും എന്നുദ്ദേശിച്ച്, തങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധികരിക്കുന്നു, ഒരുമിച്ചുതന്നെ.

കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബറിൽ, തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച എൻ.വി.അനുസ്മരണ സമേളനങ്ങളിലെ സമിനാറിലവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധമാണ് ഡോ. ജോർജ് റീവർഗ്ഗീസ് ജോസഫിൻ ‘സാമാജ്യത്രകാലത്തെ ഇന്ത്യയിലെ ജനാനാമക സംഘടനങ്ങൾ’. അന്ന്, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ‘അപകോളനികരണത്തിലെ സാംസ്കാരികസമസ്യകൾ’ഡില്യൂനി നടന്ന സെമിനാറിലവതരിപ്പിച്ച ചില പ്രബന്ധങ്ങൾ, കവനക്കമുഡിയുടെ കഴിഞ്ഞ ലക്ഷ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതിൽ, മിച്ചൻഡാനിനോവിലൻ ലേവനം സവിശേഷ ശ്രദ്ധയോടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് ചാരിതാർമ്മത്തിന് വകനല്കുന്നു. ദേശസ്നേഹിയായ ഏതൊരു ഭാരതീയനേകാളും അഗാധസുക്ഷമമായി നമ്മുടെ ചിന്മാശാഖയിലെ സാംസ്കാരിക പ്രതിസന്ധിയെ കാണാനും വിലയിരുത്താനും, ജനം കൊണ്ട് ഫെണ്ടുകാരനായ ഈ സുഹൃത്ത് ശമിക്കുന്നു എന്നതും നാം തിരിച്ചിറയേണ്ടതുണ്ട്. ഒക്ടോബർ സമേളനങ്ങളിലെ സമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ ചിലതിനിയും ബാക്കിയാണ്. സ്ഥല പരിമിതിമുലം മാറ്റിവെയ്ക്കേണ്ടിവന്നവ. എൻ.വിയുടെ ആദ്യകാല കർമ്മരംഗങ്ങളിലോന്നായിരുന്നു തൃപ്പൂണിത്തുറയിലെ ‘മഹാത്മാ ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് ഗു’ഡ. തൃപ്പൂണിത്തുറ സമേളനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികത്തിന് ട്രസ്റ്റ് കടമപ്പട്ടിരിക്കുന്നത് മഹാത്മാ ലൈബ്രറി പ്രവർത്തകരായ സുഹൃത്തുകളോടാണ്.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ബാക്ക്‌പലിഗനിരക്ക് ഗണ്യമായ തോതിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. UTIയുടെ ഡിവിഡിംഗ്സിനിരക്കും ഭീഷണമായ തോതിൽ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈകാര്യം കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരിയിൽ ചേർന്ന ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തകസമിതി ഗൗരവപൂർവ്വം ചർച്ചചെയ്യുകയുണ്ടായി. സുഹൃത്തുകളുടെയും കേരളത്തിലെ സുമന്ത്രാകളുടെയും മുൻപിൽ ട്രസ്റ്റിന്റെ ഈ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി അവതരിപ്പിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ദുർഘടത്തിലൂം ‘കവനക്കുമുണ്ട്’ നിലനിർത്തിപ്പോവുക എന്ന സാഹസം തുടരുന്നു. ഒന്നാം വാളുത്തിരെ തന്നെ വരിസംഖ്യ അയച്ചുതനിടിപ്പില്ലാത്ത ചില സുഹൃത്തുകളുണ്ട്. രണ്ടാം വാളുത്തിരെ വരിസംഖ്യ പുതുക്കിയിടിപ്പില്ലാത്ത സുഹൃത്തുകളുമുണ്ട്. വരിസംഖ്യ ഒരും താമസിയാതെതനെ അയച്ചുതരണമെന്ന് എല്ലാ സുഹൃത്തുകളേയും ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

താഴെപറയുന്നവരാണ് ട്രസ്റ്റിന്റെ പുതിയ ഭാരവാഹികൾ: പദ്മഗീ. ഡോ. പി.കെ. വാരിയർ (പ്രസിദ്ധിക) കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ (സൈക്ര ട്രി) തെരുവത്ത് രാമൻ (ട്രഷറ്) മഹാകവി അക്കിത്തം, ഓ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്, സുഗതകുമാരി, വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പുതിരി, ആത്മാരാമൻ, കെ.പി. ശക്രൻ, ഡോ. എം.ആർ. രാജവവരിയർ, പ്രോഫ. കെ. ശോപാലകൃഷ്ണൻ, ഡോ. കെ.പി. മോഹനൻ, ഡോ. കെ. പാർവതി, സി. എ. വാരിയർ, എം.എം. സചീനൻ (ട്രസ്റ്റിമാർ)

ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാതലായ ചില മാറ്റങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് ചില സുഹൃത്തുകളെഴുതുന്നു. സാഹിത്യകൃതികൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത പുരസ്കാരം നല്കുന്ന സംഖ്യാനം തുടർന്നു നിലനിർത്തേണ്ട തുണഡാ എന്നാണ് പലരും ആത്മാർമ്മായും സംശയിക്കുന്നത്. ബഹു പ്ലേറ്റ് ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തുന്നതിൽ അഭംഗിയുണ്ട് എന്ന നിഗമന ത്തിൽ, ഇംഗ്ലാൻഡിലും, എൻ.വി. സാഹിത്യപുരസ്കാരം നല്കുന്നം എന്നു തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. 1990-1999 കാലയളവിൽ മലയാളത്തിൽ, ആദ്യ പതിപ്പായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും മികച്ച ചെരുകമാ സമാഹാര ത്തിനാണ്, 2000ലെ എൻ.വി. സാഹിത്യപുരസ്കാരം നല്കേണ്ടത്. പുരസ്കാരത്തിന് പരിഗണിക്കേണ്ട പത്തുകൂതികളുടെ പേരുകൾ, മുൻഗണനാക്കമത്തിൽ, കുറിച്ചയയ്ക്കുന്നത് സഹായകമാവും. എല്ലാ ‘കവനക്കുമുണ്ട്’ സുഹൃത്തുകളുടെയും സഹകരണം ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ
പ്രതാധിപർ

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ

“പണ്ഡിതരത്നം”
കെ. പി. നാരായണപ്പിഠാരോടി

വിദ്യാവിന്യസനവന്നൾ
വിവേകഗുണഭൂഷിതൻ
അസുയകാർക്കും തോന്തിക്കു -
മദ്ദുര പ്രതിഭാധനൻ,
നിദ്രാലസ്യങ്ങൾ തീണാത്ത
ബുദ്ധിവൈഭവഗ്രഹാവി
ഒന്നസർഖീകപ്പതിഭയാൽ
നിത്യനൃതനസ്തിക്കവി,
നാനാവധാനസുദ്ധാശ -
ധാരണാബലഭാളിതൻ
പ്രതിക്ഷണപ്രയത്നത്തി -
ലന്നന്യനിദർശനം,
കണ്ണതും കേട്ടതും സാരം
കണ്ണവേണ്ടുന്നതൊക്കെയും
കൊണ്ണമുണ്ടും വിവേചിച്ചും
പാണധിതും ശേവരിപ്പവൻ,
സംസ്കൃതംപോലെയിംഗ്രീഷ്യും
മലയാളത്തിനൊപ്പേ
തമിഴും ഹിന്ദിയും കേളി -
യുറാഷകർമ്മികതും,
സ്വാംഗീകരിച്ചു സരസം
സർഗ്ഗപ്രകിയത്തെടിയും
വിഹരിക്കും വിപ്പണിത്തു
വിശദാഹാരിചക്ഷണൻ,
ഹൃദ്യപദ്യങ്ങൾ ഗദ്യങ്ങ -
ജാടകമെകൾ പാട്ടുകൾ
നാടകങ്ങളുമീടുറ

പരിപ്രേക്ഷ്യവിയങ്ങളും,
 കൈരളീയവിതൽ കാൽക്കൽ -
 കാഴ്ചവെച്ചുള്ള വാക്പതി
 മാതൃഭൂസേവയാൽ പത്ര -
 പ്രവർത്തന സമീക്ഷയാൽ,
 ശമ്പമനിർമ്മാണകലയാൽ
 ജനസാഹല്യമാർന്നവൻ
 എഴുത്തുകാരക്കാണടത്തി
 നേർവഴിക്കുനയിക്കുവാൻ
 മികവേത്തും കൈമിട്ടുക്കാൽ
 സകലർക്കും സുസമതൻ
 വയസ്സുപത്തും പിന്നി -
 ടുയറത്തിൽപ്പറക്കുവാൻ,
 ദേംവിട്ടു നയംനട്ടു --
 ദയംപുണ്ഡു കുതിപ്പുവൻ
 ഞതരുവഫേരി വാരുത്തിൻ
 നിരപായ മഹാനിധി,
 മാധവീപുണ്യസന്നാനം
 മേഡാവാനച്ചുതാത്മജൻ
 മനിഷപുണ്ണപായിമിനുനി -
 തെൻവി, ദൈൻ കുഷ്ഠനവാരിയർ,
 സാഹിത്യാധ്യാവിലും ശാസ്ത്ര -
 സാങ്കേതികപമാത്രിലും
 ഒരുപോൽ വിഹരിക്കുന
 വരണീയമഹാദ്യമൻ,
 ഉയർന്നചിന്തയോടൊപ്പ് -
 മെള്ളതായുള്ള ജീവിതം
 എന നിസ്തുലതത്തെത്തി -
 നീനെന്നും സന്നിദ്ധനം,
 ആയുരാരോഗ്യസ്ഥവ്യാദി
 ദ്രോഗ്യുകളശേഷവും
 ഇക്കുഴ്സംവാരുർക്കേകാവു
 നാൾക്കുനാൾ നിവിലേശ്വരൻ.

സാർത്തുകമായ

ദരു സാധാഹനം

ഷാരടിമാസ്യരൂമായി ഇംഗ്ലീഷ് നടന്ന അനുപചാരിക
സംഖാദത്തിന്റെ നന്ദന രൂപരേഖ

കെ.പി.ശക്തൻ

നേരം വൈകിയാൻ തോൻ കേരിയെ തിരിയത്. 'നാരായണിയ'ത്തിന്റെ കോലായ അതിനകം സജീവമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടെ സാഭാഷണം നടക്കുന്നു. സാഭാഷണം എന്നതല്ല സാവാദാ എന്ന താവും കുടുതൽ ഉചിതമായ ശബ്ദം. തെന്തേ അധ്യാപനത്തിന്റെ ഏറ്റവും സാത്തികമായ ഉപാധിയാക്കി ഷാരടിമാസ്യർ വികസിപ്പിച്ച ആ സാവാദാ തന്നെ.

ചെവിഭാരു മാറ്റാ തോൻ മനസ്സിന്തനി : സാധാരണവന്തെ പഴയ മരക്കണ്ണാലും, ബവന്നോ അല്ല മാസ്യരൂപത സ്ഥാനം; സ്വല്പം ആർഡാ കലർന്ന സസ്തിതനെന്നയാൻ. അത് "നാരായണിയ"ത്തിൽ കാണാൻ തുട അഡിഡ്രൂ കാലം കുറിച്ചായി. മാസ്യർ അതിൽ ഹരികാരിബ്ലുന്നു മാത്രാ. ഇപ്പോഴുമതെ, അടുത്തുചെന്നെതാടെ അറിയാറായി, പിന്നാക്കം ചാരി ആശോലാപത്രങ്ങാടെയല്ല ഇരിപ്പ്. അസാരം മുന്നൊട്ടു കുനിഞ്ഞ, താൻ ഏകാഗ്രമായി എന്നോ വിവരിക്കുകയാണ്ട്രൂ, അതിൽനെന്ന ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞ, അധ്യാപനം എന്ന പുണ്യകർമ്മത്തിന്റെ പ്രത്യേകം ക്ഷരുപാ പോലെ അങ്ങനെന്നയാൻ. കെ.പി. രാമകൃഷ്ണൻ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയെ നോൺ തല പാകത്തിനു നീട്ടി മാസ്യർക്കു ചെവി കൊടുക്കുന്നു. സന്ദർഭോച്ചിതമായി സരത്തിന്റെ ആരോഹാവരോഹങ്ങളിലുള്ള സുക്ഷ്മ തയയ്ക്കേ മാസ്യരൂപത സംഖാദത്തിന്റെ സവിശേഷത. അതുശ്രേകാളജ്ഞാൻ രാമകൃഷ്ണൻ ഇപ്പോഴുന്നതുപോലുള്ള ഇരിപ്പുതന്നെ യുക്താ.

അഭാരിക്കുത്തിന്റെ സൗഖ്യത അസദ്ധാരം. അതിനാൻ നബനാ ദാഡി; അഡിഡ്രൂ ദാഡി എരുപ്പു സാന്നിധ്യം അറിയിച്ചുത്. സാവാദാ നീർജ്ജാ തെന്തെനെ മാസ്യർ സ്വന്നാ ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ വലതുവശാ എന്നിക്കും ആംഗ്രേ ത്തിലുടെ അനുവദിച്ചുതന്നു. അർധാസന്നം ലഭിച്ച സന്നേതാപത്രങ്ങളും, ആ സംഖാദത്തിന്റെ താഴം ലാഘിക്കേപ്പട്ടമോ എന്ന ശക എന്ന സങ്കാ ചിപ്പിച്ചു. ഇരിപ്പിടം അന്നാത്ത അട്ട പത്രക്കേ തോനിരുന്നു.

എന്തിൽപ്പിടിച്ചാണ് സംവാദം - എനിക്ക് പെട്ടുന്നുകിട്ടിയില്ല. നവത്യീരുടെ നിലാവ്, എഴുത്തച്ചൻ പുരസ്കാരത്തിന്റെ പ്രകാശം - എല്ലാറിലും കുളിച്ചുനിൽക്കുന്ന മാസ്യരെ വെറുതെ ഒന്നുപോയി കാണണം, അതേയേ വിവരം കിട്ടിയിരുന്നുള്ളു. എൻ. വി. ട്രസ്റ്റിന്റെയും "കവനക്കമുഖി"യുടെയും അഭിവാദനമർപ്പിക്കുക - രാമകൃഷ്ണനാവാട്ട്, എതാനാവാട്ട്, മാസ്യരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അത്തരം ഒഴപചാരിക്കത് യങ്കാനും ആളല്ല. എന്നു പേരിലായാലും മാസ്യരെ കാണുക - മന ന്തിനു കുറഞ്ചുകൂടി വലിപ്പവും തെളിച്ചവും അരുളുന്ന ഈ അനുഭവം സ്വാഗതാർഹം തന്നെ. അങ്ങനെ, ഏതൊക്കെയേം തിരക്കുകളിൽ നിന്നു വിതിച്ചെടുത്ത ഹത്തിൽ സമയവുമായി എത്തിയിരിക്കയാണ് എൻ. ഇനി മറ്റല്ലാം മറന്ന് കിട്ടുന്ന സമയം സംഖ്യാത്തിൽ അർപ്പിക്കുക.

രഹ്യവംശരാജാക്കന്നാരുടെ മുറ സുചിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശനത്തിൽ പ്രജകൾക്കായി ഗൃഹമേധി എന്നും തൊട്ടട്ടുത്ത ദ്രോക്കത്തിൽ യഹവന ത്തിൽ വിഷയെയഴി എന്നും കാളിഭാസൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടാലോ; ഇവയെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച് രാമകൃഷ്ണൻ എന്നോ സംശയാ ചോദിച്ചു; തുടർന്നുള്ള വിശദികരണമാണ് നടന്നിരുന്നത് എന്ന് താമസിയാതെ എനിക്കു തെളിഞ്ഞുകിട്ടി. നമ്മുടെ പുർഖികർ ജീവി തത്തെ അതിന്റെ സമസ്ത കാമനകളും ഉൾപ്പെടെ ക്രമപ്പെടുത്തിയതി ലേയ്ക്ക് മാസ്യർ വെളിച്ചും വിശുകയായിരുന്നു. അതിനിടയാവാട്ട്, സഹജമായ ശൈലിയിൽ, അനുഭവപരിചയങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരുപാട് ഉദാഹരണങ്ങൾ, യഹവനത്തിൽ അനേക്യാനു സമ്മതത്തോടെയുള്ള ഭാസത്യം - അതിന്റെ ധന്യതയിൽ നിന്നേ സമുദായത്തിനു കൂടി ഹിതകരമായി സന്തതി പിറക്കു. മഹാഭാരതത്തിലെ ധ്യതരാഘ്നർ, പാണിയു, വിദുർർ- ഇവരുടെ പിറവിയോടിനകിം മാസ്യർ ഇവ പൊരുളുവിവരിച്ചു. പിനെ സാക്ഷി തമായി ചോദിച്ചു : വൃഥകാമത്തിന്റെ ദുഷ്പരിണതിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തമല്ല അമാർത്ഥത്തിൽ മഹാഭാരതം കമ?..... അങ്ങനെയാണ് മാസ്യർ പതിവ്: സാഹതി മുഴുവൻ ഭാഗിയായി വിവരിച്ച ശേഷം ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധ ഏകാഗ്രമാവാൻ പാകത്തിൽ ഇടയ്ക്ക് ഒരു ചോദ്യം തൊടുക്കും. എങ്ങൻ അതിൽ തുടങ്ങി കുടുതൽ ഉയർന്നു തുടങ്ങുന്നതിനിടെ മാസ്യർക്കു വേണമെങ്കിൽ കുറച്ചുമാത്ര വിശ്രമവും.....

വൃഥകാമത്തിൽ സ്വപ്നിച്ചതോടെ, സ്വാഭാവികമായും, സംവാദം രാമായണത്തിലേക്കും വികസിച്ചു. ഇതു പിന്നെപ്പിനെ മലയാളത്തിലെ രാമായണ വിഷയകമായ കാവ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രസാരിക്കുകയായി. രാമചരിതം, രാമകമ്പസ്വാട്ട് - രണ്ടും ഒന്നു തണ്ണക്കിയ മാസ്യർ കല്ലുള്ളരാമായണ ത്തിൽ ഒട്ടേറെ തണ്ടിനിന്നു. ആ കൃതിയുടെ സാഹിത്യഗാംഡിരും അംഗീകരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതെയില്ല. എഴുത്തച്ചന് അതു മാർഗ്ഗദർശകമായി കുണ്ടാവാം എന സംഗതിയും മാസ്യർ സ്മരിച്ചു. പക്ഷേ മലയാളത്തിനു

ചേരുന്ന ഭാഷാലാളിത്തു അതിൽ മന റൂപിരുത്തിയോ കണ്ണ ശുകവികൾ? എത്രുകു, മോന, അന്താദി - എല്ലാം ചേരുന്ന ഘടന വിശേഷം. എന്നാലോ, ദീർഘവ്യത്താങ്ങൾ, ഒരു പാട് ഒറ്റ വിശ്വിൽ ഉരുവിട്ടതിച്ചോളാൻ എത്രുക്കം..... ഈ വക എല്ലാ അംഗങ്ങളിലും നിർണ്ണായകമായ പരിഷ്കാരം വരുത്തി എഴുത്തച്ചുക്കൾ നേട്ടു.

ഈയ്യക്കു ചെറുപ്പേരിയുടെ കാര്യം മറക്കരുതല്ലോ - എന്ന മയത്തിൽ ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ ഇടപെട്ട് മാസ്യർക്ക് ഇഷ്ടമായി എന്നു തോന്നുന്നു. ചെറുപ്പേരിയും എഴുത്തച്ചുക്കും തമിലുള്ള താരതമ്യത്തിലേയ്ക്കായി പിന്ന സംബന്ധത്തിൽ ചിന്തം. ശ്രീമർഖൻറിയും മറ്റും മാതൃകയിൽ അലങ്കാരശബളമായ രചനയ്ക്കാണ് ചെറുപ്പേരി മുതിർന്നത്. എഴുത്തച്ചുനോ, ഭാവഗത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു എന്ന് മാസ്യർ ആ വശം ചുറുക്കി.

മാസ്യർക്ക് എഴുത്തച്ചുക്കൾ പുരസ്കാരം ലഭിച്ച സന്നദ്ദം, അതിനെക്കു റിച്ച് എങ്ങൻ ഏറ്റരെയാനും ചോദിച്ചില്ല - 'സന്തോഷം' എന്ന ഒറ്റവാക്കിൽ ഒരുണ്ടുന്ന മാസ്യരുടെ പ്രതികരണം. (മുഴുവൻ മലയാളികളുടേന്തെ എന്നതുപോലെ, എങ്ങളുടേന്തുമതെ അതിൽ ഒരുക്കുകയാവും ഉചിതം. പുരസ്കാരം തന്നെ സമാദ്യതമാവുന്നു എന്നതിനേതെ ഇതിലെ പ്രത്യേക മായ ഉമേഷം.) പകേജ് താൻ എഴുത്തച്ചുക്കൾ പഠനത്തിൽ ആണ്ടു മുഴുകിയ കമ - അത് അല്പം നിംബുപോക്കതന്നെ ചെയ്തു. അടുത്തുണ്ട് പറിപ്പിരിഞ്ഞ അനേ ഇള പഠനത്തിനു പാകത്തിൽ ശ്രമം കൈവരുന്നു എന്നതിനേതെ ഇതിലെ വിസ്മയം. തുടർന്നു നാലബ്ദ്യക്കാല്ലും കൊണ്ട് പല കാര്യങ്ങളിലും കുറെക്കൂടി വെളിച്ചവും വിണുകിട്ടി. ഇള പഠനത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിച്ച നിഗമനങ്ങൾ നിരവധി വേദികളിലായി മാസ്യർ ഇതിനുകം വിശദീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു വല്ലതും പുസ്തകരുപ തതിൽ എഴുതുക..... എന്ന സന്ദേഹമുന്നയിച്ചു. മാസ്യർ സ്വത്ത്യിലു മായ സരവിശേഷതോടെ ഉത്തരം തന്നു: അതിനു പറുന്നില്ല. പല പ്രോഫൂം പ്രയത്കം തുടങ്ങും, പുർത്തിയാവില്ല. തുഡിനിസ്മാരകസമിതി കുറച്ചു കൊല്ലം മുമ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു കൊച്ചു പുസ്തകത്തി നല്കുന്നു (അതു പോലും കെ. പി. കേശവമേനോൻ ഒരു മുള്ളു വാക്ക് വല്ലാതെ ഉള്ളിൽക്കാണാണ് എഴുതിത്തിരിത്തത്. മാസ്യർ ആ കമ സരസ മായി ഓർത്തു). മാസ്യരുടെ പഠനപരമായായി പതിഞ്ഞിട്ടില്ല. മിനകെട്ടിരുന്ന് എഴുതാനുള്ള എത്രുക്കം മാസ്യർ ഇടയ്ക്കൊക്കെ സുചിപ്പിക്കാറുള്ളതാണ്. പറയുന്നത് വലിയ പാളിച്ചുകൂടാതെ പകർത്തുന്നതിന് ഒരാളെ കിട്ടിയിരുന്നുകുണ്ടാൽ എഴുത്തച്ചുക്കിൽ..... ഇതു സംബന്ധിച്ചു സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്ന ജാഗ്രതത്തിൽ എങ്ങളുടെ തല താനു. ഇങ്ങനെ ചില പദ്ധതികളുടെ ചുരുക്കം സപ്പനും രാമകൃഷ്ണനും എന്നും നാളേരോധായി താലോലിക്കുന്നു. ഒന്നും പ്രായോഗികമാവുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.....

പതിവായ ഒന്നേഷണം ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു: 'നടക്കുശ'ത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. കെ.ജി. പൗലോസ് എഴുതിയ വിപുലമായ പഠനം വിമർശനത്തിന് മാസ്യരൂപ കൈയിലെത്തിയിട്ട് കാലം ഏറെയായി. അത് എഴുതിയോ?..... ഇതിനു മറുപടിയായി മറ്റാരു വശങ്കുടി മാസ്യർ സ്പർശിച്ചു. ഇവിടെ പ്രശ്നം, കുത്തിയിരുന്ന് എഴുതാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു മാത്രമല്ല. വിനെയോ: സാമാന്യം കട്ടുത്ത സരത്തിലാണ് നടക്കുശകാ രണ്ട് പരിഹാസം. കുടിയാട്ടം എന്ന നാടകാഭിനയ സ്വന്ദരം ത്തിൽ കെമ ത്തിൽ നേരിട്ട് വീഴ്ചയാലോചിച്ചാൽ ആ കട്ടുപുത്തിന് കുറെയൊക്കെ ന്യായമുണ്ടുതാനും. എന്നാൽ മറുവശത്തു ചാക്കുഅമാരുടെ നിലയോ - രണ്ടാം മുന്നോ കുടുംബങ്ങൾ മാത്രം. അവർത്തിയെന്നയും പുതിയ അംഗങ്ങൾക്ക് കുലത്തൊഴിലിനോടു പ്രീതി കൂറി. അപ്പോൾ കുടിയാട്ടം വരും ചടങ്ങുനിറവേറ്റുക എന്ന വിതാനത്തിലേയ്ക്കു കിഴിയുന്നുവെ കുൽ എന്തെങ്കുതും? ഈ ഇരുക്കോടികൾക്കുനടുക്ക് എവിടെനിന്നുകൊണ്ടുവേണം 'നടക്കുശ'ത്തെ നേരിട്ടുക?....

മാസ്യരൂപ പ്രത്യേക തട്ടകമുണ്ടല്ലോ, കുടിയാട്ടം - സംഖാദം ഇപ്പോൾ അങ്ങോട്ടു പ്രവേശിക്കായായി. വളരെ യാദ്യച്ചികമായാണ് താൻ ഈ മേഖലയിലേയ്ക്ക് ആകുംഷ്ടനായത്. ഗുരുവായുർ ദേവസ്യം സാംസ്കാരിക സമേളനം നടത്താറുള്ള കാലം; അതിന്റെ സംഘാടകനായ സി.ജി. നായർ അറിയിക്കുന്നു, കുടിയാട്ടത്തെക്കുറിച്ച് പ്രഖ്യാപിക്കണം. തനിക്ക് ഓന്നും അറിയില്ല. ആട്ട, രണ്ടുമുന്നുമാസം ഇടയുണ്ടല്ലോ, എന്തെങ്കിലും പറിച്ചട്ടക്കാം എന്നു കരുതി. ആറുവർന്നോട് ചില തൊക്കെ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. ഒരു കുടിയാട്ടം പോയി കണ്ണു. ഓന്നും പിടിക്കിടയില്ല. അതിനിടെ അവധി അടുത്തുതുടങ്ങി. ശരി, വയ്ക്കു എന്ന വസ്തുത സമ്മതിച്ചു മറുപടി അയയ്ക്കാം. എന്നു തോന്തിയതാണ്. പക്ഷേ - ഇവിടെയാണ്, അപരിചിത വിഷയങ്ങളെ നിഘ്നിച്ചു ഉചിവാക്കാറുള്ള ആലസ്യത്തിന് മാസ്യർ ശ്രദ്ധയമായ നിർദ്ദേശം നല്കുന്നത് - അതുചെ ത്താൽ, കഴിഞ്ഞില്ല, പിന്നെ അറിയാത്തതു പറിക്കാൻ എവിടെ അവ സരം എന്നും തോന്നി. വീണ്ടും കാക്കുക, നോക്കുക... അതിനിടെ പനി യായി പള്ളിപ്പുറത്തു വിശ്രമം. ഒരു രാവിലെ ആലോച്ചിച്ചു, രാമച്ചാക്ക്യാരുണ്ടല്ലോ പെപകുള്ളത്, പോയി സഹായം തേടിക്കുടേ? പുറപ്പെട്ടു. ഷഡാർണ്ണവണ്ടിയിരിങ്കി അനേഷിച്ചും വഴിനടന്നും ഉച്ചയോടെ പെക്കുള്ളത് ചാക്കുർ മാത്തിൽ എത്തി. അനേഷിച്ചുപ്പോൾ ചാക്കുർ അവിടെ തില്ല. എവിടെയാണ്? വെങ്ങാനെല്ലുരിൽ കുടിയാട്ടത്തിനു പോയിരിക്കാണ്. അതെവിടെയാണ് വെങ്ങാനെല്ലുരി? നാലഞ്ചുനാഴിക ദുരമുണ്ട്. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ചിലർ അങ്ങോട്ടുപോവുന്നുണ്ട്... മാസ്യരും ഒപ്പം ചേർന്നു; വഴിനടത്തത്തിന്റെ മറ്റാരു ഘട്ടം. ഏതായാലും ചെന്നപ്പോഴെന്തെ അനുഭവം നന്നാ മോശമില്ല. അന്ന് അവിടെ ഒരു അരങ്ങേറ്റം നടക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നെ കുടിയാട്ടവും. രാമച്ചാക്ക്യാർക്ക് അനും വേഷമില്ല. മാസ്യരൂപ അപേ

ക്ഷപ്രകാരം അദ്ദേഹം അടുത്തിരുന്ന് ആരങ്ങങ്ങു നടക്കുന്നതെല്ലാം മുറയ്ക്കു വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ വക അംഗങ്ങളിൽ എററു ഉപസമി തിയുള്ള തരൻ എടുൻ നാരാധാരച്ചാക്യാരുമായി വിശദമായ സാഭാഷ സന്തതിന് പിറ്റെനു സന്ദർഭമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടെ ചില തൊക്കെ ശ്രദ്ധിക്കാറായി. അതുവെച്ച് ഗുരുവായും അവതരിപ്പിച്ച പ്രബു സ്ഥമാവെട്ടു, ഏതാണ്ണു പുർണ്ണരൂപത്തിൽത്തന്നെ ആകാശവാണി പ്രകേശ പണം നടത്തി. കോഴിക്കോട്ടിരുന്ന് അതു കേൾക്കാനിടയായ എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ പിന്നെ തന്നെ വെറുതെ വിട്ടില്ല. പടക്കുന്നാമക്കേശത്ര തതിലെ കുടിയാട്ടം പോയിക്കൊണ്ട് ‘മാതൃഭൂമി’-ക്ക് വിസ്തരിച്ച് എഴുതി അയ യ്ക്കണം; ചിത്രങ്ങളെടുക്കാൻ ചന്ദ്രമേനോക്കി തക സമയത്ത് എത്തി കോളും എന്ന നിർദ്ദേശവുമായി കൂട്ടു വന്നു. മാസ്ത്രക്ക് മാത്രമല്ല ചാക്യാൻമാർക്കും ഉണ്ടാഹമായി. അങ്ങനെ തനിക്ക് നിയതമായ ഒരു പഠനമണ്ണലം നിർണ്ണയിച്ചുതരാൻ നിമിത്തമായതിന്റെ പേരിൽ സി.ജി. നായരെ മാസ്ത്ര നദിപുരുവം സ്ഥാപിച്ചു. നാരാധാരിയിടിനും ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ആചരിക്കുന്നതിന്റെ ആരംഭത്തിനും അദ്ദേഹം നിമിത്തമായി. ആ കമയും അയവിറക്കി. ഇന്നിപ്പോൾ നാരാധാരിയിടിനായി ദിനാചരണത്തിൽ മാസ്ത്രക്കുള്ള പക്ക സുവിഭിത്തമാണ്ണോ.

എൻ.വി. ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടാക്കാനും നാഞ്ചിക്ക്. ട്രസ്റ്റ് നടത്തുന്ന ‘കവനക്കൗമുഖി’യുടെ പേരിലാണ് തൈജശ്രീ എത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നും വേണമെക്കിൽ പറയാം. എന്നിരിക്കേ, സംശയിപ്പാൽ എൻ.വി.യിൽ എത്തിപ്പുട്ടതിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പതുക്കെ ആരാന്തു: എൻ.വി. ഇവിടെ ഏതാനും കാലം സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്നുവെല്ലാ; അന്ന് അദ്ദേഹവുമായി ഇടപഴകിയിരുന്നതു വല്ലരും ഇഴപേരേക്കാ നുണ്ടോ? എററു ഇടപഴകിയിട്ടില്ല എന്നായിരുന്നു ഉത്തരം. എന്നാലും എൻ.വി.യുടെ ചില സാഭാവസവിശേഷതകൾ ശ്രദ്ധയിൽ പതിന്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസാ കോളേജിലേയ്ക്കു പോവുന്ന ഇടവഴിയുടെ ഓരത്ത് വേലി കൈശേ പൊത്തിലേയ്ക്ക് ഉറുനോക്കി എൻ.വി. നിലക്കുന്നതു കാണായി. എന്നാ ഇതു കൗതുകത്തിനു വക - താനും നോക്കി. ഒരു പാസ്യു പെറ്റതോ മറ്റൊ ആൺ. കുറെ കൊച്ചുപാസ്യുകൾ കുടിക്കുശയുന്നു. ഇഴയുന്നു, പുള യുന്നു.... എൻ.വി.യുടെ കണ്ണുകളിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത തിളക്കം. തുടർന്ന് മാസ്ത്ര ഓർമ്മിച്ചു, ഇങ്ങനെ പാസ്യുകൾ ഇഴയുന്നതും പുളയുന്നതും അദ്ദേഹം ഏതൊക്കെ കവിതയിലും ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കാ, ഇല്ല? ഈ അനുഭവത്തിന്റെ പ്രേരണയുണ്ടാവാം അതിനുപിനിൽ.

എൻ.വി.യുമായി സാഹിത്യചർച്ചകൾ?..... അതും അത്രയോന്നും സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒന്നുണ്ട്: തെക്കുള്ള പ്രശ്നസ്തനായ ഒരു പണിയി തന്നെ ആയിരു ഉള്ളുനിലി സന്ദേശം വ്യാവ്യാനം പുറത്തിരിക്കി. മാസ്ത്രക്ക് അതു പുസ്താലിപ്പായത്തിന് അയച്ചുകുടി. ഏതാനും വിപ്രതിപത്തികൾ കുടി ഉൾപ്പെടുത്തി മാസ്ത്ര അഭിപ്രായം എഴുതി ('ഒട്ടും കുറയ്ക്കാൻ

പോയില്ല' എന്നുതന്നെയായിരുന്നു മാറ്റുരുടെ വാക്ക് !) അതു വന്നു കഴിഞ്ഞതോടെ, അനേകണമായി, ആരാൺ ഈ പിഷാരോടീ? ഈ അനേകണത്തിന് എൻ.വി. ഒരിക്കൽ ഉത്തരം കൊടുത്തുവദ്ദേ: ആരെ തനിക്കാറിയാം. തങ്ങൾക്കൊക്കെ സംശയം നേരിട്ടാൽ ഷാരടിമാറ്റുരു സമീപിക്കയാണ് പതിവ്.... ഈ സംഗതി എൻ.വി. തന്നെ വെളിപ്പേടുത്തി മാറ്റുന്നോട്.

എൻ.വി.യുടെ ചടുലമായ ശഹിണങ്കതിയേയും ധാരണാശേഷിയേയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന രേതുവവ്യും അയവിറക്കി. അദ്ദേഹം തൃപ്പൂർ വിച്ചതിനു ശേഷമാണ്, ഏതോ ഉപരിപരിക്കച്ചയ്ക്ക് ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം വന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ വേണ്ടും, കേരളവർമ്മകോളേജിൽ ഉണ്ട് എന്നറിയാം. ഈ ദിവസം താനേത്തും, എല്ലാം എടുത്തുവെച്ചാൽ വേണില്ല എന്നു ഷാരടിമാറ്റുരു അറിയിച്ചു. എത്തി. സന്ധ്യയോടെ മാറ്റുർ പുസ്തകങ്ങൾ ഫുലപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എത്ര ദിവസം അവയുമായി കെട്ടിമറിയേണ്ടിവരും. ആവോ എന്നായിരുന്നു മാറ്റുരുടെ ആലോചന. എന്നാൽ രണ്ടാ മുന്നൊ മനിക്കുർ - എൻ.വി. പണിപുർത്തിയാകി പുസ്തകങ്ങൾ മടക്കിക്കൊടുത്തു. വളരെ വെടുപ്പായ പണി, ഒറ്റമർമ്മവും വിച്ചുപോയിരുന്നില്ല.... പിൽക്കാലത്ത് എൻ.വി.യുടെ പ്രസിദ്ധമായ പ്രഭാഷണമുണ്ടാക്കാൻ, 'മേല്പുത്തുരിഞ്ഞ വ്യാകരണപ്രതിഭ', അതുതയ്ക്കാക്കിയ പദ്ധതിലെവ്വും മാറ്റുർ അനുസ്ഥിതിച്ചു.

തങ്ങളുടെ ഒപ്പം കുടാം എന്നേറ്റിരുന്ന എ.എ.ഒ. സചീനൻ എന്നോ 'നാരാധാരിയീ'ത്തിലെത്താൻ താമസിച്ചുപോയി. അതെയും നഷ്ടംതന്നെ. എക്കിലും അടുത്തതാരു ഘട്ടത്തിൽ അവിടെചുന്ന നാലുമൺകുറോളം കാളിഭാസനെനക്കുറിച്ചു പറിച്ചതിന്റെ സൗഭാഗ്യം സചീനൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. കാളിഭാസനെ നായകനാകി ഒരു നാടകമെഴുതണം. ആരെ കണ്ണാലാണ് വിവരം ശേഖരിക്കാൻ കഴിയുക? വേറെ ആരെകാണാനാണ് - ഷാരടി മാറ്റുരെയല്ലാതെ! ഈ വിശ്വാസം ട്രസ്റ്റിന്റെ കൂദാശ കളിൽ മാറ്റുരുടെ ക്ഷാസിൽനിന്നും മറ്റുമായി ഉറച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെന്നു. തന്നത്താൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സങ്കോചം ഉണ്ടായോ?...? അതോക്കെ മാറ്റുരുടെ സന്നിധിയിൽ ശ്രോതാവായതോടെ പസ കടന്നു. പിന്നെ നാലുമൺകുറോളം നല്ല പഠനം തന്നെ. ആ പാഠച്ചതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ താൻ രചിച്ച നാടകത്തിന്റെ കൈക്കെയെഴുത്തുപ്പതിക്കാണബുവനിരുന്നു. അതിന്റെ ആദ്യത്തെ പേജിൽ, വടിവൊത്ത വലിയ അക്ഷരങ്ങളായി, കൂത്ത് മാറ്റുരക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നതായി ഒരു കുറിപ്പുണ്ട്. മാറ്റുർ ആ കുറിപ്പ് ഒന്നാടിച്ചു നോക്കി. ഓഹോ - എനിക്കുള്ളതാണോ ഇത് എന്ന നന്ദിത പുണ്ണിയേയാട പ്രതികരിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ നാടകാ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ പ്രീതിപുർവ്വം ആരാഞ്ഞു.

കാളിഭാസനാവും ഷാരടിമാസ്യത്തിലെ കാവ്യാസാദകതനെ ഏറ്റവും സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുക. ഏതു സാഖാദത്തിലും നിങ്ങോഗാ പോലെ കാളിഭാസന സ്വപ്നർഹിക്കുക എന്നതെന്തെ മാസ്യരൂപത നിത്യരീതി. ഈജാ പ്രായത്തിലേ താൻ അമാമന്ത്രി ആചാര്യത്തിൽ രഘുവംശം പറിച്ചു. ഏന്നല്ല, പറിക്കാനെന്തിയിരുന്ന താൻ സമുദായക്കാരനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കു വേണ്ടി - അന്നത്തെ ചട്ട പ്രകാരം മുറ്റത്തിന്ത്രെ മറ്റൊരു അറ്റതാൻ അയാൾക്കു സ്ഥാനം; ഇവിടെ കോലായിലിരുന്ന് അയാൾക്കു കേൾക്കാൻ മാത്രം ഉരക്കെ വേണു പഠിപ്പിക്കുക; അമ്മാവൻ അതു ശബ്ദമുയർന്നാൻ വയ്ക്കു കരുതിയാവും തന്നെ ഏല്ലാവിച്ചുതുടങ്ങിയത്; പിന്നെ താൻ പറിച്ചുവോ ഏന്നു പരിശോധിക്കാമല്ലോ ഏന്നും ശിഖ്യം - പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അന്ന് അതു ഇങ്ങനെയും പ്രായത്തിൽ നാസ്തികതാൻ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്സാഹം. ഇപ്പോഴും ഇത്തും ഉള്ളിണങ്ങിയ വേറൊരു കർശം ഇല്ല തന്നെ. പറിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവരെ കിട്ടണാ. ഇടങ്ക്കു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ മിടുക്കു കുടിയുണ്ടായാൽ ഏറെ കേമം. പരേതനായ എം.എക്ക. മേനോൻ (വിലാസിനി എന്ന നോവലില്ലോ) ആ പാക്ത്തിലായിരുന്നു ഏന്ന് മാസ്യർ അനുസ്മരിച്ചു. ഒരു പുലർച്ചു താൻ അവബന്ധത്തിൽനിന്നു മടങ്ങുകയാണ്; മേനോൻ നടക്കാനിരിങ്ങിയതും. വച്ചിക്കുസാധിപ്പോൾ, സാഡാ അമൈനുമണ്ണായില്ല, തന്നെ തട്ടുത്തുവാൻ രഹ്യവാശത്തിലെ ഒരു പ്രയോഗത്തിന്റെ വിവക്ഷചോദിച്ചു. നിശ്ചയിച്ചാലും, ആ വഴിക്ക് ആലോചന പോഴിട്ടില്ല എന്നേ അപ്പോൾ ഉത്തരമുണ്ടായുള്ളൂ. ഏന്നാലോ, അതു മനസ്സിൽ തിരുപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു പിന്നെ ഓരോ നീക്കവും. ഒടുക്കാ ഏതാണ്ടു തുപ്പതികരമായി തോന്തിയ ഒരു വിശദികരണം ഉയർന്നുവരികയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഉത്സാഹികളും ജീലണാസുകളുമായി പറിക്കാൻ ഏറെപ്പേര് എന്തുനില്ല ഏന്നതായിരിക്കുന്നു ഇന്നു പ്രശ്നം. എത്തിയാൽ തനിക്കുറിയാവുന്നതെന്തും പാഠിപ്പിക്കാൻ തയ്യാർ, അതിനാവട്ട, ആരും ഒന്നും തരഞ്ഞതാനും!..... അധ്യാപനത്തിന്റെ പ്രതിഫലം എന്ന ആശയം വന്നപ്പോൾ, അതു സംബന്ധിച്ച് തന്നെ വിഷയമാക്കി വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പ്യതിൽ ഒരു കവിത ഏഴുതിയിട്ടുണ്ടോ - ശിഷ്യൻ സന്തോഷത്തോടെ വെള്ളത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന് ദക്ഷിണയായി സമർപ്പിക്കുന്നു എന്നോ മറ്റോ, അല്ലോ?..... മാസ്യർ ഓർത്തു. (അതെ. 'കവനക്കുമുണ്ട്' പുതിയ രൂപത്തിൽ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രമുഖ ലക്ഷ്യത്തിൽ വന്നതാണ് 'പ്രോഫസർ' എന്ന മുഴുകവിത) അങ്ങനെ വല്ലതു മൊക്കെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരും. ഏന്നല്ലാതെ പ്രതിഫലം താൻ ആഗ്രഹിക്കാറില്ല.

കാളിഭാസനെപ്പറ്റി പുതിയ വല്ല ഉണർവ്വും ഉദിക്കാതെ മാസ്യരൂപത ഒരു സാഖാദവും സമാപിക്കാറില്ല. കവിയുടെ ജീവിതകമെ കൃതികളുമായി ഇണക്കി ക്രമപ്പെടുത്തിയെടുത്തത് മാസ്യരൂപത അടുത്തകാലത്തെ മാലികമായ ഒരു സംഭാവനയാണല്ലോ. ആയിരെ ഏന്നു ചെല്ലുന്നോഴും ആ ഉപദർശനത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിൽ ഉള്ളനിയാണ് മാസ്യർ സാസാരിച്ചി

രുന്നത്. ഇത്തവണയും ഇടയ്ക്കുവെച്ച് എന്നോടു ചോദിച്ചു: ശാകുന്തള തെക്കുറിച്ച് ഒരു സംഗതി ഞാൻ കൂണിൽ പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?.... പല സംഗതികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണെല്ലാ. എത്താവാം ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശി ക്കുന്നത്? ശകുന്തള ആത്മവിദ്യയാണ് എന്ന ആ സകലപനമായിരിക്കുമോ?.... ഞാൻ ഒന്നു പറുണ്ടി. മാത്രമല്ല, പണ്ടു പറഞ്ഞതാണെങ്കിലും വേണില്ല, മാസ്തുരുടെ ആവർത്തനത്തിനുമുണ്ട് സ്വാദ് എന്ന അനുഭവം നിമിത്തം, ഇത്തരം ഘട്ടങ്ങളിൽ മുന്നാ പാലിക്കയാണ് ഞാൻ പതിവ്. ശാകുന്തളം കാളിഭാസഗ്രേ രാമാധാരാണ് എന്നതെത്ര തുടർന്ന് മാസ്തുരിക്കിച്ചുത്. ഇതു തികച്ചും നൃതനം തന്നെ; രാമകൃഷ്ണനും ഞാനും ശ്രസിപ്പോടെ നിവർത്തിയുന്നു. രാമനെ കാളിഭാസനു പിടിച്ചിട്ടില്ല. പുർവ്വി കരായ രഹ്യവംശചക്രവർത്തിമാരെ പ്രശംസിക്കുന്നതുപോലെ രാമനെ ചൊട്ടു പ്രശാസിക്കുന്നുമില്ല. സീതയെ ഉപേക്ഷിച്ചുത് ശരിക്കാം പൊറുതുകൂടതെനെ. സീതയുടെ സത്യം മനസ്സിലാക്കി, സ്വയം പശ്വാത്തപിച്ച്, ആ മഹാസാധിയിൽ സ്വികരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു രാമൻ - ഇതാവും കാളിഭാസഗ്രേ ഉള്ളിലിരിപ്പ്. രഹ്യവംശത്തിലെ ദ്രോക്കങ്ങളിൽ രാമനോടുള്ള ഈ ഏതിരപ്പ് എത്കിവെച്ചിരിക്കയാണ്. എങ്ങനെ ഈ നായികാനായ കണ്ണാരെ പൊരുത്തപ്പെടുത്താം?.... എറു ആലോചിച്ചതിനു ശേഷം ഉദിച്ച ഉത്തരമായിരിക്കണം ശാകുന്തളത്തിൽ പരോക്ഷമായി ശില്പപ്പെട്ട താഡിയിരിക്കുന്നത്. ഇത് വിശബ്ദാംശങ്ങളാടിണക്കി എപ്പേക്കാരം സമർത്ഥിക്കാമെന്ന് മാസ്തുരി തൽക്കാലം വിസ്തരിച്ചില്ല. ഒരുപക്ഷേ എക്കാലത്തും അത്തരമൊരു വിസ്താരത്തിൽ താൻ വ്യഗ്രനായി എന്നും വരില്ല. സാധകബാധകമായ വാദങ്ങളല്ല, സാതതികമായ ഒരു മനസ്സിന്റെ വ്യാപനമാണെല്ലാ മാസ്തുരുടെ സാഹിത്യസമീപനത്തിലെ സവിശേഷത.

കുറച്ചുനേരമായിരിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ ചടഞ്ഞുകൂടിയിട്ട്. ഇതിനകം മധ്യരാ കഴിച്ചു, ചായ കൂടിച്ചു. ഇപ്പോൾ അകത്ത് വിളക്കുകൊളുത്തിക്കൈ ചിണ്ടു. മാസ്തുരിക്കു വല്ല പ്രാർത്ഥനയോ മറ്റോ.... പറിപ്പിക്കാനിരുന്നാൽ പിനെ അതൊന്നും ബാധകമല്ല എന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം. എക്കിലും ഞങ്ങൾക്കു പുറപ്പെടണമല്ലോ. എനിക്കു മെമസുരിക്കു കെട്ടുമറുക്കാൻ തിട്ടുക്കുവുമായിരിക്കുന്നു. ഒന്നുണ്ട് : മാസ്തുരിക്ക് ഈ പ്രാർബ്ദ്ധങ്ങളും പ്രായോഗികവിഷമങ്ങളും ഒക്കെ അസ്തുലായറിയാം. അതിനാൽ സംഖാദം ഇടയ്ക്കു മുറിച്ച് തിരിച്ചുപോരാൻ എണ്ണിക്കുമ്പോൾ, പണ്ടു വെലോ പ്ലിജ്ജി പതിവുണ്ടായിരുന്ന പോലെ, പരിഭവിക്കില്ല. അനുഗ്രഹപൂർവ്വം നമുക്കു വിചയരുളുന്നു.

പുറത്തിരിഞ്ഞായപ്പോൾ അന്തി കരുതിരിക്കുന്നു. എന്നാലും നിരവെ ഇച്ചത്തിലൂടെയാണ് നടന്നുനീഞ്ഞുന്നത് എന്ന കാര്യം ഞങ്ങൾക്ക് നില്ലും ശയമായിരുന്നു.

കേരള ബോർഡിംഗ് പുർണ്ണവാസി സിദ്ധാന്തവും

ജയപ്രകാശ് മല്ലേ
പരിഭ്രാം: പി.എൻ. വിജയൻ

ആര്യദാവിഡ് സംഘടനങ്ങളുടെ ചരിത്രവും സകലപ്പവും

ജോർജ്ജ് ഓർവൽ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: മിക്കവാറും ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വികാശനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ സൃഷ്ടികളിൽ ഒരു മെന്ത്യും കാണുകയില്ല. ഇതിനോട് എന്ന് ഒന്നുകൂടി ചേർക്കേണ്ട്: പുതിയ ഉൾക്കാ ട്ചകൾ പലപ്പോഴും വിരുദ്ധനിലപാടുകളേക്കാൾ കുറുക്കരമായിരിക്കും. കാരണം, അവ വിരുദ്ധച്ചിംഗുന്നത് വായനക്കാരുടെ തെറ്റിലാരണകളുടെ നേരെയാണല്ലോ. ആര്യദാവിഡ് കുടിയേറ്റം ചർച്ചാവിഷയമാക്കുന്നോൾ, ആര്യദാവിഡ് സംഘടനങ്ങളുടെ സിഖാന്തത്തെക്കുറിച്ച് ചരിത്രപരമായ ഒരു അഭ്യാസം എന്ന കാച്ചപ്പാടിൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ എത്തിച്ചേരാ വുന്നത് അത് ഒരു വെറും കൊള്ളാണിയൽ സകലപം ആശാന കാര്യ തിലാണ്. അതിന് ഇത്യുൻ പുരാണങ്ങളിൽ അഭിവേരുകളില്ല; ഉള്ളത് യുറോപ്പൻ രാജ്യങ്ങളിലെ - പ്രത്യേകിച്ച് ജർമൻ രക്തത്തിൽ.

അക്രമികളായ ആര്യദാവർക്ക് നീലക്കല്ലൂകളും അക്രമിക്കപ്പെട്ട ദാവിഡ് അക്രമികൾക്ക് കറുത്തതെതാലിയും ഉണ്ടായിരുന്നതായാണ് പറയപ്പെട്ടുന്നത്. ഇതിൽ അത്യുത്തമപ്പെടേണ്ടതില്ല. കറുത്ത തൊലിയുള്ളവർ അധിവസിച്ചിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ വെള്ളത്ത് തൊലിയുള്ളവർ അക്രമിച്ചിരുന്ന തായി പറയപ്പെട്ടുന്ന കമകൾക്ക് പതിനേഴം നൂറ്റാണ്ടിലെ ആദ്ദീക്നയേയും അമേരിക്കയേയും ഏഷ്യയേയും യുറോപ്പൻ രാജ്യങ്ങൾ അക്രമിച്ച് കോളണികളാക്കിയ ചരിത്രസംബന്ധങ്ങളാട് സാദ്യശ്രമംണാവാം. കൗൺസി ഗോബിനോ - counte de Gobineau - എന്ന ചരിത്രകാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ ഹൗസ്റ്റൺ സ്റ്റേവർട്ട് - Houston Stewart - എന്ന ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥിയും ചേർന്ന്, യുറോപ്പൻ വംശജരുടെ വരേണ്ടതെയെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ഈ സിഖാനം. ഇത് ലോകമെംട്ടുകുള്ള ജനങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും ആര്യദാവുമായി തന്ത്യിഭവിക്കുവാനുള്ള അഭിനിവേശം അവർത്തി വെയ്ക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. കറുത്തമുടിക്കാരനായ നാസി ഏകാധി പതി ഹിറ്റലിടക്കം പലരും ഇതിന് ഇരയായി. വർഗ്ഗപരമായ മേൽക്കോ ത്രംഗ്കു വേണ്ടി പോരാട്ടവാനുള്ള വിദേശജന്മമായ ഈ പ്രവണത ബൈബിൾക്കമുകളുടെ കാലം തൊടെ ഉള്ളതാണ്. കെയിൻ ഇങ്ങനെ യുള്ള മലിനച്ചിനകളാൽ തലതിരിഞ്ഞവനായിരുന്നു.

വർദ്ധപരമായ മേരയെപ്പാലെ ഭാഷാപരമായ മേരയെയും ചൊല്ലിയുള്ള പ്രഗൽഭങ്ങൾ രൂക്ഷമാണ്. വർദ്ധത്തിൽ തുടങ്ങിയതാണ് പിറകെ ഭാഷയിലേക്ക് പടർന്നത്. ആരുന്നാരുടെ ഉത്തരവം കാശ്മീരിന്റെ വടക്കുള്ള മലേഖ്യഷ്യയിലെ ടെൻസ് - ഓക്സസ് പ്രദേശത്തെ സോർഡിയാനയിലാണെന്ന് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു ജീര്മൻ ഭാഷാ പണ്ഡിതൻ മാക്സമുള്ളറാണ് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വിചിത്രമായ വിരുദ്ധാക്കതികൾ പടച്ചുവിടുന്നതിൽ വിജയിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് സോർഡിയാനയിൽനിന്ന് ആരുന്നാരും യുടൈഷ്യകാരും തെക്കുകിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിലെ ഇരാൻ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ഇന്ത്യ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലേയുള്ളൂം അവിടങ്ങളിൽനിന്ന് തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും പടർന്ന് മെസിഡോണിയയിലേയുള്ളൂം ഗ്രീസിലേയുള്ളൂം ഫ്രാന്റി. എന്നാൽ മലേഖ്യഷ്യയിലെ ആരുന്നാർ, യാത്രാസംകരുങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, തൊട്ടട്ടുത്ത കടലിനെക്കുറിച്ചും കടൽമീനിനെക്കുറിച്ചും അജഞ്ഞാതരായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഉപഭൂവണ്ണത്തിലാണെങ്കിൽ ബുദ്ധിപരവും സാംസ്കാരികവുമായ വളർച്ച, ആരുന്നാരുടെ അടക്കമസിദ്ധാന്തങ്ങളുമായി ഇന്നങ്ങിപ്പോയിരുന്നതുകൊണ്ട്, മുസ്യംഭായിരുന്ന കൊഞ്ചാണിയൽ നയങ്ങളുടെ തുടർച്ചമാത്രമായിരുന്നു. ഇല കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ബൈദ്ധിപ്പ് ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രകാരന്മാരിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധയായായ ഒരു സംഭാവനയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇല സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ഇന്ത്യകാരല്ലാത്ത ഉപജന്മാതാക്കൾ മാർക്കസിയൻ വികിഷണത്തിലുടെ ഇന്ത്യചരിത്രം എഴുതാൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഉചിംഞ്ഞുവെച്ചവരാണ്. അവരാകട്ടെ, വർദ്ധം സമരത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിലൂടെ നവീനിക്കാരത്തിലെ സമിതിഗതികളെ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ആരുന്നാരെയാണ് മാലികമായ അളവുകോലായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയൊരു ചട്ടക്കൂടും സമിപനവും ഇല്ലെങ്കിൽ മാർക്കസിയൻ വികിഷണത്തിന്റെ ഘടന തകരുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ആരുവാശത്തിന്റെ ഉത്തരവെത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്തരക്കൂടുക്ക് അഴിക്കുവാൻ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സമിപനം ആരെക്കിലും കൈകൈണണാൽ, അതിനാസ്ത്രത്തയും പുരാവസ്തുക്കളെയും ആശയിച്ചുള്ളതാണെങ്കിലും അധികാർ ഒരു ഫാഷിസ്റ്റായി മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടും. ഇല മനസ്സിൽ പണ്ഡിതോചിതമല്ല, ഇത് രാജ്ഞിയ പ്രേരിതമായ വിദേശത്തിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന വികലമായ മനസ്സിന്റെ ശാരൂപ്യമാണ്.

ഇങ്ങനെ കേരളചരിത്രവും ട്രാവൻകൂർ ആർക്കിയോളജികൽ സൈറിസ്, രാമവർമ്മ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് ബുള്ളറ്റിൻ, കേരളാ സാംസ്കാരികപ്പേപ്പിൾസ് തുടങ്ങിയ അപൂർണ്ണ രേഖകളിൽ കരിയും പിടിച്ച് മാറാലകെട്ടി കിടക്കുകയാണ്. കേരളചരിത്രമുഴുതിയവർക്ക് പരശ്രരാമക്ഷത്രത്തിന്റെ ഏതിഹ്യങ്ങൾ പരിശീലനിക്കുന്നതിൽ ആട്ട താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് തികച്ചും വേദകരമാണ്. ഇത് പ്രാമാണികമായും ഇതിഹാസത്തിലെ മുക്കുവ ഘടകം ഇവിടത്തെ ശ്രൂപണമധ്യാവിത്തതിന് കളക്കമായെങ്കുമോ എന്ന ശക്കോണാണ്. ഇത് ശക്കോണാണ്.

எருபகேஷ், பரிட்டுக்காரனாருடை ஸஂவததை ஓட்டகம் ஹதித்தினின் பின்வாணுகாதின் பேப்ரிப்பிச்சிரிக்கொ. எரு கெட்டுக்கமதிலை தால்பரய அமர்கள் ஆஶமோ அமர்மோ உண்டாவாநிடயிலெல்லங் வியிச்சு அவரை நின்றாரவுா நிழுவுமாலி தழுதிக்கூறுதானான் பலருஂ ஶமிச்சிட்டுத்த.

பரஸ்ராமகமதிலை முக்குவழக்கம்

தூஜுவொம்ளவுத்தன்னெல்லினின் லட்டுமாய வங்குதக்கச் சுபி ஶோயிக்குவோச் சுமூர்வர்மைஞ் கடாவெஸேநயுஂ மொகவிரங்கி முகை வப்படயுஂ ஏருமுக்கிய கேரளப்ரிட்டன்டிரங்கி ஏடுக்கச் சுதாயுநாத் காளாஂ. வாமொசிப்பாடுக்கச் சுபியுநாத், கடலித்தினின் பரஶுராமன் வீள்ளுத்த நிலங்கள் லடிக்காநிடயாயத் வாஸ்தவத்திற் ஸ்ரேஷ்சு ராய ஸ்ரோமளார்க்கல்லி ஏந்நானான். அதுகொள்க, அவரின் நின் அது நிலங்கள் மயூரவர்மை பிடிச்சுடுக்குக்கயுஂ பின்டிக் ‘அஹிகேஷ்டு’யின் நின் கொள்ளுவந விஶுல ஸ்ரோமளார்க்கல் நக்குக்கயுஂ செய்து ஏந்நான் கம. ஆந்து டுமி தாநா கிட்டிய பதித்தை ஸ்ரோமளார்ப்புடி அயிகம் பரிணதுகேக்குக்குநிலெல்லகிலிலுங். ‘ஶாபுரைச்சுத்தரை நபுதிரி மார்’ ஏந்நாரு விடாம் உண்டாயிருந்து ஏந காருத்தின் தர்க்கமெல்லி.

சிலர் விவரிக்குநாத் மயூரவர்மை அகேமிச்சு கீஷ்டக்கிய நிலங்கள் அஹிகேஷ்டுதிலை ஸ்ரோமளார்க்கு பகுவெய்க்குநாதுவரை, அவமொகவிர முக்குவழாருடையுஂ புலயணாருடையுஂ கெகவஶமாயிருந்து ஏந்நானான்.

மயூரவர்மையை அடுத்திருத்திரங்கி ஹஷ்டஜநன்னெல்லாய ஸ்ரோமளாரையுஂ புலயணாருடை விரயோஹாவாய உத்துங்கரங்கி மகள் நூல் விரதிகாடிச்சு வுர்விக்கருடை டுமி விரெண்டுத்து ஏந்து விஶங்குக்குநாவருள்க. நூலங்கி மகள் படிவெஸேநா, கேஷ்டுதநர்த்தகியாய அம்மதித்தினின் ஸ்ரோமளாநாஸ்காரதை அரியாந்து அங்கீகரிக்காந்து ஹடயாவுக்கயுஂ அடிப்போய ஸ்ரோமளாரை திரிச்சுகொள்ளுவரிக்கயுஂ உண்டாயதாயி பரியப்படுந்து. துடர்க்க தங்கி ராஜுவுஂ யநவுஂ அவர்க்கு நக்கிய தாயுஂ ஏல்லா புலய அடிமக்கேயுா ஸ்ரோமளாக்கி மாடியதாயுஂ கருதப்படுந்து.

கடங்வஙார் ஆந்துகாலமாதுதலே ஹவிடெயுங்காயிருநாவராளோ அதோ வடக்கை ப்ரேஷன்னெல்லினின் குடியெரிப்பார்த்தவராளோ ஏந காருத்தின் தீர்ச்சியில்லை. ஏக்கிலிலுஂ யாராஜம் கடாவெத்தலவங்கார் ஸ்ரோமளாருடை குடியெருத்தினு முசெயையுஂ அதின்நூலேஷவுா தூஜுவப்பேஶத்த ரெச்சிருந்து ஏந்நான் ப்ராபேஶிக வாமொசிகமக்கச் சுபியுநாத். தெக்கை கநாயிலெய்க் ஸ்ரோமளாரை கொள்ளுவந மயூரவர்மை தெள கடங்வங்வங்வத்திலை ஏரு விடாமத்திற்கெப்பு யோஹாவாயிருந்து. ஹவராள் ஏடுாஂ நூர்களில், தெக்கை கநாரை அகேமிச்சுதோல்பிச்சு சுவால்க்கு செய்ந்தை பராஜயப்படுத்தியத் ஏந்து விஶங்குக்கெப்பு ந்து.

ബോഹമണർ അധിവസിക്കുന്നതുവരെ ഇവിടെ ജാതിപരമായ വേർത്തി റിവുകൾ നിലനിന്നിരുന്നില്ല. കദംബവംശത്തിലുള്ളവരും പുലയ- പറയ വിഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരും തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അകെമിച്ചിരുന്നവരും അകെമിക്കപ്പട്ടിരുന്നവരും ഒരേ വംശത്തിൽ പെട്ട വരായിരുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. തുള്ളുബോഹമണരേവകൾ ജൈനമതാനുയായികളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും സുചിപ്രിക്കുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ അവർക്ക് ഒരു പ്രാധാന്യവും കല്പിക്കാത്തതായിരിക്കാം ഇതിനുകാരണം. ഏറ്റാൻ ആദ്യകാല ബന്ധവാസി (ഗ്രോകർണ്ണം) കദംബമാർ ജൈനമാരായിരുന്നു.

ആദ്യത്തെ നമ്പുതിരിയുടെ മാതൃകാരുപം ഭിക്ഷാപാത്രമേണ്ടി ശിരോവസ്ത്രം ധരിച്ചുനില്ക്കുന്ന രീതിയിലാണ്. ഈ രൂപമാണ് ചരിത്രപരിശോധകരെ ആകർഷിച്ചത്. മതപരമായ ചടങ്ങുകളിൽ പരശൂരാമൻ പേരിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന നമ്പുതിരിമാരാണ് പയ്യനുർ ഗ്രാമ അശ്രീക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. അതിനുശേഷം, സ്ക്രതീകർഷക് പിന്തുടർച്ചാ വകാശവും പുർണ്ണികസ്വത്തവകാശവും കൊടുത്ത് അവരെ പടകളളത്തി ലേപക്കിരഞ്ഞാണ് പരിഗ്രിലിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ തലവന്ക് പടവാൾ നൽകി നായകസ്ഥാനം കല്പിക്കുകയും ചെയ്ത് ഇടപുള്ളി രാജസ്വരൂപം നിലവിൽ വന്നു. ഇവരുടെ കിഴിലാണ് അശ്ശവെദദ്യത്വാരും ചാത്തിരനമ്പുതി തിമാരും ഗ്രാമാശ്ശാരും പ്രത്യേകം സേവനങ്ങൾക്കായി നിയുക്തരായത്. ഈ വിജേന്തം പരശൂരാമൻ പേരിൽ സമുഹത്തിന്റെ ദേശയ്ക്കിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു.

നമ്പുതിരിയുടെ ഉത്തരവം, അതിന്റെ മുകുവബന്ധത്തെ ഒഴിവാക്കി കൊണ്ടും പരശൂരാമനിൽ അവരോധിച്ചുകൊണ്ടും ചർച്ചചെയ്യപ്പട്ടുന്നത് ബുദ്ധിമോശമായിരിക്കും. ഏതിഹ്യങ്ങൾ സാധാരണയായി അവഗണിക്കപ്പെടുകയാണ് പതിവ്. ഏറ്റാൻ ഏതിഹ്യങ്ങളിലും നാടോടിപാര സരൂത്തിലും കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പന്തങ്ങൾ ഇത്തരിടെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഏതിഹ്യം ഉണ്ടാവുന്നതുതന്നെ സമുഹത്തിലെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എന്ന താണ് ഇപ്പോൾ പൊതുവെ സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ള ഒരു നിലപാട്. ചരിത്രത്തെയും ഭൂമിശാസ്ത്രത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുതകൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്. അതുകൊണ്ട് ചരിത്രകാരരാർ ഏതിഹ്യങ്ങളെയും കെട്ടുകമകളെയും കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളുടെ വിദ്യരവിവരങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്കല്ലാതെ, ഒരു സമുഹത്തിൽ ഏതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയൊരു സ്ഥിതിവിശ്രഷ്ടം ഉണ്ടാവുന്നത് എന്നു വിശദീകരിക്കുന്ന സുക്ഷ്മമായ ചിഹ്നങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്കുകൂടി, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അവ ചരിത്രം എന്ന കൂത്യമായ അർത്ഥത്തിലല്ലെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിന്റെയും ജനതയ്ക്കുടയും ചരിത്രത്തെ പുനഃസുഖ്യക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സകലപരേവകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയുണ്ടാണ് നില്ലംശയം പറയാം.

കേരളബാഹ്മണരുടെ ഉർജ്ജപുത്തി

ഒരു ജനതയുടെ അധിനിവേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണകൾക്ക് ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും നവവംശഗാസ്റ്റ്രേജനരുടെയും ദൃജ്ജിയിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രചരനയിൽ ഏർപ്പെട്ടുനോർപ്പാർപ്പണം ചൊരുവായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു നിലപാട്, ലോകത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തുനിന്ന് കുടിയേറിപ്പാർത്തവരായിരിക്കും ഘുന്നതാണ്. കേരളത്തിലെ നമ്പുതിരിമാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇങ്ങനെന്നെല്ലാരു നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്തുനില്ല. നമ്പുതിരിമാർ മറ്റൊരിടത്തിനെന്നും വന്നവരായിരിക്കുമെന്ന് കരുതാൻ ന്യായമില്ല, കാരണം മറ്റൊരിടത്തും ആവരുടെ തുപോല്ലുള്ള ആചാരങ്ങളും സ്വന്ധദായങ്ങളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതിന് തെളിവുകളില്ല. അന്യോന്യം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത സിഖാനങ്ങളാണ് നമ്പുതിരിമാരുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചും വന്നകാലത്തെക്കുറിച്ചും വന്ന ഭാവിഭാഗങ്ങളും നമ്പുതിരിമാർ ഏഴുതിരെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ പലതും ബാലിശവും കഴഞ്ചില്ലാത്തതുമാണ്.

കേരള ബാഹ്മണരുടെ ഉല്പത്തിക്ക് പരശുരാമൻ്റെ കേരളസ്ക്രിയമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന നമ്പുതിരു പുരാതനമായ സകലപ്പത്തെ ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ വേണ്ടത്രശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു നേരേത്തെ സുചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രരേവകളുംനുസരിച്ച് നർമ്മദ, കൂഷണ, കാവേരി നദി തടങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ബാഹ്മണർ കേരളത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നത് അതുപോലെ ആവരുടെ ആഗമനത്തിന്റെ കാലഗണനയും ചർച്ചപചയുപ്പേട്ടേണ്ട വിഷയമാണ്. ഇരുപത്തിയൊന്നു പ്രാവശ്യം ക്ഷത്രിയവംശത്തെ അതിഞ്ഞുവിശ്വാസത്തിയിൽ പാപപരിഹാരത്തിനായി ദക്ഷിണതീരത്തെത്തി സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് ഒരു പുതിയ ഭൂമി സൃഷ്ടിച്ച് അത് അറുപത്തിനൊല്ലു ബാഹ്മണകുടുംബങ്ങൾക്ക് ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു എന്ന ഫേതിഹ്യത്തെ അതിന്റെ വാച്ചുമായ അർത്ഥത്തിലാല്ലെങ്കിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ പരിഗണിക്കേണ്ടത്. ബൈഹാർഷിയായ പരശുരാമനെ ദക്ഷിണത്തുയിലെ ആദ്യത്തെ ആര്യൻകോളണിയുടെ സ്വഷാഖാവായി കണക്കിലെടുത്താൽ മതി. എ.ഡി. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പുതന്നെ, കേരളത്തിലെ ബാഹ്മണരായ നമ്പുതിരിമാർ ഇന്ത്യയിലെ ബാഹ്മണരുടെ പൊതുധാരയിൽനിന്ന് സ്വയം ഒഴുകിമാറിയതായി നിലവിലുള്ള വാദത്തിനും തെളിവുകൾ പോരുന്നു. ആര്യബാഹ്മണർ എന്ന പേരിൽ ഒരു വിശിഷ്ടവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ പരാമർശമുണ്ട്. നമ്പുതിരിമാർ ഇലിംഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന് കരുതാനും നിവൃത്തിയില്ല. ശരീരപ്രകൃതിയും സ്വാഹ്യലക്ഷണങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ നമ്പുതിരിമാർക്ക് വടക്കേഖലത്തുയിലെ ആര്യവംശരായ ബാഹ്മണരുടെ പെപ്പരുക്കം ആവകാശപ്പെടാൻ സാധ്യത കുറയും.

അസംബന്ധജടിലമായ ഫേതിഹ്യപരമ്പര എന്ന് ലോഗൻ പരിഹാസിച്ചിട്ടുള്ള ‘കേരള മാഹാത്മ്യ’വും ‘കേരളോൺപ്പുത്തിയും’ ആരംഭിക്കുകവനക്കുമുടി

നന്ത് പരശുരാമൻ കടലിൽനിന്ന് വീണ്ടെടുത്ത കമ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഇവിടത്തെ ആദിമിജന്ത നാഗരാരെ ദേന്ന് ഓടിപ്പോയെന്നും ഉത്തരവി കിൽ നിന്ന് ഭോഗമണാരെ കൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ അവർ തിരിച്ചുവിനി ക്രിണ്ടുന്നും ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. കദംബവംഗത്തിലെ പ്രസിദ്ധനായ മധുരവർഖമനാണ് ഭോഗമണാരെ കൊണ്ടുവന്നതെന്നും അവ രൂടെ സഹായത്തോടെ ഇവിടയുണ്ടായിരുന്ന ആദിമ സ്വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് 12,000 പേരു ഭോഗമണാരാക്കിയെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഉദാർന്ന ഭോഗമണാർ, താഴ്ന്ന ഭോഗമണാർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുകൂട്ടർ ഉണ്ടാ ശിരുന്നതായി നമ്മുടെ ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നില്ല. അങ്ങനെന്നെല്ലാരു വേർത്തിരിവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചർച്ചകൾ പാകത്തിൽ നേരിയ സുചന പോലും അവർ തരുന്നില്ല.

‘ഓക്സ്‌ഫോൾഡ് ഡിക്ഷൻറി’-യിൽ ‘roleaxe’ എന്ന വാക്കിന് കടൽയുഖത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാനും കയറുകൾ അറുക്കാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ആയുധം എന്നാണ് അർത്ഥം. ‘പരശു’ വിശ്വേഷിക്കുന്നതെന്നും അണ്ഡങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചാൽ, പരശുരാമരെ കേരളസൃഷ്ടിയുമായി ഒന്നു പോവുന്ന ഒരു റലടക്കാ അദ്ദേഹം ചെയ്തിരിക്കാനിടയുള്ള ചാട്ടുളിപ്പയോഗമാവാനാണ് എന്ന സാദ്ധ്യത. എന്നാൽ ചരിത്രഹാരമാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരശുരാമൻ ദക്ഷവിജയാശങ്കരകു കൂതിച്ച സാമാജ്യവാദിശായിരുന്നു. ഏറ്റവും നല്ല അർത്ഥത്തിൽ ആലോച്ചിച്ചാലും കടലിലേക്ക് മഴുവെവിണ്ടു എന്ന കമ, അങ്ങനെന്നെല്ലാരു ബാഹ്യമായ രീതിയിലായിരിക്കില്ല പുരീ കർ സകലപിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക. പരശുരാമൻ എറിഞ്ഞത് നമ്മുടെ ഏതീ ഹ്രമനുസരിച്ച് മഴുവാണെങ്കിൽ, തുളുഗ്രാമപദ്ധതിയനുസരിച്ച് അത് മുറ മാണം. ഭോഗമാണ്യപുരാണത്തിൽ അത് സ്നേഹമാണ്.

പരശുരാമൻ, ആദിമങ്ങൾക്കുശേഷം മഴുവലിച്ചറിഞ്ഞ് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ (to bury the hatchet)കടൽക്കരിയിലേക്ക് നീണ്ടുകയും തോമസ് പുണ്യവാളനെപ്പോലെ മുക്കുവന്നാരെ സാധിനിക്കുകയും (വല വിശിപ്പിടിക്കുകയും) ചെയ്തുഎന്ന് കരുതുന്നത് ഭാവനമാത്രമാവില്ല. മുക്കുവന്നാരോട് വലകൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അതിന്റെ ഔർമ്മക്കായി അതിൽ നിന്ന് മുന്നിശകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തത് അവരെ അണി തിക്കുകയും ചെയ്ത് അവർക്ക് ഒന്നന്ത്യവും ദിവ്യതവും കല്പപിച്ചാണ് തിരിച്ചുപോയത് എന്നുതന്നെ കരുതണം.

പരശുരാമരെ കമയിലെ മുക്കുവയ്ക്കരത്തെ തള്ളിക്കളയുന്ന ലോഗൻതന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന മരുബുദ്ധ പ്രസക്തകാര്യം, “മലബാറിലും ഏകദേശം ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസം ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നില നിന്നിരുന്നു” എന്നതാണ്. കേരള ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നു കൊഴി ന്നുപോയ എത്തിഹ്യകമായിലെ മീനും മുക്കുവനും തുളു - മരാട്ടാ കമ കളിൽ ഇപ്പോഴും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അവിടങ്ങളിലെ ചരിത്ര കാരനാർ അവയെ ശവേഷണവിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പരശുരാമരെ ശാപം മുലമാണ് പതിതരായ ഭോഗമാർ ഉണ്ടാവാനിടയാ

യത്തെന്നും ഇവിടെ വിശസിച്ചുവരുന്നു. പുതിയൊരു സമുദ്ദായത്തെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള പരശുരാമൻറെ പ്രയത്നത്തെ പരിഹസിച്ചുവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ഭാഗത്തെ വിശസിക്കാതെവരും ആൺ ശാപഗ്രസ്തരായത് എന്ന് ഇവർ കരുതുന്നു. ഏതായാലും ഒരു വിഭാഗം ബോഹമണിര ഒരു വിധത്തിലഘോഷിക്കിൽ മറ്റാരു വിധത്തിൽ ഇതു ശാപം ഒഴിയാബാധായി പിന്നുടരുന്നുണ്ട്.

സംസ്കൃതപുരാണങ്ങളിൽ പരശുരാമൻറെ ദക്ഷിണഭാഗത്തെ ത്രക്കുള്ള യാത്രയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കില്ല. ആരുഡാരായ ബോഹമണിര ഇവിടെയും പരിചയപ്പെടുത്തിയതിനോ, അവർ മറ്റാരു കൂട്ടരാൽ വിരട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ടതിനോ അല്ലെങ്കിൽ പതിതരാധിപ്രോത്സാഹതിനോ കൂടുതലായി തെളിവുകളിലും പതിതരാധി ബോഹമണിരാൺ മുൻ, മുളയൽ, പിഡാരൻ, അടികൾ എന്ന പേരുകളിൽ ഇപ്പോഴുള്ളവർ എന്നു കരുതാം.

ചില സർവ്വകലാശാലാ പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ കേരളബോഹമണിര ആദ്യയിൽനിന്ന് കടക്കവശി കുമാരിമുനസുച്ചുറ്റി പങ്കമാരികളിലും പായ്ക്കപ്പലുകളിലും വന്നുചേരുന്നവരാണെന്ന് കരുതുകയാണെങ്കിൽ അതും നമുക്ക് അനുകൂലമായ പല വസ്തുകളിലേക്ക് വെളിച്ചു വിശ്രൂത്യുണ്ട്. കപ്പലോട്ടക്കാരേയും കപ്പിത്താഞ്ചേരേയും കപ്പൽപ്പണിക്കാരേയും മുങ്കെൽ വിദർഘമാരേയും ചാലുകാട്ടിക്കേളയും കുറിച്ച് ചപ്പുസാഹിത്യത്തിൽ പല വിവരങ്ങളും ഉണ്ട്. കപ്പൽനിർമ്മാണം വഴിനെതിനുമുണ്ടെന്ന വള്ളങ്ങളുടെയും ചങ്ങാടങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണമായിരുന്നു നദികളിലുടെയും ചരക്കുത്താഗതത്തെ പോഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ സമുദ്രയാത്രയും സമുദ്രവാണിജ്യവും വികസിച്ചപ്പോൾ കപ്പലുകളും തുറമുഖങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടാവുകയും കപ്പലുടമകളും കപ്പിത്താഞ്ചേരുകയും കപ്പലുകളും കപ്പിക്കാരും കപ്പലുകളും കപ്പിക്കുണ്ടാണെന്നും തീരദേശത്തെ ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ വർദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല, നീം കടലോരം കൊണ്ടും മുറിഞ്ഞ കടലിടുക്കുകൾ കൊണ്ടും സന്പന്നമായ ഏതു പ്രദേശത്തും ഇങ്ങനെന്നെന്നൊരു തൊഴിലിനും തൊഴിലാളികൾക്കും തൊഴിലാർക്കും അവർക്കിടയിലെ ദിംബാളമാർക്കും കടത്തുകാർക്കും വളർന്നുവരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

മലബാർ പ്രദേശത്തെ തുറമുഖപട്ടണങ്ങളിലെ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ചാമ്പുകുത്തികളിൽ വിസ്തരിക്കുന്ന മല്ലുകേരളത്തിലെ മുകുവന്മാർ ആ പ്രദേശത്തെ പ്രമുഖരും സന്പന്നരുമായ കപ്പൽനിർമ്മാണകളും കപ്പലുടമകളും കച്ചവടദിംബാളമാരും കരാറുകാരും ആയി വളർന്ന ചരിത്രം തെളിഞ്ഞുകൂടിട്ടും. ഉള്ളൂനിലിസന്നേശത്തിലും ഉള്ളിയാചിപരിത്തതിലും ഇതിന് തെളിവുകളുണ്ട്.

ആദികാലം മുതൽ, മൺപാതകകളും കാളവണ്ടികളും ഉണ്ടായ സമീപഭൂതകാലം വരെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പ്രധാന ഗതാഗതം നടന്നിരുന്നത് മുഖ്യമായും കടലിലുടെയാണ്, കരയിലുടെയല്ല എന്നാണ് ലോഗന്റെ കുറിപ്പുകളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്.

നമ്പുതിരി എന്ന വാക്കിന്റെ ഉറവിടം

നമ്പുതിരി എന്ന വാക്കിന്റെ ഉറവിടത്തെക്കുറിച്ച് വിരസമായ രീതിയിലാണ്ടെത ചരിത്രപരമായ അർത്ഥത്തിൽ അനേകണഞ്ചും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വിശസിക്കുക എന്ന അർത്ഥമുള്ള 'നമ്പുക' എന്ന വാക്കിൽനിന്നാണ് നമ്പുതിരി എന്ന ജാതിപ്പേര് ഉണ്ടായതെന്നും നമ്പുതിരിമാർ രാജാക്ക നാരുടെ വിശസ്തരായ ഉപദേശികളായിരുന്നുവെന്നും ശബ്ദഭാർത്ഥി ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രാഗത്യമുള്ളവർ അഭിമാനത്തോടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വേദശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വ്യാവ്യാതാവായ നമ്പുതിരിയിൽ വേറേയും വിചിത്രമായ നിരുക്തികൾ അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈതാനും തന്നെ ആധികാരികമായ വിശദികരണങ്ങൾ തരുവാൻ സമർത്ഥമല്ല. 'തുഴ' 'കൊക്ക' എന്ന അർത്ഥങ്ങളുള്ള 'നാമ' എന്ന വാക്കിൽനിന്നാണ് നമ്പുതിരിയുടെ പിറവി എന്ന് കരുതാനാണ് ഏറെ സാധ്യത. തോണിതുഴയാനുപയോഗിക്കുന്ന തുഴയോട്, അല്ലെങ്കിൽ ചുണ്ണായ റിഞ്ചു അറ്റതുള്ള കൊക്ക യോട് 'നാമി'നോട് 'ജാതി'യുടെയും സ്ഥാനത്തിന്റെയും സുചകപദമായ 'തിരി' (നമ്പുതിരി, ഭൂതിരി, അടിതിരി...) ചെർക്കുനോചാണ് 'നമ്പുതിരി' ഉണ്ടാവുന്നത് എന്നത് കുടുതൽ അർത്ഥവാത്തായ ഒരു എത്തിച്ചേരലാണ്.

തുഴയും കൊക്കയും കടലിനോടും മീൻപിടുത്തത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ട്, നമ്പുതിരിയുടെ പുർവ്വികൾ മുകുവമാരായിരുന്നു എന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറില്ല. ഇങ്ങനെന്നെല്ലാരു ധാരണ പ്രശ്നപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്, കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലെ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങൾക്കു സമന്വാരായി ഗണിക്കാതിരിക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുത കൊച്ചിൻ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ ശക്രയയും തിരുവിതാംകൂർ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ സുഖേമണ്ണയുറും ചുണ്ണിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ "കേരളത്തിൽ നാം ഓതി ഇരുന്ന കുട്ടർ" എന്ന പഴയ നിർവ്വചനത്തെ, ഇനി ഇങ്ങനെ പരിഷ്കരിക്കാം: ചുണ്ണക്കയറിൽ നിന്ന് നാമ ഉളരിക്കളണ്ണ കുട്ടർ അല്ലെങ്കിൽ തോണിയിലിരുന്ന നാമ തിരിച്ചിരുന്ന കുട്ടർ.

കക്കാട്, കുറുട്ട്, കിഴക്കിണിയം, കാട്ടുമാടം തുടങ്ങി എല്ലാ നമ്പുതിരി കുടുംബങ്ങളും അവരുടെ പുർവ്വികമായ കടലുമായുള്ള ബന്ധമാണ് (കക്ക, കുറുവ, കിണി, മാടാവ്) തങ്ങളുടെ ഇല്ലപ്പേരുകളിൽ നിലനിൽക്കുന്നത്. ഈ പേരുകളെല്ലാം കണ്ണൻ / കണ്ണൻ കോരെത എന്ന പ്രാകൃത മുലത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതാണ്. കാണിപ്പുയ്യുർ ശക്കൻ നമ്പുതിരിപ്പാട് വളരെ യാദ്യച്ചീകരണമന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച് പദപ്പെടാരുത്തും, ഈ വികിഷണ തോട് വിശ്വാജിപ്പു പുലർത്തുന്നതാണെങ്കിലും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാർക്കാവുന്നതാണ്. 'പട്ടംവർ' മുകുവമാർക്കിടയിലെ 'കണ്ണൻകാരൻ' എന്ന പേരും 'ചാത്തിരകളി'യിലെത്തിയപ്പോൾ 'ഹട്ടിക്കണ്ടപ്പനാ'യി എന്ന വിശസിക്കുന്നതിൽ ന്യായമുണ്ട്.

(ശ്രേഷ്ഠൻ)	ആര്യൻ	- അരയൻ (മുകുവൻ)
(വേദം)	ഓത്ത്	- ഓതം (സമുദ്രം)
(ഉപനയനം)	ആനയനം	- ആനായനം (വലവീശൻ)
സാവിത്രഃ	(ബോഹമണം)	- സാവിത്ര (ചുണ്ടൻ)
പവിത്രം	(ഉപവിതം)	- പവിത്രകം (കയറ്റവല)
പുണ്യം	(ഉപവിതം)	- പുന്നാരം (മുത്തുമാല)
മുവജൻ	(ബോഹമണം)	- മുകവൻ (മുകുവൻ)
ശബരൻ	(ബോഹമണം)	- ശാഖരികൻ (മുകുവൻ)
തീവർ	(പുഞ്ചാരി)	- തീവരൻ (മുകുവൻ)

ഇത്രയേറെ സമാനഗംഭീരമുള്ള പദങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം വെളിപ്പു ടുത്തുന്നത് (കേരള) ബോഹമണനും മുകുവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ്. ഇതിനും പുറമെ നമ്പിയാതൻ, തുപ്പൻ, ചുവറാൻ, അക്കീരൻ, തൊട്ട പൂയ്, ഉഴുത്തിരൻ, ചന്തൻ, ഉണിക്കാളി, ഇട്ടിച്ചിരി, ഉള്ളിമ ഇട്ടിങ്ങിയ, നണ്ണേലി, നീച്ച, കോത, പാപ്പി.... തുടങ്ങിയ പേരുകളും തെളിയിക്കുന്നതും മറ്റാനല്ല.

നമ്പുതിരിമാർ, നമ്മുടെ ചരിത്രകാരരാർ കരുതുന്നതു പോലെ, മറ്റാരു പ്രദേശത്തുനിന്ന് വന്നവരായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് അവരുടെ തായ പേരുകളും ഭാഷയും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. യുറോപ്പൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത ജൂതനാർക്കും കേരളത്തിലുള്ള യുറോപ്പൻ വംശങ്ങൾക്കും കൊച്ചിയിലെ സാരസ്വതബോഹമണർക്കും പാലകാട്ട തമിഴ് ബോഹമണർക്കും അവരുടെതായ ഭാഷയുണ്ട്. നമ്പുതിരിമാർ സംസാരിക്കുന്ന പ്രാദേശികതന്നിമയുള്ള ഭാഷയിൽനിന്ന് തെളിയുന്നത് അവർ മറ്റാരു ഭൂപ്രദേശത്തുനിന്ന് എത്തിയവരല്ല എന്നതു തന്നെയാണ്.

വിദ്യുഷകനും ഇട്ടിക്കണ്ണപ്പനും

വിദ്യുഷകസ്തോഡം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ചാക്കുാർ നമ്പുതിരിമാരുടെ ആചാരങ്ങളേയും ശിലങ്ങളേയും പരിഹാസിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്പുതിരിയുടെ മുറുക്കലും പുണ്യത്തേയ്ക്കലും കുളിക്കലും മുണ്ടുപിഴിയലും തോർത്തലും മുടിവേർപ്പെടുത്തലും അനുകരിക്കുന്ന ചാക്കുാർ, അതേ സമുദ്ദായത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു പോയ ആളായാലും പരിഹാസിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു കുറവും വരുത്തുന്നില്ല. നമ്പുതിരിയുടെ ഫലി തവാസനയെ ഉണർത്തുന്ന ചാക്കുാർ, അയാളുടെ ഭാവുകത്വത്തെ കാലാനുസ്വരത്തായി നവീകരിക്കുന്നതിന് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന രിതിയിലാണ് മനോധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നത് എന്നത് സവിശേഷഗ്രജി അർഹിക്കുന്നു.

കുടിയാട്ടം എന്ന കലാരൂപം, 'ആട്ടപ്രകാര'വും 'ക്രമദീപിക'യും അനുസരിച്ചുള്ള സംസ്കൃത നാടകമാണെങ്കിലും അതിൽ വിട്ടുണ്ടാണെങ്കിൽ പുരിപ്പിക്കാൻ മനോധർമ്മം ഉപയോഗിക്കുന്ന ചാക്കുാർ (വിദ്യുഷകൻ) ആര്യ

സംസ്കാരത്തെയും ഭാവിയസംസ്കാരത്തെയും സമന്വയപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നാടകത്തെ ഇരുന്നാട്ടമായും കുത്തുപാളിലായും മാറ്റിയടക്കുന്നതിലൂടെ നമ്പ്യതിരിയെ മറന്നുപോയ അധാരജീവനും അദിമശീലങ്ങളിലേയ്ക്കും ഭാവങ്ങളിലേയ്ക്കും നയിക്കുകയാണ് ചാക്കുർ.

കുടിയാട്ടത്തിൽനിന്നും കുത്തിൽനിന്നും പാനേകളിയിലെ തുംബോൾ ഇതിനുജുളി ഉദാഹരണങ്ങൾക്ക് മിശ്രി വർദ്ധിക്കുകയാണ്. ചാത്തിരാകളി എന്നുകൂടി പറയുന്ന പാനേകളിയിലെ ചാത്തിരനമ്പ്യതിരിയുടെ 'കൊട്ടക്കാരൻ' എന്ന വേഷവും പ്രകടനവും നമ്പ്യതിരിയുടെ അദിമശീലങ്ങളുടെ വിനോദരൂപത്തിലുജുളി അയവിറക്കലാണ്.

പാനേകളിയും ഇടിക്കണ്ണപ്പരൻ മീൻകുടയും

നമ്പ്യതിരി സമുദായത്തിൽന്നേ പുർഖുകാല ചത്രിതാംശങ്ങൾ അവരുടെ നേരംപോകിന്നുവേണ്ടി ചിട്ടപ്പെട്ടുത്തിയിട്ടുള്ള കലാരൂപമായ പാനേകളി അമവാ ചാത്തിരാകളിയിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യതിരിയുടെ വിശ്വാസങ്ങളും അസ്യവിശ്വാസങ്ങളും ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളും ഇന്ന് വിനോദഗില്പത്തിലാണ് ഏറ്റവുമധികം പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ചാത്തിരാകളിയിലുജുളി പാട്ടുകൾ കലർപ്പിപ്പാത്ത ഭാവിയഭാഷയിലും ഭാവിയ താഴെ തിലുമാണ് ഉള്ളത്. നവജാതശിശിവിൽന്നേ 'ജാതകർമ്മം' മുതലുജുളി കൈയാവസരങ്ങളിൽ സംസ്കൃതത്തിലുജുളി മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുക്കുചീകരിക്കുന്ന നമ്പ്യതിരിമാർ നേരംപോകിന് ഗ്രാമ്യമായ ഭാഷയിൽ സന്ദർഭം ഒരുക്കിയിരുന്നു എന്നത് അവരുടെ അദിമമായ വാസനനൈയയാണ് സുചിപ്പിക്കുന്നത്. സർദ്ദവുമായി സംബന്ധിക്കുവാനുജുളി ദേവനാഗരി കൈവഗ്രമണം ആരിക്കൈ, നമ്പ്യതിരി ഭൂമിയുടെ ആദിത്താളങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഇരഞ്ഞിവന്നിൽന്നേ കാരണം ഗൃഹാതുരത്വം തന്നെയാവണം.

ഈത് തെളിയിക്കുന്നതാണ് ചാത്തിരാകളിയിലെ ഇടിക്കണ്ണപ്പരൻ പാട്ടുകൾ. ഇടിക്കണ്ണപ്പരേക്കുമ്പോൾ എന്ന കമാപാത്രം സത്യം വിളിച്ചുപറയുന്ന കൊട്ടാര വിദുഷകരെ ഒരു വിദ്യുതപ്പതിപ്പാണ്. ഒരു കോമാളിയുടെ വേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഇടിക്കണ്ണപ്പരൻ പ്രത്യേകതകൾ വികൃതമായ വലിയ മുഖംമുടിയും മരംകൊണ്ടുജുളി വാളും കരുതച്ചായം തേച്ചപരിചയും ആണ്. ഈ വേഷം ആദ്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് മലബാറിലെ തെരുത്തെത്തയാണ്.

ഇടിക്കണ്ണപ്പനും ഓതിക്കൻ നമ്പ്യതിരിയും തമ്മിലുജുളി സംഭാഷണങ്ങൾ രസകരമായ ഒരു നേരംപോകിന് പാകത്തിലുജുള്ളതാണ്. ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തുന്നോൾ ഇടിക്കണ്ണപ്പൻ തന്നേ തലയിലുജുളി മീൻകുട ഓതിക്കൻ കേബിക്കുകയോ കയർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ പ്രവ്യത്തി സദസ്യർക്ക് റസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വൈദികനായ ശ്രാഹണഗ്രേഷംന്നേ തലയിൽ മീൻകുട കമിച്ചത്തുന്നത് ഒരിക്കലും അശുദ്ധമോ, അധർമ്മമോ, അനുച്ഛിതമോ ആയി ഒരു നമ്പ്യതിരിയും കരുതുന്നില്ല. ഇതിൽന്നേ കാരണം

നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ച് ഗൃഹത്വരമായ ആദിമജീവിതസൈലിയോടുള്ള ആദരവു കലർന്ന ഫേം തന്നെ.

ഇതിനും പുറമെ വ്യത്യസ്തസന്ദേശങ്ങളിൽ ഇട്ടിക്കണ്ണപുരേഖ വിക ടസരസതി പുറത്തുചാട്ടുന്നത് ഇതേ അനുഭാവത്തെന്നയാണ് ഉറ പ്ലിക്കുന്നത്.

1. നമ്മുടെ ഉൽപ്പുണ്ണം കേട്ടിട്ടില്ലോ കവിടിപൊരുത്ത പല്ലും വടക്കുമാത്താരു കണ്ണും കരമതിലെലാരു ദണ്ഡും മത്സ്യപാത്രം ശിരസ്സില്ലും.
2. നമ്മൾ വെളുക്കാനേഴ്രക്കണ്ണീക്കും ഏനിട്ട് ഒരു വല്ലൂട്ടുകാൻ ചന്തനോട് പറേം ഏനിട്ട് കടപ്പുറത്തെങ്ക് പോയിട്ട് അകലങ്ങാട്ട് വിഞ്ഞും.
3. തെരഞ്ഞെയെന്നാരു മത്സ്യത്തെ കരണ്ണിലിട്ട് വരുത്തുകാട്ടുതാൻ തെരളാത്തപെൺകിടാങ്ങളാക്കു തെരള്യോ.

ഇവയെല്ലാം നിന്നുംശയം തെളിയിക്കുന്നത് കടലോരവും മീനും മിൻപിടിക്കലുമായുള്ള നമ്പുതിരിയുടെ ബന്ധമാണ്. ഇട്ടിക്കണ്ണപുരേക്കെ മൾ നമ്പുതിരി തന്നെ കെട്ടിക്കളിക്കുന്ന നായർവേഷമാണ്. ഇതിനെ കുറിച്ച് അനേപിക്കുന്നത് ഇന്ന് ഒരു നായർക്ക് സമ്മതമുള്ള കാര്യമാ ഡിരിക്കില്ല. തിരാവാടിയായ ഒരു നായർ പ്രഭുവിന് ഇതാരു പക്ഷേ അപ മാനകരവും ആയേയ്ക്കും. ഏന്നാലും ‘കൊട്ടകാരൻ’ എന്നു വികടപ്പേ രൂള്ളു ഇട്ടിക്കണ്ണപുൻ, കുടിയാട്ടത്തിലെ വിദുഷകനെപ്പോലെ, നമ്പുതി റിയ അയാളുടെ ആദിമതിരിങ്ങളിലേയ്ക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

വിവാഹക്രിയയിലെ മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ചടങ്ങ്

നമ്പുതിരിമാർക്കിടയിലെ യജുർവേദികൾക്ക് വിവാഹക്രിയയെന്നു ബന്ധിച്ച് മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങ് ഉണ്ട്. വധുവരന്മാർ മുട്ടിനുവെ ഒള്ളത്തിൽ ഇല്ലക്കുള്ളത്തിലിറങ്ങിനിന് തോർത്തുമുണ്ടുകൊണ്ട് മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ചടങ്ങ് അവരുടെ പുർണ്ണികരുടെ കുലാദത്താഴിലിനെയാണ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ‘മാനത്തുകണ്ണി’ അമ്പാ ‘പഞ്ചമഹി’ ഏന്നപേരി ലുള്ള ഇതു ചടങ്ങ് തങ്ങളുടെ മുകുവവപാരസ്യരൂത്തിന്റെ പ്രാതസ്മരണ കളിലേയ്ക്ക് അവരെ നയിക്കുന്നു.

ശാപഗ്രാന്തരായ ശ്രൂഹംണരക്കുറിച്ച് നേരത്തെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. പതിതരായ നമ്പുതിരിമാരകുറിച്ചും അഭ്യുക്തിൽ കേമതതത്തിന്റെ പേരിൽ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന നമ്പുതിരിമാരകുറിച്ചും അനേപിണ്ണാങ്കൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്പുതിരിമാർക്കിടയിലെ ഓത്തുള്ളവരും ഓത്തില്ലാത്തവരും ആധ്യാത്മാരും ആസ്യാത്മാരും തരുന്ന വേർത്തിരിവുകൾ മുകുവ സുചന അവരുടെ ഉത്തേം വ്യത്യസ്ത ആദിമവർദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നായിരുന്നു ഏന്നുതന്നെയാണ്. നമ്പുതിരിയുടെ ആദിമുലം ഏവിടെനിന്നും

അബും അവർ മറ്റുപ്പേരുങ്ങളിലെ ബോഹമണിൽ നിന്ന് വേറിട്ടാണ് വർഗ്ഗികരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെ ന്യായികരിക്കുന്ന വസ്തുതകളാണ് അവർക്കിടയിലെ ബഹുഭാര്യാത്വവും ഇല്ലത്തെ മുസിഞ്ചി സജാതീയ വിവാഹവും അനുജ ഞാരുടെ (ഇല്ലത്തെ അപ്പ ഫ ഞാരുടെ) നായർസ്റ്റീ സംബന്ധവും.

നമ്പ്പുതിരിമാരും മുക്കുവയ്ക്കാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ധാരാളം വസ്തുതകൾ അനേകംവിധേയമാക്കുകയുണ്ടായി. കുറച്ചു കുടി ആഴത്തിൽ അനേകിക്കുമ്പോൾ കണ്ണടത്തുന്ന സാമൃതകൾ പരിശോധിക്കുന്നത് അവർ പകിടുന്ന സമാനസംസ്കാരത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ ഏളുപ്പമാവും. ഇല്ലം എന്ന വാക്ക് നമ്പ്പുതിരിക്കും മുക്കുവനും പൊതുവെയ്യുള്ളതാണ്. പെറുപ്പുലയും മരിച്ചപ്പുലയും രണ്ടു കുട്ടരും പതിനൊന്നുഡിവസമാണ് ആചരിക്കുന്നത്. ദർത്താവിഞ്ചു മരണശേഷം താലിപറിക്കുന്നതിലും ഉടക്കുകയിയുടെ ചില ചടങ്ങുകൾ ആചരിക്കുന്നതിലും നാല്പതുദിവസത്തെ ദിശ കൊള്ളുന്നതിലും വൈദ്യുന്നതിലും ഒരേ അച്ചടക്കമാണ് ഇരുവരും അനുവർത്തിക്കുന്നത്. ഇതിനുപുറമെ, ഓട്ടുവളയിടുന്നതിലും ഒന്നരകാണ്ക് അടിവസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതിലും നമ്പ്പുതിരിസ്റ്റീയും മുക്കുവസ്ത്രീയും സദ്യശമായ ശൈലിയാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കുടിയാടവും കുത്തും തരുന്ന തെളിവുകൾ

കുടിയാടം എന്ന രൂപത്തിൽ കേരളത്തിൽ മാത്രമാണ് സാസ്കൃതനാടകാ അതിജീവിക്കുന്നത്. മറ്റുപല സമലങ്ങളിലും കലാപരമായ അവിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മാനുഷികപ്രപഞ്ചത്വവും പ്രേരണയും മഹാബലിപുരത്തുള്ളതുപോലെ ക്ഷേത്രത്തിലെപങ്ങളിലും അജന്തയിലുള്ള തുപോലെ ചുമർച്ചിത്രങ്ങളിലും പ്രകടമായപോൾ, കേരളത്തിൽ അത്തനാടകത്തിലാണ് ഉദാത്തത കൈവരിച്ചത്. കലാപരമായ സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനുള്ള മികച്ച മാല്യമമായി ശരീരഭാഷയെ വളർത്തിയെടുത്തു കൊണ്ട് കുടിയാടത്തിലാണ് പുർണ്ണത നേടിയത്. വളരെ ശക്തമായ പ്രാതിനിധ്യസഭാവമുള്ള ഘടകങ്ങളാൽ കേരളത്തിഞ്ചു തന്ത്ര കലാരൂപമായ കുടിയാടം, നമ്പ്പുതിരിമാർക്ക് ഉള്ളായ്മയുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നമ്പ്പുതിരിമാരേകാൾ ജാതിയിൽ താഴ്ന്ന ചാക്കുമാരാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്പ്പുതിരിമാർ, അവരേകാൾ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുമായി പൂരാണകമകളിലെ വർണ്ണനകൾ പകിടുവാൻ മടിച്ചിരുന്നതിനാൽ പരശുരാമൻ തന്നെയാണ് ഇതു ഭൂത്യം നിർവ്വഹിക്കാൻ ചാക്കുമാരെ ഉത്തരവാദപ്പെടുത്തിയത് എന്നാണ് ഏതിഹ്യം. ചാക്കുമാർ ആദ്യകാലത്ത് നമ്പ്പുതിരിമാരായിരുന്നുവെന്നും പിൽക്കാലത്ത് ജാതിഭ്രഷ്ടരായതാണെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു. രാജഭരണം നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്ത് ചാക്കുമാർക്ക് കൃഷിഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. കുത്തും കുടിയാടവും രാജകീയപ്രോത്സാഹനങ്ങളാട ക്ഷേത്രങ്ങളിലാണ് വളർന്നുവന്നത്. ജനാധിപത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള രേണമാറ്റത്തിനുശേഷം, ഭൂനിയമങ്ങൾ പരിഷക്ക

രിക്രേപ്പട്ടപ്പോൾ സന്തുഷ്ടരായിക്കണമെന്നിരുന്ന ഈ സാധ്യസമുദായം - അതിനുമുമ്പുതന്നെ നിലനിലപിന്റെ ഭിഷണിക്കിരായായിരുന്ന ഒരു അപൂർവ്വവർഷം - അനുഭവത്തിൽ കുടുതൽ അവഗ്രഹം ദരിദ്രരൂമായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്.

കുടിയാട്ടത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷലക്ഷണം അതിന്റെ അനുഷ്ഠാന പരതയാണ്. അതിനെ 'വിദുഷകസ്തോം' അമൈവാ 'ക്രിയാനൃതം' എന്നു പറയാം. ചാക്കിയാരുടെ പ്രകടനം തുടങ്ങുന്നത് വിദുഷകൻ്റെ ത്രിൽ ഒരു പ്രത്യേക അകലാത്തിലുള്ള സമചതുരത്തിനകത്ത് കുറുകെ യുള്ള കാൽവെപ്പുകളോടുകൂടിയ ചട്ടുലന്നിക്കണങ്ങളോടെയാണ്. അതിനുശേഷം കാച്ചവെക്കുന്നത് താംബുലരസം ആസവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭാവാ ഭിന്നയമാണ്. ഈ രണ്ട് ആംഗികങ്ങളും വിദുഷകസ്തോഭത്തിന്റെ അവിഭാജ്യലടക്കങ്ങളാണ്. ചാക്കൂർക്ക് നമ്പ്യതിരിയിൽ നിന്ന് പാരസ്യരൂമായി പകർന്നുകിട്ടിയ ശീലങ്ങളായി ഈവരെ വ്യവഹരിക്കാവുന്നതാണ്.

എതിഹ്യമനുസരിച്ച് ചാക്കൂർ ബലരാമനാൽ കടലിലേയ്ക്ക് വലിച്ചറിയപ്പെട്ടവനാണ്. ഇതിന്റെ കാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്നത്, കുത്തുനടക്കുന്ന സദസ്സിലേക്ക് ബലരാമൻ എഴുന്നൂള്ളിവന് സമയത്ത് ചാക്കൂർ പീംത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ആടരിച്ചില്ല എന്നതാണ്. എന്നാൽ അതിനുശേഷം കടലിൽ നിന്നു ചാക്കൂരെ വിശേഖിക്കുവാൻ ബലരാമൻ തന്നെ വേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ രണ്ടാമതും ജീവിന്നകിട്ടിയതുകൊണ്ട് 'ദിജൻ' എന്ന ബ്രാഹ്മണപര്യായം ഓരിക്കൽകൂടി അർത്ഥവരുത്തായി.

സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് ചാക്കൂർ രണ്ടാംജനമെടുത്ത ശൈത്യി, ഏകദേശം അതുപോലെ ബലരാമനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ചിത്പവിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഉള്ളവത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നോഴും അനുകൂലമായ ഒരു സമാനസകല്പ തന്ത്യാണ് ഉറപ്പിക്കുന്നത്. പ്രത്യുഷത്തിൽ രസകരമായി തോന്നുന്ന ബണ്ണിലും ചാക്കൂർ - ചിത്പവിൽ ബന്ധം അതെ ഏഴുപ്പത്തിൽ വിശദിക്കരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നിരുന്നാലും അത്തരത്തിൽ പരസ്പര പുരക്കങ്ങളായ സാമ്യതകൾ വർത്തമാന പ്രസക്തിയുള്ള ഒരു വിഷയ തനിന്റെ ചർച്ചകൾ സാമുഹ്യശാസ്ത്രപരമായ പശ്ചാത്തലമൊരുക്കാൻ സഹായകമാണ്.

'നിർവ്വഹണ'ത്തിലെ ഏറ്റവും രസിപ്പിക്കുന്ന വിദുഷകസ്തോം തനിന്ന് കേവലഹാസ്യം പകരുന്നതിനുപരി, നമ്പ്യതിരിയുടെ സംവേദനശില്പത്തെ കാലാനുസ്യതമായി നവീകരിക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നു. ചാക്കൂർ തന്നെ അതേ സമുദായത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ടായതാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുവോർപ്പാലും അകാദമിക പണിയിൽനിന്നും ശഹിതക്കാരായ ആസ്വാദകരും നിർവ്വഹണത്തിൽ വലിയ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം, ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ചാക്കൂർ പ്രധാന കമാതന്നു വിന്ന് അനുയോജ്യമായി ഒരു ഉപകമ മെന്നണ്ടുകൂടുന്നത് എന്നതെത്തെ. ഇതിൽ സദസ്യർ ആകുഷ്ടരാവുകയും ഇതുപോലുള്ള ഉപകമകൾക്കു

വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നിർവ്വഹി നാട്ടിലാണ് ഭാസൽ 'പ്രതിജ്ഞായാഗ്നഗ്രാഹ്യൻ' തിരെലു 'അംഗുലി യാകം' എന്നു പറയുന്നാണെങ്ഠാനും, അബ്ലൂക്കിൽ കുലഗ്രേവേവരവർമ്മയുടെ 'സുഭ ദ്രാധനങ്ങൾ' തിരെലു 'ചേടിപ്രവേശം' എന്നു പറയുന്ന ഭാഗം വിദുഷകൾ ആർത്ഥഗതരുപത്തിൽ പകരുന്നത്.

കടലിൽ നിന്നുണ്ടായത് എന്ന ആർത്ഥത്തിൽ ചാക്കുആർ എന്ന സകലപത്തെ കുടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കൊക്കണ്ണ് തിരെത്തെ ചിത്പ്പവിൻ ബ്രാഹ്മണരുടെ ജീവിതരീതി അനുസ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇതിനു സമാനരമായിട്ടുള്ള കാണ്ണിയിലെ തൊബൈഞ്ചമാൻ ഇള്ളംതിര യഞ്ചു ഉത്തരവെത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവകാശവാദങ്ങളും ഓർമ്മിക്കാവുന്ന താണ്ട്. തിരയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായത് എന്ന ആർത്ഥത്തിലാണ് 'തിരയൻ' എന്ന പേരു സിലിച്ചുത് എന്ന് തമിച്ച പണ്ണിത്തുാർ പറയുന്നു. കടലിനടിയിൽ നിന്നുള്ള ചാക്കുആർ രണ്ടാം പിറവിയുടെ കമയ്ക്ക് ഇങ്ങനെന്നയുള്ള സമാനരക്കമകളിലുടെ കുടുതൽ ബലം കിട്ടുകയാണ്. പണ്ണത്തെ - ഹിത്രോപദേശ - ജാതക കമകളുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളരുന്നുവന്ന നമുക്ക് ഈ സകലപങ്ങൾ അപരിചിതമല്ല.

കുടുതൽ വിസ്തൃതിയിലേയ്ക്ക് കുടുതൽ സാഖ്യതകളുടെ വൃത്തം വരയ്ക്കുമ്പോൾ, സർ. ഡബ്ല്യൂ. ഡബ്ല്യൂ. വാണിരുടെ പ്രബുവു സിലാ തവും - ബ്രാഹ്മണരാഖിമാറിയ റോസ്സിലെ മുക്കുവമാരകിരിച്ചുള്ളത് - പുരിക്കിൽ കുടങ്ങുത്തിരത്ത് തിരമാലകൾക്കെലിമുവമായി സമിതിചെയ്യുന്ന ബലനാമക്ഷേത്രത്താപ്പറ്റിയുള്ള ഏതിഹ്യവും കൂടിവായിച്ചാൽ വിശ സന്നിധിമായ കാച്ചപ്പുടക്കളിലേയ്ക്കാണ് എത്തിച്ചേരുക. ചരിത്രവും സാന്നിധ്യം ശാസ്ത്രവും നരവംശം സ്ത്രവും വലിയൊരു വുവരെ, അന്വോന്നും ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന മേഖലകളാണ്. ഇങ്ങനെന്നെയാരു സമീപനാം ഒരുപക്ഷേ പരശുരാമസൂഷ്ഠിയുടെ ഇതിവ്യത്തത്തിലെ പഴുതുകളിലേയ്ക്ക് കുടുതൽ വെളിച്ചും പരത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

മന്ത്രാക്കം കുടിശാട്ടം ചാക്കിയാർകുതിനേക്കാൾ പുരാതനമാണാണ് സംഖി തിക്കുമ്പോൾ, കുടിശാട്ട തിരെലു വിദുഷകൾ തന്നെയാണ് ചാക്കുଆർകുതിലെത്തിച്ചേരുന്നത് എന്നാണ് തെളിയുന്നത്. ചാക്കുଆർ മത്സ്യത്തെക്കുറിച്ച് സുന്ദരമായ ഒരു സംസ്കൃതദ്രോക്കം ചൊല്ലി, കൊതി പ്രിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അർത്ഥം വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ, മത്സ്യം എന്നു കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽത്തന്നെ നെറ്റിചുളിക്കുന്ന നസുതിരിമാരുടെ സദ സ്ഥിരം അൽ നിങ്ങമായോ, നീചമായോ, കുറുക്കരമായോ, ക്രൂരമായോ കരുതപ്പെടുന്നില്ല.

ചാക്കുആർ പുഷ്പം മനയോലു, രത്നപ്പട്ട, തേറ്റാവരല്ല തുടങ്ങിയവ, കേട്ടുകേൾവിയിലെ ബലരാമഞ്ചേരി കുറാരോപണത്തിലെ സാധ്യതാശു അനുകുലിക്കുന്ന സാമഗ്രികളാണ്. ചാക്കുആർ ഉടുത്തുകൈക്ക - അരാച്ചക്കുചുറ്റും നണാറികളുള്ള പുഷ്പാലക്കാരാ - കടലിലെ ഇളക്കി ഹിയുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുണ്ട് ആദ്യം ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുന്നത്. ചാക്കുଆർ

സ്വന്തം ദേഹത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയ പതിനൊല്ലു പ്രധാനപൊട്ടുകളും കടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ് 'ചാക്യാർപ്പാട്ട്' എന്നു പറയുന്ന ഇതിന്റെ മിശ്രിതം കടൽക്കൈകൾ പൊടിച്ചുചേര്ത്താണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ചാക്യാർപ്പാട്ട കുത്തിനുള്ള പ്രധാനവാദ്യമായ ലിംഗം ഒരുക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ തേറ്റാവരല്ല കടൽത്തിരത്തുനിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഈങ്ങെന്ന കടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനപരമായ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ബാക്കിയാവുന്നത് നാമിതുവരെ പരിശോധിച്ച വസ്തുതകൾ പകർന്ന വെളിച്ചും തന്നെയാണ്.

പരശുരാമൻ്റെ കേരളസ്വഷ്ടിയുമായി ചേർത്തുവെയ്ക്കാവുന്ന മുക്കുവയലടക്കത്തെ കുടുതൽ താല്പര്യത്തോടെ എടുക്കുമ്പോൾ, വിനോദം ഫൂനിയപ്പെടുന്ന 'പടയണി' ഏകാക്കത്തിലെ ഹാസ്യാനുകരണ രംഗത്തിൽ ചുണ്ടയിടൽ ഒരു പ്രധാന അന്യാപദേശമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം. പ്രസ്തുത ഏകാക്കത്തിൽ പതിനേന്ത്രും വള്ളങ്ങളുടെ അധിവനായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കമാപാത്രമുണ്ട്. ഈ ഏകാക്കത്തെ കുടുതൽ സ്വന്നമാക്കുന്നത് ഒരു നമ്പുതിരിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയായ ഉണ്ണിക്കോമൻ നായരും തമിലുള്ള സംവാദമാണ്. ഈതിൽ തുറന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും കടൽത്തിരത്ത് ചുണ്ടയിട്ടുന്ന കുട്ടികളെ കണ്ണുമുട്ടുന്ന നമ്പുതിരി ശുഹാതുരസ്മരണകളിലേയ്ക്ക് മുക്കുകുത്തി വിഴുന്നുണ്ട് - "ഒരു വെവണ്ണവം, അതിരെ അഗ്രത്ത് ഒരു സൃത്രം, അതിരെ അഗ്രത്ത് കൊള്ളേണ്ടെങ്കിൽ ആലു, നടുക്ക് സംബന്ധക്കാരൻ..." ഇതോന്നും ഒരിക്കലും അപ്രധാനമോ അപ്രസക്തമോ ആയ കാര്യമല്ല. നൃായരാസ്ത്ര മനുസരിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ അനുമാനിക്കാവുന്നത് മുക്കുവശേഷിയെ ആരുശേഖരിയിലേയ്ക്ക് സംസ്കരിച്ചെടുത്തതിന്റെ സുക്ഷ്മമായ തെളിവുകളാണ് ഇവയെല്ലാം എന്നാണ്. കടലും മീൻപിടുത്തവും അതിജീവനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ഇവിടെ സംവാദം, പ്രചാരണം, പ്രജോലാഷണം, ആഹാരം ഫൂനിവക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് സംശയാതീതമായി സാധ്യകരിക്കുന്നത് "വിഡിയനുസരിച്ച് പരശുരാമൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ക്രഷ്ടത്താണെങ്കിലെ വിശ്രഷ്ടസേവനങ്ങൾക്കായി ഒരു പുതിയ വർദ്ധനയെ സൃഷ്ടിച്ചു" എന്ന, എൻ. സുബ്രഹ്മണ്യ അൽഫ്റ 1881ൽ മദ്രാസ് സാൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ നിഗമനത്തെല്ലൂ എന്ന നൃായമായും ചിന്തിക്കാം.

പാനേകളിയും മൺപ്രവാളം ചന്ദ്രവും തരുന്ന തെളിവുകൾ

വാസ്തവത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ചരിത്രകാരനാർ ആവരുടെ മുൻവിധികൾക്കനുസരിച്ച് വിവരങ്ങൾ ക്രോധികരിക്കുകയെല്ലാതെ, വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിധിനിർണ്ണയത്തിന് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. നമ്പുതിരിമാരുടെ കുടിയേറ്റത്തക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രരേഖകളിലും ഈ വെകല്പം കാണാം. പലതും ഓന്നിനൊന്നു വിരുദ്ധമായതും വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതും ആണ്. കേരളത്തിലേക്ക് ബോധവാർ വന്നത് സിന്യ അതിർത്തിയിൽ നിന്നാണെന്നും കുഷ്ണാനദിക്കരയിൽ നിന്നാണെന്നും കനറാകടലോരത്തുനിന്നാം കവനക്കുമ്പാഠി

ബന്ധനും ധാരാളം സിഖാന്തങ്ങളുണ്ട്. നമ്പുതിരിമാരുടെ വരവിനേക്കു റിച്ച് വാചാലരാവുന്ന അകാദമിക് പണിയിൽനാൾ പലരും സുവാമായി മറ നുപോവുന്ന ഒരു കാര്യം അവരുടെ ശമ്പദകോശത്തിലെ കടലും കട പ്ലീറവും മീനും മീൻപിടിക്കലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന പദ്ധതോഗ അങ്ങളുടെ സമ്മഖിയാണ്. കടലിൽപ്പാവുന്നവർ ജീവിതത്തെലിയെ രൂപ പ്പെടുത്തുന്നത് കടലും കടപ്ലീറവും കാറ്റും കോളും കൈവളജ്ഞവും കൈട്ടു മരവും മീനും വലയും അക്കെയാണ്. കാലാവസ്ഥാ പ്രവചനങ്ങൾ മാല്യ മങ്ങൾ വഴി ലഭ്യമാവുന്നതുവരെ, അവന്റെ ധാത്രയേയും തൊഴിലിനേയും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത് സുര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും കടലിങ്കാക്കയും കാർമ്മോഹവും തന്നെ. പുതിയ മല്യവർഗ്ഗ കപടതകൾ നമ്പുതിരിമാരുടെ പാനേകളിയിലെ തോൺപ്പുട്ടരംഗം മുടിവെയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും അതിലെ കടലുമായുള്ള ബന്ധം മുഴച്ചുനില്ക്കാതിരിക്കില്ല. തോൺപ്പുട്ടിൽ ഇരു ടികളിൽ ചാതിരുന്നമ്പുതിരിമാർ, തോൺപ്പുട്ടയുന്ന വേന്തയിൽ പങ്കിടുന്ന പരാമർശങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

തോൺപ്പുട്ടിൽനിന്ന്

1. നമ്മുടെ ഈ കരുളും ഒരു വാർക്കുടിയുണ്ടക്കിൽ നിന്റെ തലയോക്കെ കടപ്ലീറത്തെത്തും ഇപ്പോൾ.
2. നോം മീൻ കൊളളാൻ കടപ്ലീറം വരെ പോയിട്ടുണ്ട്.
3. നോം ഏഴരക്കെണ്ണിറിട്ട് കടപ്ലീറം വരെ ചെന്നിട്ട് ഒരു വലയെടുത്തങ്ങളും വീണ്ണും.
4. താൻ കടപ്ലീറം വരെ പോയിട്ട് തിരയെന്നിവരിക.

പഴയ ദുരദർശനിയെടുത്ത് പൊടിതുടച്ച് മീനുകൾ, പിരക്കോട്ടുപിടിച്ചു നോക്കാതെത്തന്നെ, ‘കുടിയേറിപ്പാർത്ത് കേമരാരായി’ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പല നമ്പുതിരിമാർക്കും സ്വന്തമായ പത്രത്താരികളും പായ്ക്കാപ്പെല്ലുകളും ഉണ്ണായിരുന്നതും അവ തുറമുഖങ്ങളിൽ വന്നുപോയിരുന്നതും അവയുടെ പായകൾ അക്കലെ മറയുന്നതുനോക്കി അവർ കടപ്ലീറത്ത് നിന്നിരുന്നതും ആയ ഒരു ഭൂതകാലം ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. എന്നാലും ചാതിരുന്നമ്പുതിരിമാരുടെ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളിൽ ഒരിക്കലെല്ലം പടകപ്പെല്ലുകളോ മാരകായുധങ്ങളോ ഉണ്ണായിരുന്നില്ല. അവരുടെ ആയു ധനങ്ങൾ അഴിച്ചെടുത്ത പായമരവും പകായവും കുത്തുകോലും മാത്രമാ തിരുന്നു ഇന്നത്തെ സ്വന്തായമനുസരിച്ച് വിഭാവനം ചെയ്യുമ്പോൾ, വിജയാദിനേയോടെ തിരിച്ചുവരുന്ന കച്ചവടകപ്പെല്ലുകളും അവയിലെ ആർത്തു വിളിക്കുന്ന കപ്പൽജോലിക്കാരും, പരുക്കൻ കടലിനെ കീറിമുറിച്ച് രാത്രി കാലങ്ങളിൽ തുറമുഖങ്ങളിലെത്തി, മുതലാളിമാരായ നമ്പുതിരിമാരെ പ്രിതിപ്പെടുത്താൻ കാഴ്ചദായകമായി നിരത്തുന്ന ചിത്രങ്ങൾ തികച്ചും അസംഭാവ്യങ്ങളാണ്.

കപ്പലോടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, 'വസ്ത്രത്തിനുപിടിക്കുക, കരവലിപ്പിച്ചുവെക്കൽ, തമാൻകെട്ടി വലിക്കൽ, കൊസുകെട്ടിയാട്ടൽ... തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ നമ്പുതിയുടെ ഭാഷയിൽ കാണുന്നില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് അവർ കടൽ കടന്നുവന്നതിനോ, കടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതിനോ തെളിവുകളില്ലെന്നും പറഞ്ഞ്, അങ്ങനെയാരു ആശയത്തെ പുക്കിച്ചുതജ്ജുന്ന പഴയ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ നിഗമനങ്ങളെ പരിഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യമെയില്ല.

ഹതുമാത്രമല്ല, മലബാർ തീരത്തെ തുറമുഖങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവിങ്ങളിലെ ചരക്കുകയറ്റലിനെയും ചരക്കിനകലിനെയും കുറിച്ചും നമ്മുടെ ചരിത്രകാരന്മാർ തരുന്ന വിവരങ്ങളെ പലതും ബാലിഗമാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി അന്നേപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ രേഖകൾ അതുബദ്ധങ്ങളാണ്. കാരണം, മലബാർ തുറമുഖങ്ങളിൽ കപ്പൽ നകുരമിടുന്നത് കടലോര തുട്ടിന്ന് വളരെ ദുരിയാണ്. അങ്ങാട്ടുമിനേങ്ങാട്ടുമുള്ള ചരക്കുകൾ കട തുട്ടാൽ ചെറിയ തോണികളിലാണ്. കരയ്ക്കും കപ്പലിനുമിടൽവും ദൂരം തിരമാലകളെക്കാണ്ട് ശബ്ദമുഖവരിതമാണ്. ഇതിനുപുറമെ കടവിന്റെ സ്രാവം പ്രവചനാതിരിക്കുമ്പോം ഇങ്ങനെയാരു സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രാചീനകാലം മുതലേ കടലിട്ടക്കുകളിലും മുന്നുകളിലും ഉൾക്കെല്ലാകളിലും ജീവിച്ചുപോന്ന മുക്കുവകുടുംബങ്ങൾ ഒരു ദ്രശ്പ്പെട്ട വർഗ്ഗമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചതിലല്ല ഹതുവരെ ഏഴുതപ്പെട്ട മലബാർ കടലോരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രവേദ കൾ പലതും.

മൺപ്രവാളം ചന്ദ്രവിൽ, മലബാർ കടലോരത്തെ കപ്പൽച്ചുതങ്ങളും ചുഴലിക്കാറിണ്ടപ്പെട്ട് തകർന്നുപോയ പാൽക്കപ്പലുകളെക്കുറിച്ചും കാണുന്ന വർഗ്ഗനകൾ വസ്തുതകളെ വെട്ടിക്കുറച്ചതോ ചരിത്രത്തെ വലിച്ചുനിട്ടിയതോ ആവാനിടയില്ല. പാൽക്കപ്പലുകളുടെ കാലത്ത് കടൽ ഒരു വലിയ പ്രശ്നമായിരുന്നുണ്ട്. കപ്പൽ നിർമ്മാണവും കടലോരയാത്രകളും വളർന്നുവന്നതോടെ കടൽമാർഗ്ഗങ്ങൾ കച്ചവടത്തിന്റെ ധമനികളായി. നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കടലോരങ്ങളും ധന്യമായ കേരളം പോലെയുള്ള ഒരു പ്രദേശത്ത് കപ്പിത്താനാരുടെയും നാവികനാരുടെയും സംഭാവനകളും വികലമായ വിധിയെഴുത്ത് സത്യസന്ധായ ചരിത്രത്തോന്നേപ്പിടുത്തുകയാവും.

കടലിൽ നടക്കുന്ന നശീകരണവേലകൾക്കെതിരെ അലിവിതനിയമങ്ങൾ ഉണ്ട്. മദ്യയരണ്ടുണ്ടാഴിയിലും ബീട്ടീഷ് ചാനലിലും ഹതുപോലെയുള്ള നിയമങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ വന്നുപോവുന്ന കപ്പലുകളുടെ നീക്കങ്ങളെ ശൈലിക്കുവാനും ആവശ്യമായ മുന്നികരുതലുകൾക്കെതിരെയുണ്ട്. ക്രമീകരണങ്ങളുണ്ട്. ഇതൊന്നും നമ്മുടെ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ദൃശ്യിയിൽ പതിനിട്ടില്ല.

അറബിക്കടലിലെ ധീരരായ അമരകാർക്കും അനുഭവമരായ നാവികർക്കും കടലിലെ അപകടകാരികളായ തിരക്കേള്യും പാറക്കേള്യും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഗതിനിയന്ത്രിക്കാനും സുരക്ഷിതമായ യാത്ര ഉറപ്പുവരുത്തുവാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കടലോരത്തെ ആഴം കുറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിലെ പാറക്കട്ടുകളിൽ അടിച്ചുതകരാതെ, അവർ നൗകകളെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചിരുന്നു. ഈ വസ്തുതകളും നമ്മുടെ ഏഴുത്തപ്പേട്ട ചരിത്രക്കുറിപ്പുകളിൽ വ്യക്തമല്ല.

ചീല പൊതുവിവരങ്ങളിൽ നിന്നുകിട്ടുന്ന പ്രായോഗിക വിജ്ഞാനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, കടലോരത്ത് നിവസിച്ചുവന്ന ജനതയിൽ ഒരു വിഭാഗം തിരഞ്ഞെടുത്ത ജീവിതമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചതായും കുട്ടതൽ സാഹസികരായ മറ്റാരു വിഭാഗം ആഴക്കടലിലേയ്ക്ക് നീങ്ങി, തിരമാലകളേയും കൊടുക്കാറുകളേയും അഭിമുഖിക്കിയിച്ച് നാവികമാരായി മാറി, ഗതാഗതവും വാൺിജ്യവും ഏറ്റെടുത്തതായും മനസ്സിലാക്കാം. നാവികവിദ്യ വികസിച്ചപ്പോൾ കപ്പൽഗതാഗതം വളരുകയും വാൺിജ്യം വിപുലമാവുകയും ചെയ്തു. ലോകത്തിൽ എല്ലായിടങ്ങും മത്സ്യബന്ധന മുകുവയ്ക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്നാണ് തുടങ്ങിയത്. കടലിന്റെയും കടൽജീവിതത്തിന്റെയും പ്രാചീനനാഹിയും പരിശോധിക്കുന്നകാരും ഒരു നസ്പുതിരി ഓരോക്കുലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. ഒരു മുകുവൻ അൽ ആവശ്യവുമില്ല. ഏന്നാൽ വളരെ വേദകരമായ കാര്യം അതല്ല. നസ്പുതിരിയുടെ നാവികപെത്തുകം നമ്മുടെ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ വികലമായി പ്രത്യേകം പ്രചാരണ ചെയ്യുന്നതു തികച്ചും ബാഹ്യവും അസംഗതവുമായ കാരണങ്ങളാണ്.

ചരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ കുന്നാരത്തിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന കപ്പലുടമകൾ, കപ്പൽദല്ലാളക്കാർ, കപ്പൽ നിർമ്മാതാകൾ, കപ്പൽ വിളക്കുകൾ തുടങ്ങിയ ആധികാരിക രേഖകളെ മനസ്പൃഥിയം ഒഴിവാക്കുന്നത് ചരിത്രത്തിന്റെ മേൽ റബ്ബർ പ്രയോഗിക്കുകയായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, *പരശുരാമൻ കേരളത്തിലെ നസ്പുതിരിമാരെ മറ്റാരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് കൊണ്ടുവന്നതാണ് എന്നു കരുതുന്നത് തോമൻ പുണ്യവാളൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ മല്ലപുർജ്ജ ദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ഇറക്കുമ്പെട്ടിട്ടുണ്ടും ചെയ്തതാണ് എന്നു കരുതുന്നതു പോലെയാവും.

കടമെടുത്ത സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങൾ

ആരുന്നാരായ ആക്രമികൾ ഭാവിയപ്പെട്ടുകളിൽ ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ച ഭരണവർഗ്ഗമായി മാറിയപ്പോഴാക്കേ അവർ ഭാവിയമാരുമായി ഇടപഴകിയിട്ടുണ്ട്. അതിലും അവരുടെ സന്ദേശമായ സംസ്കൃതഭാഷ അതതു ഭാഗങ്ങളിലെ ഭാഷയാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ ഭൂതകാലം കണ്ണടത്തുവാനുള്ള പരമ്പരാഗതമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഭൂവനന്തേയും പുരാവസ്തുകളേയും ആശയിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും ഇവി

* ഉ.എം.എസ്. നസ്പുതിരിപ്പാടിന്റെ ആശയം

ടെയുണ്ടായിട്ടുള്ള ചരിത്രപരമായ മാറ്റങ്ങളുടെ ആഴത്തിലുള്ള പഠനം സാഖ്യമാവണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ആചാരസന്ദേശദായങ്ങളെ അഴിച്ചുപരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആചാരസന്ദേശദായങ്ങൾ വലിരെയാരെ വ്യവരെ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് നാടോടി പാരമ്പര്യത്തിലാണ്. ഈ വഴിക്കു നീങ്ങുമ്പോൾ നാടോടിപ്പാട്ടുകളും നാടൻപാട്ടുകളും പഴഞ്ചാല്ലുകളും പഠന വിഷയമാക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല.

ഒരു സമൂഹത്തിൽ ഒരു പെൺകുട്ടി വയസ്സിനിക്കുന്നതും വിവാഹിതയാവുന്നതും ശർഭിണിയാവുന്നതും വിധവയാവുന്നതും നാടോടി പാരമ്പര്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാടിക്കേശർക്കാറുള്ള നാടൻപാട്ടുകളിൽ നിന്ന് പ്രാചീനസമൂഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇഴപേരിത്തട്ടുകാം. എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രരേഖകൾ വിരുളമാണെങ്കിലും വാമോഴിപാരമ്പര്യം പുർണ്ണകാലത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടോടെ പുതിയ അറിവുകൾ തരാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

നമ്പുതിരി സ്ത്രീകൾ ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലാണ് വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത് - ഒറ്റമുണ്ടുകൊണ്ട് അരയ്ക്കുപുറ്റി കാലുകൾക്കിടയിലും മുട്ടുമരിച്ചുകൊണ്ട്. ഇതേരീതിയിൽ ഓറ്റവസ്ത്രം കൊണ്ട് മുക്കുവസ്ത്രീകളും തറുടക്കുന്നു. അന്തർജനങ്ങളെല്ലപ്പോലെ മുക്കുവസ്ത്രീകളും ഓട്ടുവളകൾ ധരിക്കുന്നു. ഒരു പെൺകുട്ടി തിരഞ്ഞെടുത്തിനു മുമ്പെ മുക്കുവർക്കിടയിൽ നടത്തുന്ന 'പൊഴുതു കുറി' എന്ന ചടങ്ങിന് നമ്പുതിരിമാർക്കിടയിൽ വിവാഹാനന്തരം നടത്തുന്ന ഇതേ ചടങ്ങുമായി സാമ്യമുണ്ട്. അയുത്താൻ എന്നുപറയുന്ന മുക്കുവവെളിച്ചപ്പോട് കലിതുള്ളികളാണ് "ഹീയോ - എന്ന് ഇരുപത്തിനാല്" എന്നു പറഞ്ഞാണ്. പെരുമനം സഭായോഗത്തിലെ 24 കാർമ്മികരുടെ സാർവ്വലഭകിക്കാനില്ലെങ്കിൽ ഇതുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നത് നമ്പുതിരിക്ക് രസിക്കുമോ എന്നറിയില്ല.

വിവാഹസമയത്ത് നമ്പുതിരി വയുവിനെ വരെന്ത് ഇല്ലാത്ത നായർസ്ത്രീകളാണ് നിലവിളക്കുമായി ഏതിരേക്കുന്നത്. തെക്കൻ മലബാറിലെ മുക്കുവന്മാരുടെ വിവാഹത്തിനും നിലവിളക്കുമായി വരെന്ത് ഗൃഹത്തിൽ സുമംഗലിയായ ഒരു സ്ത്രീയാണ് വയുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നത്. വിവാഹമുഹൂർത്തത്തിനുമുമ്പെ, വയുവിന്റെ അഞ്ചനാണ് അവരെ താലികെട്ടിക്കുന്നത് എന്നത് നമ്പുതിരിമാർക്കിടയിലെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്. ഏകദേശം ഇതുപോലെ, മുക്കുവന്മാരുടെ വിവാഹത്തിന്, വയുവിനെ താലികെട്ടിക്കുന്നത് വരെല്ല, വരെന്ത് സഹോദരിയാണെന്നത് ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. വിവാഹസദ്യക്ക് മുക്കാൻതൊള്ള / മുക്കാൻചൊള്ള വിളസ്യുന്ന പതിവ് നമ്പുതിരിമാർക്കും മുക്കുവന്മാർക്കും പൊതുവൈയുള്ള രാണം. വിവാഹശൈഷം കൂടിയിരിപ്പിന് 'ഇണങ്ങമുമാൻ' വയുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന പതിവും രണ്ടുപേരുകളും പൊതുവൈയുള്ളതാണ്. വിവാഹത്തിനുമുമ്പെ വരെ ചൗളം ചെയ്യുന്ന ക്രിയയും ഇരുപേരുക്കും നിർബന്ധമാണ്.

നമ്പുതിരിമാർക്കിടയിൽ സപിണ്ണമാർ (പുലയുള്ളവർ) തമ്മിൽ വിവാഹം പതിവില്ല. മുകുവമാർക്കിടയിലും ഇതുപോലെ, 'നാലില്ലക്കാർ' തമ്മിൽ വിവാഹം നിഷിഖമാണ്. നമ്പുതിരിമാർക്കിടയിൽ അപ്പമനാർ നായർസ്റ്റൈക്കെഴു സംബന്ധം ചെയ്യുന്നതുപോലെ മുകുവർക്കിടയിൽ നിലവില്ലെങ്കിൽ വിവാഹമാണ് "വിടാരം കയറിൽ"

ഒരു നമ്പുതിരി ഇല്ലത്തെ മുതിർന്ന അംഗം മരിക്കുമ്പോൾ, ആ ഇല്ല തനിന്റെ കീഴിലുള്ള കാണക്കുടിയാമാരായിരിക്കും - ഇവർ പാണമാരായിരുന്നു - സാധാരണ ദുഃഖവാർത്ഥതയിരിക്കാൻ പൊട്ടിക്കരയുന്നത്. ഇതെ സന്ദർഭത്തിൽ മുകുവമാരുടെ വിട്ടിൽ നടക്കുന്ന 'വിളിച്ചുകരയേ' ലിനും ഇതുമായി സാമ്യമുണ്ട്. ഒരു അന്തർജനം വിധവയാവുമ്പോൾ അവരുടെ താലിയും ഓട്ടുവളകളും അഗ്രിയാറുണ്ട്. ഇതെ രിതിയിൽ ഭർത്താവ് മരിച്ച മുകുവസ്ത്രിയും 'താലിപറിക്കൽ' എന്ന ചടങ്ങിന് വിധേയയാവുന്നു.

ഇല്ലത്തെ കാരണവർ മരിക്കുമ്പോൾ, മുതമകനാണ് പിണ്ണം വെയ്ക്കുന്നതും നാല്പത്തു ദിവസം ദിക്ഷ നിർവ്വഹിക്കുന്നതും. ഈ ദിക്ഷ ക്കാലത്ത് അയാൾ മുറുക്കുകയോ ക്ഷൗരം ചെയ്യുകയോ അരുത്. ഇതെ സാഹചര്യത്തിൽ മുകുവകുടകുംബത്തിലെ മുതമകനും ദിക്ഷക്കാളേളെ ണിയിരിക്കുന്നു. ദിക്ഷവിടിയ ശ്രേഷ്ഠം രണ്ടു കുട്ടരും ക്ഷൗരം ചെയ്ത മുടി, അരി, പഴം തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങളോടെ വെള്ളത്തിൽ ഒഴുക്കുന്നു. മരിച്ച നമ്പുതിരിയുടെ വിധവ പുല ആചരിക്കുന്നതിനു പുറമെ പല നിബന്ധനകൾക്കും വിധേയയാണ്. അതുപോലെ മരിച്ച മുകുവൻ്റെ വിധവയും 'മരകുടി ഇരുത്തൽ' എന്ന ചടങ്ങ് ആചരിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗർഭിനിയായ അന്തർജനം മരിക്കാനിടയായാൽ ചെയ്യേണ്ട ഉടക്കടിയ കളുടെ വിശദമായ ഒരു പട്ടികയുണ്ട്. 'വായ്ക്കരിയിടൽ' എന്നു പൊതുവെ പറയുന്ന ഈ ചടങ്ങ് ഇതെ രൂപത്തിൽ വടക്കേ മലബാറിലെ മുകുവർക്കിടയിൽ ഗർഭിനി മരിക്കാനിടയായാൽ നിർബന്ധമാണ്. മരിച്ച മുകുവനെ ശവക്കട്ടിലിൽ കിടത്തുന്നതിനോട് സമമായി മരിച്ച നമ്പുതിരിയെ മുളക്കാണ്ണുണ്ടാക്കിയ ചടത്തിലാണ് ചിതയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോവുന്നത്.

നമ്പുതിരിമാർക്കിടയിലുള്ള 'നാരായണ ബലി' എന്ന ക്രിയയ്ക്ക് മുകുവവർക്കിടയിലുള്ള 'രുപം കുട്ടൽ' എന്ന ക്രിയയുമായി സാമ്യമുണ്ട്. നമ്പുതിരിമാരുടെ ഒരു സാധാരണ ചടങ്ങാണ്, മരിച്ച ആളിരുൾ്ളെ നവദാരഞ്ഞളിൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ അംശം വെയ്ക്കുക എന്നത്. മുകുവമാരുടെ ചടങ്ങ് മരിച്ച ആളിരുൾ്ളെ ഇടത്തെ നാസ്വാദ്യാരത്തിൽ ഇതുപോലെ സ്വർണ്ണാംശം വെയ്ക്കുക എന്നതാണ്. ഇതിന് 'പൊന്നും നീരും' വെയ്ക്കുക എന്നു പറയുന്നു. മരിച്ച നമ്പുതിരിയെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനു മുണ്ടെ, അതിന് അധികാരമുള്ള അവകാശി, ഒരു മൺകുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി ചിതയെ വലം വെയ്ക്കുകയും കുടത്തിലെ വെള്ളം ചുറ്റും വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

മുക്കുവർക്കിടയിൽ 'കരോടി കീറിൽ' എന്ന പേരിൽ ഇതെ ചടങ്ങ് ഇതെ രിതിയിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ വിവിധ സമുദായകാർ ജനനം മരണം തുടങ്ങിയവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അഴുഖി പുലരെയന്നപേരിൽ ആചരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളുടെ എല്ലാത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. എന്നൽ നമ്പു തിരിമാർക്കും മുക്കുവന്നാർക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യാസമേ ഇല്ല. രണ്ടു കുട്ടർക്കും പതിനൊന്നു ദിവസമാണ് പുല. പുല കഴിയുന്ന ദിവസം പുണ്യാഹരം തളിച്ച് ശുദ്ധമാക്കുന്ന സദ്ബദായം നമ്പുതിരിക്കും 'ഓർ ജലം' (കടങ്ങവള്ളം) തളിച്ച് ഇൽ നിർവ്വഹിക്കുന്ന രിൽ മുക്കുവന്നും പൊതു വായി ഉള്ളതാണ്. ആചാരസദ്ബദായങ്ങളിൽ കാണുന്ന അനന്തസാധാരണമായ സാമ്പത്കൾ അപഗ്രേഡേണ്ടുകൾ പിടിത്തരാത്തതാണ്.

ഈ മറ്റാരുകാര്യം. മനുസ്മ്യതിയനുസരിച്ച് ബോഹമണർക്ക് വിവാഹബന്ധം നിഷിദ്ധമായ സൗജന്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭത്തടക്കുന്നത് നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ ബോഹമണർക്ക് - നമ്പുതിരിമാർക്ക് - ഈ നിയമം ബാധകമല്ല. അതുമാത്രമല്ല, ഒരു നമ്പുതിരി വിധവയ്ക്ക് തന്റെ കാലഗ്രേഷം ഇല്ലം വക സ്വത്ത് അനുഭവിക്കാൻ ഒരു ബന്ധുവിനെ അവകാശിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കാം. അതിനും പുറമെ, മകളുടെ വിവാഹഗ്രേഷം, ആൺസ്മകളില്ലാത്ത നമ്പുതിരികാരണവർക്ക് സ്വത്തം സ്വത്തം മകളുടെ ഭർത്താവിന് കൈമാറാനുള്ള നിയമവും ഉല്പാറിൽ നിലവില്ലാണ്.

മനുസ്മ്യതിയനുസരിച്ചുള്ള മറ്റുചില നിയമങ്ങളും നമ്പുതിരിമാർ പാലിച്ചുകാണുന്നില്ല. വയുവായി സ്വീകരിക്കാൻ വിധിയില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയുടെ മകനെ ബോഹമണർക്ക് ഭത്തടക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ നമ്പുതിരിമാർ ഈ നിയമം പാലിക്കുന്നില്ല.

മലബാറിലെ നമ്പുതിരിമാരുടെ അധിവാസത്തിന്റെ കാലഘട്ടം നിർസ്സയിക്കുവോൾ ജസ്റ്റിസ്. സർ. ആർത്തർ കോളിൻസും ജസ്റ്റിസ്. മുത്തുസ്വാമി അയ്യരും അതിന്റെപ്പറ്റി കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ ലഭ്യമല്ല എന്ന കാര്യത്തിൽ ഫോജിപ്പിലെത്തുനുണ്ട്. നമ്പുതിരി സമുദായത്തിലെ മുത്ത മകൻ വേളികഴിക്കുകയും അനുജന്മാർ (അപ്പമാർ) സംബന്ധം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അസാധാരണ സദ്ബദായം രണ്ടുപേരേയും ഒരു പോലെ അതുതപ്പെടുത്തുനുണ്ട്. ഈ സംബന്ധത്തിലുള്ള സന്തതി കൾക്ക് നമ്പുതിരിയായ അംഗീക്കേരി സ്വത്തിന് അവകാശമില്ലെന്നതും മറ്റു വിഭാഗങ്ങളുടെപ്പെടുത്തുനുണ്ട്. ഈ വസ്തുതകൾ തെളിയിക്കുന്നത് കേരളത്തിലെ നമ്പുതിരിമാർ മനുസ്മ്യതിയിലെ നിബന്ധനകൾ അനുസ്മരിക്കുന്ന മറ്റു സമലാജിലെ ബോഹമണർിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനില്ക്കുന്നു എന്നതാണ്.

ചീഫ് ജസ്റ്റിസ്. സർ. ചാർണ്ണ ടേണർ, ജസ്റ്റിസ്. എൽ.സി. ഇന്നൻ, ജസ്റ്റിസ്. കിൻഡേർസ്സലി, ജസ്റ്റിസ്. മുത്തുസ്വാമി അയ്യർ എന്നിവരുൾപ്പെടുന്ന മദ്രാസ് ഹൈകോടതിയിലെ, 1883 ലെ ന്യായാസനസ്ഥിതരുടെ കവനക്കാമുണ്ട്

മുന്നാക്ക ബാരിസ്സർ. ഷ്യേപ്പൂൾ സമർത്ഥിച്ചതു പോലെ "നമ്പുതിരിമാരുടെ കാര്യത്തിൽ, അവൻ അധിവസിക്കുന്ന പ്രദേശത്ത് നിലവിലുള്ള എഴുതപ്പേട്ട ഏതു നിയമാവലി പരിശോധിച്ചാലും ഇതുപോലുള്ള ഒരു സന്ദർഭം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് റിഖസിക്കാൻ സാധ്യമല്ല."

ഇന്ത്യയിലെ നരവംശശാസ്ത്രം എല്ലായ്പോഴും കടമെടുത്ത ചട്ടക്കുടുകളിലാണ് പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഏറെക്കുറെ എല്ലാവരും സം തിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയുടെ ആദിസേംസാത്മ്യകൾ കണ്ണഡത്തുന്നതിലും തിരിച്ചറിയുന്നതിലും നിർവ്വചിക്കുന്നതിലും എത്രതെന്ന് ശമിച്ചാലും വിജയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അത് ധാരാളം പഴുതുകളുള്ള ഒരു പ്രഹോജിക്കയാണ്. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ജാതി, കുലം, വാശം, ഗോത്രം തുടങ്ങിയ വേർത്തിരിക്കലും കൾ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക സ്ഥിതികൾക്കെന്നുസ്വന്തമായ ഒരുതരം കള്ളിതിനിക്കലാണ്, നരവംശശാസ്ത്രപരമായ പരിശനനകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു ഫോറാഡിക്കരണമല്ല.

ആത്യന്തികമായ അനേഷ്ടണമലങ്ങൾ

അടിസ്ഥാനപരമായി ഇന്ത്യയിലെ ബോഹമണർ രണ്ടുതരക്കാരാണ്. ഒന്നാമത്തെ കുട്ടർ പ്രാചീനകാലം മുതലേ ഇവിടേയും കുടിയേറിപ്പാർത്ത ആരുംഞാർ. രണ്ടാമത്തെ കുട്ടർ അനബനികാലം മുതലേ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഫോഗ്രൂം മേലാരുമായി ഉയർന്ന പുരുന്നിവാനികൾ. കേരളത്തിലെ നന്ദിതിരിമാർ ഈ രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പിൽ പെടുന്നവരുണ്ടുണ്ടാണ്. ഇതുവരെ നിരത്തിയ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാവുന്നത്.

പരശൂരാമൻ്റെ കേരളസൂഷ്ടിയക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യം, പ്രമാദ്യശ്ചിയിൽ ചരിത്രമല്ലകിലും മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സംഘപരമായ അനുഭവങ്ങളുടെ സ്മരണകളിലേയുള്ളൂള്ള ഒരു ചുണ്ടുപലകയായി നമ്മകൾ ഉപകരിക്കുന്നു. പല തലമുറകളിലായി പല വ്യാവ്യാതാകളും വ്യത്യസ്ത സ്ഥലകാലസീമകൾക്കുള്ളിൽ ഇതിനെ വികസിപ്പിക്കാനും വിശദീകരിക്കാനും ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, സത്യവും മിത്യയും കലർന്ന്, വന്നവും ഹൃദയവും ആയ ഒരു മിശ്രിതമായി ഇത് മാറിയിരിക്കുന്നു.

പ്രചാരമുള്ള ഒരു പുരാവസ്ത്രത്തിൽ സത്യതിന്റെ ചില അംശങ്ങൾക്കിലും ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയില്ല. * "പരശൂരാമൻ കുറേ വലകൾ എടുത്ത് അവയെ ഇഴകളായി കീറി, അതിൽ നിന്ന് വിശുദ്ധമായ മുന്നിച്ച കൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അത് മുക്കുവന്നാരെ അണിയിക്കുകയും അവരെ ബോഹമണ്ണരാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു" എന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റു നിന്നുന്ന തോന്ത്രനില്ല. ഈ ഏതിഹ്യത്തെ വിഭേദചീതകളാൽ പ്രേരിതമായി അർത്ഥരഹിതവും നിസ്സാരവുമായി തജ്ജികളെയുന്നത് അയുക്തവും അധികവും അസഹനിയവുമാണ്.

കൊക്കൻ തീരത്തെ സാരസ്വത ബ്രാഹ്മണരുടെ 'ഓവല' എന്നു പറയുന്ന 'പഞ്ചമേഹൻ' മലയാളഭ്രാഹ്മണതിലെ യജുർവേദികൾക്കിടയിൽ അപരിചിതമല്ല. ഇതരത്തിലുള്ള ഒരു താരതമ്യപഠനം ജുഗുപ്സാവഹ മായി തോന്നുമെങ്കിലും പണ്ഡിതവൃത്തങ്ങളിൽ കുടുതൽ വിശദികരണ സാഖ്യതകൾക്ക് അത് പ്രയോജനപ്പെടാതിരിക്കില്ല. മുക്കുവൻ എന്ന വാക്ക് സാമുഹ്യശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ദൈനന്ദിന സംഖാദങ്ങളിൽ വളരെ വൈകാരിക തീക്ഷ്ണാതയുള്ള പ്രാധാന്യം നേടിയിട്ടുണ്ട് - അതിന് ഏതോ ദോഷകരമായ ഒരു വ്യഞ്ജ്യാർത്ഥത്തിന്റെ ധനിയുള്ളതുപോലെ. വാസ്തവത്തിൽ അത് സുചിപ്പിക്കുന്നത് നരവംശശാസ്ത്ര പരമായ ഒരു വർഗ്ഗത്തയാണ്. ഏറ്റവും ചിരസമ്മതമായ അർത്ഥത്തിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും ഏറ്റവും പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമായി ഏഴ്ച്ചുൻ സമുദായങ്ങളിലും അത് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ മാർക്കസിന്റെ വീക്ഷണത്തിന്റെ കട്ടുകുപ്പായി കൂനോക്കിയാലും പകുതി ശരിയോ, മുഴുവൻ കെട്ടിച്ചുമച്ചതോ ആയ സംഭാവ്യതയുടെ ആധിക്യം തെളിയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നീങ്ങുന്നത് നിർഭയരായ ദൈവശാനികരെ നിറഞ്ഞ ആലസ്യത്തിലേക്ക് പാടിയുറക്കുന്നതിന് ഉതകുമെങ്കിലും അവരെ അനുനയിപ്പിക്കാൻ അപര്യാപ്തമാണ്.

തെക്കേ ശാന്ത സമുദ്രത്തിലുള്ള നൃ ഹൈഡ്രേഡിസ് (New Hebrides)ദ്വീപ് വാസികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു സന്ദർഭയിലും, അവരുടെ ഓരോ ഗോത്രവും ഒരു മതശ്വന്തത്തിന്റെയോ, ആമയുടെയോ, അശ്ലൈക്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സമുദ്രജീവിയുടെയോ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഏന്നതാണ്. അതുപോലെ കേരളത്തിലെ നമ്പുതിരിമാരും അവരുടെ ഇല്ലപ്പേരുകളിലും അനുസ്മരിക്കുന്നത് മൊത്തത്തിൽ കടൽ ജീവികളെയാണ്. ഗതകാലപരിസരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങളുടെയും പദസ്കലനങ്ങളുടെയും അക്ഷരലോപാഗമ സാസ്യികളിലും അനേഷ്ടിക്കുമ്പോൾ ധാരാളം സമാനരമായ തെളിവുകൾ കൊണ്ട് ഈ സംരംഭം സഹലമാവുകയാണ്. മലബാർ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്ന് ശേഖരിച്ച നമ്പുതിരിമാരുടെ ഇല്ലപ്പേരുകളുടെ നീണ്ടപട്ടിക, സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിലെ 'എകദശവൈകാരം' എന്ന സുത്രം മാത്യുകയാക്കി പതിശോധിക്കുന്നത് ഇതുവരെ പറഞ്ഞുവന്ന നമ്പുതിരി - മുക്കുവബന്ധത്തെ ഉറപ്പിക്കുവാനും അവരുടെ ഉത്തേവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുർവ്വനിവാസി സിഖാന്തരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും സഹായകമാവും.

* Letters from Malabar edited by Padmanabha Menon in History of Kerala Vol. I. Francis Day - Land of perumals page 309 William Logan - Manual of Malabar page 274.

അനുബന്ധം

മലബാർ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽനിന്ന് ശൈവത്തിച്ച ഇല്ലപ്പേരുകളും (1) അവയുടെ ഉത്തരവാദിമായി ബന്ധപ്പെട്ട മതസ്യനാമങ്ങളും (2) താഴെ രേഖിലും പ്രകടമായി കാണുന്ന പൊതുവായ ശബ്ദസാമൃതയാണ് 'എക്കഡിവൈക്കാരം' എന്ന സുത്രമനുസരിച്ച് ഇവിടെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഇല്ലം/മന(1)	മതസ്യം (2)	(1)	(2)
കുറുമാത്തുർ	കുർമ്മം	കണ്ണുവാളി	കണ്ണ
വെമ്മലത്തുർ	വമല	വലമ്പുർ	വലമ്പുരി
നന്ദ്യാർവാളി	നന്ദ്യാർവാർത്ത	എറിന്തിരിചെന്നാൻ	എരന്ത
മാതങ്കാത്ത	മാതംഗമകര	കുട്ടികുളങ്ങര	മെകുടികുട്ടൻ
കടുമകാട്ട	കടുമഞ്ചരി	അയിരിൽ	അയിരനാവൻ
അണ്ടലാടി	അണ്യാലു	വാഴകുന്നം	കടൽവാഴക്ക
മധുരകാട്ട	മധുരകണക	പുലിയനുർ	പുലിയൻസാക്ക
മുതുകമുർജ്ജി	മദ്ഗുരസി	മുല്ലനേശി	ചകരമുളളി
കരിയനുർ	ശൈവതിയൻ	പാലങ്ങുരി	ഉദഞ്ചപാല
എടക്കമാണ്ണവി	വരമാണ്ണിൽ	വെളളിയേം	വെളളിം
പകരാവുർ	തപകര	വെളളാവ്	വെളളാവോലി
ആമയുർ	മയുരകം	പൊൽപ്പുകര	മീൻപൊൽപ്പ്
പാടോലക്കാവ്	പാടോലകം	പുലാപ്പുറ	പുലപ്പട്ടം
എലങ്കുളം	എലങ്കം	മാടന്വ	മാടാവ്
കുഞ്ഞിക്കല്ലീ	കുഞ്ഞിക	പുമുളളി	പുമീൻ
തുകടീതി	ഗാഡുതി	നകുച്ചി	ശകുച്ചി
മമനപ്പുള്ളി	മാമേൻ	കണ്ണാടി	കണ്ണാൻചുട്ടി
പരിയാനന്ദ	പരിയാൻ	പരപ്പത്താട്ട	പരപ്പംമത്തി
കടങ്ങൾ	കടങ്ങാനി	പുളിക്കത്തൊടി	പുളിയൻസാക്ക
മടങ്ങർളി	മടങ്ങ്	പുള്ളിരമ്മന്ന	പുള്ളിന
പുന്താനം	പന്തന	അവിടന്നല്ലുർ	അവിടകച്ചം
വരികാഞ്ഞുൻി	വരിക്ക്	വേളാപുറം	വേളാസാക്ക
ഒഴുകനുൻി	ഒഴുക് വല	അയിനിക്കാട്ടില്	അയിര
ഹൈക്കേട്ട്	ഹൈക്കേട്ട്	പുല്ലുർ	ഹുല്ലുകി/കല്ലുരൻ
ചെറുമടല്	മടാല	തിരുത്തി	തിരുത

സാമ്രാജ്യത്വകാലത്തെ ഇന്ത്യയിലെ ജനാനാത്മക സംഘടനങ്ങൾ*

ഡോ. ജോർജ് റൈവർഗ്ഗീസ് ജോസഫ്

വിവ: ഡോ. പി. പരീതൻ,
ഡോ. ബിലിപ്പകുമാർ. കെ. വി.

ഇന്ത്യയിലെ ബൈട്ടിഷ് സാമ്രാജ്യം ജനാനാത്മകമായ നിരവധി സംഘടനങ്ങൾക്ക് (Cognitive encounters) വഴിയൊരു ക്ഷിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ അളവും, തുകവും കാലാന്തരത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടു മുണ്ട്. ഈ ഇടപെടലുകളിലെ നാലെണ്ണം ഞാനിവിട പരിശോധിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ മുഖ്യമായി ബൈട്ടിഷുകാരുടെ ചെയ്തിയാണ്, 1790 മുതൽ എത്രാണ് ഒരുവർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ. നാലാമത്തേതാകട്ട്, 1859ലെ ഒരു ഇന്ത്യൻ ലേവന്തന്ത്രിന്റെയും. ഈ നാലും പരിശോധിക്കുന്നത്, പ്രധാനക്കമാപാത്രങ്ങളും അവരുടെ വ്യാവ്യാതാക്കളും വിമർശകരും വിട്ടു പോയ രേഖകളിൽ നിന്നാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ബൈട്ടിഷ്ഡരണ്ടുത്തിന്റെ മാറിവരുന്ന സ്വഭാവവും വ്യാപിച്ചുവരുന്ന സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിശ്വപ്രത്യയശാസ്ത്രവുമായി ഏകകോർത്തുപോവുന്ന, യുറോപ്പൻ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർന്നുവരുന്ന ആന്തമവിശ്വാസവും ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന, ഒരു ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽവെച്ചാണ് ഈ അന്വേഷണം നടക്കുന്നത്. മുഖ്യൻ ബരോമില്ല (1783) ലേവന്തങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന, ഭാരതീയ ഗണിതശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പദ്ധതിയെയും മേരുകളേയും കുറിച്ചുള്ള സരളമായ അടഭുതവും ബഹുമാനവും അധികം വൈകാര്യത്തിൽ 'ഹിന്ദുവാനശാസ്ത്ര'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജോൺ പ്ലേഹേയരുടെ അളന്നുകുറിച്ചു, ദയാപുർവ്വമായ വിലമതിക്കൽക്കാണ്ട് പകരം വെച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണ് എനിക്ക് അന്വേഷിക്കാനുള്ളത്. അതുപോലെ യുറോപ്പിൽപ്പോലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് കേരളത്തിലുണ്ടായ ഗണിതശാസ്ത്രപഠനങ്ങളുടെക്കുറിച്ച് ചാർശിന്റെ നടത്തിയ വൈജ്ഞാപ്പട്ടന്തലുകളോടുള്ള നിയും പരമാവധിയും അലക്ഷ്യഭാവത്തെയുംകുറിച്ചും അന്വേഷിക്കുന്നു. ഈ അവസാനത്തെ പഠനത്തിൽ മെക്കാളേ കാലാഘട്ടത്തിനുശേഷം യേശുദാസ് രാമചന്ദ്ര, പരമ്പരാഗത ഭാരതീയഗണിതശാസ്ത്രത്തെ ആധുനിക ഗണിതശാസ്ത്ര ക്ഷാസുകളിലേക്കു പരിച്ചുനടാൻ നടത്തിയ ചീറ്റിപ്പോയ ശ്രമത്തെയും പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്.

*1999 ഓക്ടോബർ 18, ത്രിപ്പുരാത്തുറയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച 'എൻവി അനുസ്മരണ സമൂഹത്തിലെ അദ്യബീബസം "അപക്കാളനികരണ ത്തിലെ സാംസ്കാരിക സമസ്യകൾ" എന്ന വിഷയത്തിൽ നടന്ന സമിക്കാറിൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രസംഗം.

ചരിത്രപദ്ധതികൾ

അടുത്ത കാലംവരെ ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രങ്ങാനം ഏറിയ പക്കാം ശേഖരിച്ചിരുന്നത് വിദേശികളുടെ കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നാണ്. ശിലാ ലിപിത വിജഞാനിയത്തിന്റെതോ പുരാവസ്തു വിജഞാനിയത്തിന്റെതോ ഒഴിച്ചുള്ള വസ്തുകൾ പ്രത്യേകിച്ചും വാമൊഴി വഴക്കം, ഏതിഹ്യങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയും സമകാലിക ഭാരതിയ രേഖകൾ പോലും ചരിത്ര രചനയ്ക്കുതകുന്ന കരുതതുറ തെളിവുകളായി ആരും കണ്ടിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഇന്ത്യൻചരിത്രം ചില വിടവുകളാൽ - പാശ്ചാത്യരക്ഷാ ഇല ഉപഭൂവണ്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പറ്റാതിരുന്ന കാലഘട്ടങ്ങളുടെ വിടവുകളാൽ - അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പത്ത്-പതിനാറ് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയ്ക്ക് ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് നേരിട്ടുള്ള ചില വിവരങ്ങൾ കിട്ടുന്നുണ്ട്. മുതിരയികവും കേടുകേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയതുമുണ്ട് ഭാവനാസ്യം ചേർക്കുന്നു. മഹിംതത്തെ സന്ദർഭം, വിജഞാനം, ഉത്പന്നങ്ങൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള മുൻകാല രേഖകളുമായി ഇവ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. കുറീക്കുടി സമീപകാലത്തുണ്ടായ രേഖകൾ പൊതുവെ പശ്ചിമേഷ്യത്തിൽ നിന്നു കിട്ടിയവയും ഇന്നും ഏഷ്യൻ വ്യാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയുമാണ്. ചീനക്കാരിൽനിന്നും യുറോപ്പുമാരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ആവ്യാസരിൽ സുക്ഷിച്ചുപോന്ന ഇല സംഖ്യാരികളുടെ കുറിപ്പുകൾ അതെയ്ക്കാനും ശ്രദ്ധയാക്കിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ പത്രതാൺപത്രം ശതകത്തിൽ ഇന്ത്യാചരിത്രമെഴുതിയവരുടെ താല്പര്യങ്ങളെ ഇവ സഹായിച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാം.

എന്തൊക്കെയായിരുന്നാലും കീ.വ. 1500 മുതൽ ഇന്ത്യ സംഘർശിച്ചിരുന്ന സഭാവത്തിലും ലക്ഷ്യത്തിലും മാറ്റം കാണുന്നുണ്ട്. അധികം പേരും വന്നത് ഇന്ത്യയുമായി നേരിട്ട് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതിരുന്നു, വളരെ വ്യത്യസ്തമായ കാലാവസ്ഥകളിൽനിന്നും സമുദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം, മഹിംതത്തു ഭൂമിശാസ്ത്രം, മതങ്ങൾ, തത്ത്വദർശനങ്ങൾ വാസ്തവിച്ചു, ശാസ്ത്രം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു വിവരവും അവിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, തുടർന്നുള്ള രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഇന്ത്യയും യുറോപ്പുമായുള്ള ഇട പെടലുകളില്ലാം നടന്നത് മഹിംതത്തെ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ (polity) നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായിരുന്നു. അവിടവിടെ ചെറിയ താവളങ്ങൾ (Colonial enclaves) സ്ഥാപിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നവരോഴിച്ച് മറ്റു യുറോപ്പാരുടെ നില അതു മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതുമായി ഒരു പ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടാണ്. യുറോപ്പൻ കച്ചവട-മതപ്രചാരണ - നയതന്ത്രണസംഘങ്ങളെ, അന്ന് അറിഞ്ഞിടത്തോളം ഏഷ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്കയച്ചപ്പോൾ മഹിംതനിന്നുണ്ടാക്കു പോയതിന്റെ ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണം പോലുമില്ല.

ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യകാലരേവകൾ, സമ്പാർക്കൾ, മതപ്രചാരകൾ, സാഹസ്രയാത്രക്കാർ, യൂറോപ്പിലെ പല പല രാജസഭയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിനിധികൾ തുടങ്ങിയവർ വിവിധ വിഷയങ്ങളുകുറിച്ച് അവരവരുടെ താത്പര്യത്തിനും കേൾവിക്കാർക്കുമനുസരിച്ച് എഴുതിയ വയാൺ. മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരായ അക്ബറുടെയും ജഹാംഗിരിന്റെയും സദയ്യുകളിലെ ജീവിതങ്ങൾ, മലബാർ തിരഞ്ഞെടുക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ, സുറിയാനിലെ ബനിയകൾ, ബോംബേയിലെ പാഴ്സികൾ, അല്ലെങ്കിൽ കൊച്ചിയിലെ നായക്കാർ തുടങ്ങിയവരെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നിവയും ഇക്കുട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. ഒരിക്കൽ ബൈട്ടിഖ്യകാർ ഇന്ത്യയുടെ വിദുര പ്രദേശങ്ങളിൽ സ്വാധീനവും സാന്നിഖ്യവും ഉറപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ വാസ്തവിജ്ഞം യന്ത്രവിജ്ഞാനം തുടങ്ങിയവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രീതികളും പ്രാദേശികദരണകുടങ്ങളുടെ ഭരണസ്വഭാവങ്ങളും കൂടുതൽ അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള താത്പര്യം രൂപപ്പെടുവരാൻ പിന്നെയും കാലമെടുത്തു.

ബരോവിന്റെ അതഭ്യതവ്യം ആദരവ്യം

1783 ജൂൺ തുറമുഖത്തിൽ, ബന്ധാറസിലെ വാനനിരീക്ഷണാലയം നവീകരിക്കേണ്ടിരെ കാരണങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള തബർ ധാരണകൾ ബരോ, വാറൻ ഹേസ്റ്റിംഗ് സിനെ ശുഠി. ഏഷ്യൻ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ട തിരികൾ ആവശ്യം വ്യക്തമാക്കിയും മുൻപ് ഇതിനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ ദുഃഖിച്ചും അയാൾ ഇങ്ങനെ വാദിച്ചു:

യൂറോപ്പിലേതുപോലെ ഏഷ്യയിലെ നികച്ച ഉല്പന്നങ്ങൾ നമ്മുടെ കൈപ്പാടിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തത്പരമായി ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇന്നുള്ള തിനേക്കാൾ അധികം ഉയർന്നുവരുമായിരുന്നു. ഏഷ്യാറ്റിക് മാതൃകകളുടെ സുഖദത്യയും മികവും ജ്യാമിതിയുടെ അവഗണനയെയും ഭാരിഡ്യ തേയും തടയുമായിരുന്നു. ദക്കാർത്തിരെ കാലം മുതൽ മിക യൂറോപ്പൻ തത്ത്വശാസ്ത്ര സമൂഹങ്ങളുടെയും അഭിരുചികളെ മലിനപ്പെട്ടു തന്നുകയും പ്രകാശനങ്ങളെ താരുമാറാക്കുകയും ചെയ്ത പീജഗണിത പരമായ കാഡത്തത്തിരെ (Aligibraic Barbarism) വെള്ളപ്പാക്കത്തെയും അതു തടങ്കുന്നിർത്തിയേണ.

ബന്ധാറസിലെ വാനനിരീക്ഷണാലയം ഇന്നും ഏറെക്കുറെ തകരാഡില്ലാതെയും ബരോവിന്റെ കാലത്തുള്ളതിനേക്കാൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടും നിലക്കാളളളുന്നു. ഇതിരെ നിർമ്മാണം ഏന്നായിരുന്നുവെന്നു കണ്ണുപിടിക്കാൻ നടത്തിയ ശമത്തെക്കുറിച്ച് വിചിത്രമായാരു കമത്യുണ്ട്. 1772ൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യത്തെ യൂറോപ്പൻ ചിത്രീകരണം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടു തത്തിൽ റോബർട്ട് ബാർക്കർ (Robert Barker) ഇൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിരെ പിന്പകുതിയിലാണെന്നു വാദിച്ചു. 1793ൽ റിപ്പോർട്ടുചെയ്ത ഹണ്ടറും (Hunter) ഇല്ല വാനനിരീക്ഷണ കേന്ദ്രത്തിരെ നിർമ്മാണകാലം 1737ൽ ആണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്.

അതായത്, ബാർക്കറുടെ വരവിനെ കൂടുതൽ വിശാസ്യമാക്കാൻവേണ്ടി രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളെ 35 കൊല്ലങ്ങളാക്കി. ഈ പതിവർത്തനമുണ്ടായ തരക്കാരിലെ ഏറ്റവും സംശയങ്ങൾക്കായ തലങ്ങളിൽ എന്നാണ്.

ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ കരുക്കഴിക്കാനുള്ളജ്ഞാരു സുചന വാനനിരീക്ഷണാലയത്തെക്കുറിച്ച് പറിക്കാനുള്ള തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുനരീതിയിലെ ബീട്ടിഷ് റസിഡൻസിന്റെ അസിസ്റ്റന്റായിരുന്ന ഫണ്ടറിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയിലുണ്ടാകും: “തന്റെ അഭിരുചിയും ആയുധങ്ങളിലുമുള്ള നമ്മുടെ മേധാവിത്വം കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയശേഷം, നമ്മുടെ ദേശീയപ്രഭാവം കൂടുതൽ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിന് അവരിൽ യുറോപ്പൻ ശാസ്ത്രത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം വളർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് എന്നാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും കരുതുന്നുണ്ട്”

“യുറോപ്പൻ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രചാരണവും കിഴക്കൻ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വിലയിടികളും ഒപ്പ് കൊണ്ടുപോകേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന് കിഴക്കൻ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പഴക്കത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു കൂടി അർത്ഥമാക്കണം”

എന്നൊക്കെയായിരുന്നാലും പതിനേന്ത്രാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പിൻപകുതിയിൽ ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ മുല്യവും പഴക്കവും ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന പ്രവണത കൂടിവന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ എല്ലാ പ്രഭവങ്ങളും എല്ലാ ഉത്തരങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷപാതവും, രണ്ടാം മത്തേതതിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ് ബരോ. അയാൾ ഹേസ്റ്റിങ്സിനെഴുതിയ കത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ദേശക്കുന്നത് സഹായകമായെങ്കും:

ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലാണ് ഉദയം കൊണ്ടതെന്നും മറുനാടുകളിലേക്കു പ്രചരിക്കുന്നതിനും മുമ്പ് അത് വളരെ വികസിതമായ അവസ്ഥയിലെത്തിയിരുന്നു എന്നും ഉള്ളാശമുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ പരിച്ചുനടൻ ഏറെക്കുറെ ഭാഗികമായിരിക്കാം. ഇവിടെ പരിക്കാനത്തിയവരുടെ കഴിവുകൾക്കും ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും അവരുടെ വ്യത്യസ്തവിശാസങ്ങൾക്കുമനുസ്യതമായിട്ടായിരിക്കാം. ചിന്തകരായുടെ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന സത്യവും ഭിമയും കൂടിയുള്ള കുഴിഞ്ഞുമറിയലാണ് ഒരുപക്ഷേ ഇതായിരിക്കണം കാരണം. വാൽനക്ഷത്രങ്ങളുടെ സംബന്ധപരമത്തെക്കുറിച്ച് പെത്തഗോറണ്ണിന് അറിയാമായിരുന്നു വെന്നത് (ഇത്) എന്നുകൂടി ഉറപ്പുവരുത്തൽ മാത്രമാണ്. നമുക്കെറിയാം അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽവന്ന് പറമ്പം നടത്തിയിരുന്നു. പരിതാവിന്റെ കഴിവാണ് അയാളുടെ വിദ്യത്തിന്റെ അളവുകോലാവുക.

1790ൽ, "ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ദിവാദഗണനാ സിഖാനം (Binomial Theorem) ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവ്" എന്ന പേരിൽ ബരോ ഒരു ലേവനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശം അതിലുള്ളതാണ്.

"ഒമ്പനോമിയൻ തിയറത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, (അത്) പുർണ്ണമായും നൃക്കരൻ മാത്രം നേടുമാവാം. എന്നാൽ ഈ വരുന്ന ചോദ്യവും അതിന്റെ ഉത്തരവും ഹിന്ദുക്കൾക്കിൽ വേണ്ടപോലെ മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതിനു തെളിവാണ് - ബ്രിഗ്സിനോളിവും (Briggs) പാസ്കലിനേക്കാളിയിക്കവും.

ഈ സമർത്ഥിക്കുന്നതിന് ബന്ധോ ഉദ്ദരിച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഉറവിടമേതെന്ന് വ്യക്തമല്ല.

ഈ ലേവന്തതിൽ പ്രത്യേകത ഇന്ത്യയാണ് എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളുടെയും നാടകന ബന്ധോവിൽ ദൃശ്യവിശ്വാസമാണ്. പാരാണിക കാലത്താണ് ഇവയുണ്ടായത്. അവയെക്കുറിച്ച് ഇന്നു നമുക്ക് അപകാമാധ്യാരണകൾ മാത്രമെന്നുള്ളൂ. ഈ തുടർന്നുവരുന്ന നിറം പുണി. (Burp) വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നനിയാം.

"മേൽപ്പറഞ്ഞ നാട്ടിൽ (ഇന്ത്യയിൽ) നിന്നാണ് ഹിന്ദുമതം ലോകമെങ്ങും പരന്നിരിക്കാൻ സാധ്യത. ഇതിൽ സുചനകൾ ഓരോ വടക്കൻ രാഷ്ട്രത്തിലുമുണ്ട്. ഓരോ ആരാധനാ സമ്പ്രദായത്തിലുമുണ്ട്. ഇന്ത്യ സ്റ്റീൽ ഇതു വ്യക്തമാണ്. നേപ്പാൾ ഹൈഞ്ച് (stonehenge) തീർച്ചയായും ബുദ്ധമൺ ക്ഷേത്രമാണ്. തന്നെയുമല്ല ഗണിതശാസ്ത്രം, വാനശാസ്ത്രം, ജ്യോതിഷം, ഏഴിവുഡിനങ്ങൾ, കളികൾ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും നക്ഷത്രവ്യൂഹങ്ങളുടെയും പേരുകൾ പഴയ സ്മാരകങ്ങൾ. നിയമങ്ങൾ എന്തിനയിക്കുന്നതിൽ വിവിധരാജ്യങ്ങളിലെ ഭാഷകളിൽപ്പോലും ഒരേ പ്രദബ്ദക്രമത്തിൽ ശക്തമായ തെളിവുകൾ കാണാം.

ഈ മനോഭാവത്തിൽ അംഗങ്ങൾ ഇന്നും കാണുന്നത് ഇന്ത്യയുടെ ഭൂതകാലത്തക്കുറിച്ച് അതും യികം കാല്പനികമായ ദർശനം പുലർത്തിപ്പോരുന്ന ചുരുക്കം ചിലതിലാണ്. എന്നാൽ ഇത്തരം കാഴ്ചപ്പാടുകൾ മുൻകാലത്ത് അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും അന്നത്തെ ഇന്ത്യാന്ത്യാ കമ്പിനിയുടെ പട്ടാളക്കാർക്കിടയിൽ. ഇന്ത്യൻ നിന്നു മട്ടിച്ചുനാം അവർ പലരും (ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങൾ വഴി) വലിയ പണ്ഡിതന്മാരായി ആരാഗിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പിന്നീട് ഇന്ത്യക്കു മേലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് അധിനിവേശവന്നു കുടുതൽ ഉറച്ചതോടെ പൊൻഡുലം മറുവശത്തെക്കു നിണ്ണി. ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിൽ മഹിക്കതയും പഞ്ചാണികതയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

സൃഷ്ടി പരിശോധനയും 'ദയാദാക്ഷിണ്യവ്യാഹരം' - ഫോ ഫെയർ

1863ൽ ലാലബേർ എന്നൊരു ഫ്രഞ്ചുകാരൻ സാധാവിൽനിന്നുള്ള ഒരു മടക്കയാത്രയിൽ സധാരിപ്പിച്ച ഭാഷയിലുള്ള, സുരൂവാദ്യും ചട്ടങ്ങൾക്കും സ്ഥാനങ്ങൾക്കുന്നതിനുള്ള പട്ടികകളും നിയമങ്ങളുമുണ്ടുന്ന ഹസ്തലിവിതഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവന്നു. ഈ പരിശോധനയുണ്ടായാൽ തിന് അന്നത്തെ പ്രസിദ്ധനായ കാസ്റ്റിനി എന്ന വാനശാസ്ത്രജ്ഞനെ ക്ഷണിച്ചു. ഇതിൽ രേവപ്പെട്ടുത്തിയിരിക്കുന്നകാലം ക്രിസ്തുവർഷം 638

മാർച്ച് 21 ആണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ചാന്ദ്രചലനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വളരെ കൃത്യമായ ഗണിതങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് മറ്റാരുകാരും അന്നത്തെ വാനശാസ്ത്രജ്ഞരും അടുത്തപ്പെടുത്തി. അത് ഗ്രന്ഥത്തിലെ രേഖാംശത്തിന്റെ കാര്യമായിരുന്നു. അടുത്തെമ്പുപറയുക, അത് സാധാരണമായി അനുഭവിച്ചു. ആ സമലാപത്തുനിന്ന് 15° - 18° വരെ പട്ടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു സമലമായിരുന്നു. അത് ബന്ധാരണ്ണിനടുത്തുള്ള രേഖാംശമായിരുന്നു. ഈ ഒരു നിഗമനത്തിലേക്കാനയിച്ചു. സാധാരണമായ ഈ പട്ടിക തയ്യാറാക്കിയവർ ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശക്തമായ സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ കൃഷ്ണപുരത്തു നിന്നുകണ്ടുത്ത ചില പട്ടികകൾ, ശ്രദ്ധിയമായ 15 എണ്ണം പാരീസ്റ്റിലേക്കയെഴു. ശഹചലനങ്ങളുടെ (mean motion) ശരാശരി വളരെ കൃത്യമായ കണക്കുകളുണ്ടായിരുന്നു ഇവയിൽ. ഇതോടൊപ്പം സുരൂക്കേന്തിന്റെയും ചാന്ദ്രകേന്തിന്റെയും സമവാക്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഓരോ ശഹചലനയും സംബന്ധിച്ച രണ്ടു വിതാ തിരുത്തലുകളും, അതും വളരെ കൃത്യമായി കണക്കുകൂടിപ്പെട്ടു, ഉണ്ടായിരുന്നു.

1769ൽ ഫ്രഞ്ചുകാരനായ ലേജെന്റിൽ (Le Gentil) എന്ന വാനശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഇന്ത്യസാമ്പത്തിച്ചു. തിരുവാലുരിലെ ചില ബോഹമണ്ണരുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഫലമായി കലിയുഗാരംഭന്തിലെ കാലഗണനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില പട്ടികകൾ തയ്യാറാക്കി. ഇവയുടെയെല്ലാം ശാസ്ത്രീയമായ പാനാ (systematic) ട്രായിറ്റ് ഡിലേ അസ്ട്രോണമി ഇന്ത്യൻ എറ്റ് ഓറിയൻറൽ (Traite de l' Astronomie Indienne et orientale) എന്ന ഫ്രഞ്ചു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ബൈയ്ലി (bailey) എന്നാരാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

1789ൽ ജോൺ ഫ്ലേഫേയർ "ട്രാൻസാക്ഷൻസ് ഓഫ് ദ റോയൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് എഡിൻബർഘ" (Transactions of the Royal Society of Edinburgh)യിൽ ഒരു നിംഖേ ലേവേനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിന്റെ തലക്കെട്ട് ഇപ്പോരമായിരുന്നു. "വാനശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോഹമണ്ണരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ" ഇല്ല പഠനത്തിന്റെ മുന്നു ലക്ഷ്യങ്ങൾ അയാളി അന്നെന്ന വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു:

1. മുൻ സുചിപ്പിച്ച നാലു പട്ടികകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നമ്മുകൾ കരിയാവുന്നേന്തെത്താളമുള്ള ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രസാരിവരണം നൽകുക.
2. അവരുടെ പഹരാണികതയെ ആഭരിച്ചുകൊണ്ട് ഇല്ല പട്ടികകളിൽ നിന്നുരുത്തിരിച്ചെടുക്കാവുന്ന മുഖ്യ വാദങ്ങൾ എന്നെന്നുപറിയുക.
3. ഇല്ല വാനശാസ്ത്രനിർമ്മിതിക്കു പയ്യാഗപ്പെടുത്തിയ "ജോംമെട്ടിക്കൽ സ്കിൽ" എത്രതെത്താളമുണ്ടെന്ന് വിലയിരുത്തുക.

ഇതിൽ രണ്ടും മുന്നും മാത്രമേ ഈ പ്രവസ്യത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യുന്നതല്ല. കലിയുഗാരംമെന്ന സങ്കല്പം ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചില നാട്യങ്ങളെ വിലയിരുത്താൻ നാമു സഹായിക്കുമെന്ന പ്രസ്താവ നയുമായാണ് പ്രേമയറിയുന്നതുടക്കം.

അതിന്റെ ഏറ്റവും വികസിതമായ അവസ്ഥയിൽ വാനശാസ്ത്രത്തിന് നാല്പത്തിയാറു നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നോട്ടുപോകാനും വശോളങ്ങളുടെ സ്ഥാനം കണക്കാക്കാനും അക്കാലത്ത് (at so remote a period) കഴിയുക - പെൻഡിലുത്തിന്റെയും ടെലിസ്കോപ്പിന്റെയും സഹായത്തോടെ ഏത്തിച്ചേരുന്ന കൃത്യതയുള്ള ആധുനികയുറോപ്പൻ ശാസ്ത്രത്തിന് ഇത്ര കടുപ്പമേറിയ ഒരു ജോലി ചെയ്യാനാവില്ല. ഇന്ത്യൻ കാർക്കുലസ്റ്റിന്റെ സഹായമില്ലായിരുന്നകിൽ നുറുവർഷത്തെ തുടർച്ചയായ പുരോഗതിക്കുശേഷംപോലും ഓനിനു മറ്റാനിലുള്ള ഗ്രഹപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ (disturbances) കണക്കുകൂട്ടാനും സാഖ്യമാവില്ലായിരുന്നു (ഐസ്റ്റർ തുടരുന്നു) ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള തിരുത്തലുകൾ കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതുണ്ടാക്കിയ സമയത്ത് എത്രതെന്ന കൃത്യമാണെങ്കിലും ഗോളങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പോലും ആ കാലത്തിനു തൊട്ടു മുൻപും പിൻപുമുള്ള കാലത്തെത്തയ്ക്ക് അവയുടെ കൃത്യത സംശയാസ്പദമാണ്. മാത്രമല്ല മുന്നേക്കും പിന്നേക്കും അത് വസ്തുതയിൽനിന്ന് അകലീകയും ചെയ്യുന്നതുകാണാം. ഗോളങ്ങളുടെ ചലനഗതരാശരികൾ (mean motions) നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ വന്ന അനിവാര്യമായ ചെറിയ ചെറിയ പിശകുകൾ ഒരുമിച്ചു വർദ്ധിച്ചുവരികയും കാലാന്തരത്തിൽ വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്കിടയാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങൾക്കാണ്ടും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്നത് അങ്ങെയുറുത്തെ പരിധിയെന്നനാൽ അജ്ഞന്തയമായ ഒരു തീയതിയെ നിരീക്ഷണത്തിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ വാനശാസ്ത്രപട്ടികയുടെ വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഗോളചലനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും കുടുതൽ കൃത്യമായി പ്രതിനിധിച്ചിട്ടുണ്ട് പട്ടികയുടെ സമയം വഴി ആ തീയതിയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

പ്രേമയറുടെ ഉപസംഹാരം ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവരിച്ചുള്ള ശക്തമായ രേഖയാണ്. കലിയുഗാരംഭത്തിലെ ഗ്രഹനിലയുടെ ഗണനം ഇണ്ണാളുടെ കാലത്തുള്ളൂ, ആധുനിക കാർക്കുലസ്റ്റിന്റെയും ആകർഷണനിയമങ്ങളുടേയും സഹായത്തോടുകൂടിയുള്ള ഗണനത്തോട് വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യകാർശ ബാബിലോണിയനോ ശ്രീക്കോ സദ്യഭായങ്ങൾ ഗണനക്കുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടാവാമെന്ന സാഖ്യത്തു മുന്നോട്ടുവകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവ ഇന്ത്യൻ പട്ടികയിലെ ഗണനഫലങ്ങളും തരുന്നതെന്ന് (സ്രയം) ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മുൻപറിഞ്ഞ രണ്ടും മുന്നും ലക്ഷ്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഉപദർശനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: അദ്ദേഹം ഒന്നതിൽ കുറയാത്ത വാനശാസ്ത്രപഠകങ്ങളെ (astronomical elements) തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "ഈ

അരോനിനും ഇന്ത്യൻ പട്ടികകൾ ചില മുല്യങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. കൈസ്തുവിനും മുഖ്യമായിരം വർഷം മുമ്പെ അവർക്ക് ഭൂഗരുത്രത്താം അറിയാമെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. അക്കാലത്തേക്ക് അതിനു പിനിലുള്ള കാലങ്ങളിലോ ഈ ഘടകങ്ങളെ കൃത്യമായി കണ്ടെത്തുന്നതരം നിരീക്ഷണങ്ങൾ വന്നിരിക്കണം.

ഇത്രയും പഴയ ഒരു കാലത്താണ് ഗ്രാളശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദ്രോതയ്ക്ക് നാം സകല്പിക്കേണ്ടത്. അല്ലെങ്കിൽ നാം കണ്ടെത്തിയ ഈ ഒന്തുവര വുകളെല്ലാം വെറും ധാര്ജ്ഞിക്കുന്നതുണ്ടാണെന്നു വിശദിക്കേണ്ടിവരും. അല്ലെങ്കിൽ സമലത്തിന്റെയും കാലത്തിന്റെയും ഏറ്റവും വലിയ അകല അങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സാർവ്വലാഹകികസിഡാനം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഒരു നൃട്ടൻ യുഗങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ബ്രാഹ്മണരുടെ കൂട്ടുത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടിൽനിന്നും സുക്ഷ്മമനിർഭാരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു ലെഗ്രാംമുണ്ട്.

തന്ത്രത്തിൽ പ്ലേരെയർ വാദിക്കുന്ന തെന്നാണെന്നുവാച്ചാൽ, കൈസ്തുവിനുമുമ്പ് 3012ലെ ഇന്ത്യൻ വാനനിരിക്ഷണശാസ്ത്രത്തിന്റെ അനന്തസാധാരണമായ (remarkable) കൃത്യതയെ വിവരിക്കാൻ രണ്ടു വഴിയേറ്റുള്ളുവെന്നാണ്. ഒന്നുകിൽ ആ കാലത്തെ കൃത്യമായ നേരിട്ടിള്ള നിരീക്ഷണപദ്ധതികൾ - അതും വളരെ വികസിതമായ ഉപാധികൾ ഉപയോഗിച്ച്; അല്ലെങ്കിൽ ഇൻഡ്രഗ്രാൻ കാൽക്കുലസ്സുടക്കമുള്ള വിശകലന പദ്ധതികൾ ഉപയോഗിച്ച് ഗതകാലത്തിലേക്ക് ചുഴിഞ്ഞു ചെല്ലുക.

ആദ്യത്തെ വിശദികരണമാണ് ഇയാൾ സ്പീകർക്കുന്നത്. രണ്ടാമതേത് സ്പീകർക്കുകയാണെങ്കിൽ ആകർഷണനിയമത്തെക്കുറിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന ദിനിന്നും നൃട്ടണ്ണയോ ഗണിതത്തിലെ പിശകുകൾ തിരുത്താനുള്ള വഴിക്കണ്ടത്തിയെ ലെഗ്രാംവിന്നയോ സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടിവരും. കാലത്തിലേയ്ക്ക്, പിനിലേക്കനേപ്പിച്ചുപോകാനുള്ള വികസിതമായ ഉപാധികളെക്കാൾ ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിന് പഴരാണിക്കതയുണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കുന്നതാണ് പ്ലേരെയറിന്റെ വാദം.

എന്നാലിൽ ഏറെക്കാലത്തെക്കുണ്ടായില്ല. 1805ൽ കൽക്കത്തയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് "എഷ്യാറ്റിക് റിസർച്ച്" എന്നും വാല്യത്തിൽ ജോൺബേന്റ് ലിയൂട്ട് ലേബനം പ്രത്യേകപ്പെട്ടു. "ഹിന്ദുകളുടെ വാനശാസ്ത്രവും പഴരാണികവും ആധുനികവുമായ ചരിത്രത്തോടുള്ള അവരുടെ ബന്ധവും" എന്നപേരിൽ ഇംഗ്ലീഷിലുണ്ടായ ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രസിഡാനങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ പ്രകാശനം ഇതിലടങ്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ഇത് വായിക്കുന്നത് പ്രയോജനപ്രദമാക്കും.

ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രം വളരെ പുരാണമാണെന്ന കാഴ്ചപ്പൂടിനെ ബൈബിൾ തളളിക്കുന്നതും. 'സുരൂസിഡാന' മെന്ന ശ്രമത്തെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ വാദഗതിക്ക് അഭിസ്ഥാനമാക്കുന്നത്. കൈസ്തുവർഷം 4-5 നൂറ്റുകളിലാണെന്നും അതിന്റെ ആദ്യമായുള്ള കകൾ ഉണ്ടായത്.

അതിൽ കാലപ്പുഴമയെ സംബന്ധിച്ച് അതിശയോക്തി കലർന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. 20 ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പുള്ള എദ്ദീക പ്രതിഭാസമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഈ കൃതിയുണ്ടായതെന്നാണ് അത് അവ കാശപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തെ കൈസ്തുവിനുമുമ്പ് 3012ലേക്ക് കാലഗണനചെയ്യാമെന്ന ബൈറ്റ് ലിയുടെയും പ്ലേഹെയറി സ്റ്റേറ്റും മായാദ്രേഘങ്ങളെ (delusions) അദ്ദേഹം വിമർശിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിൽ 'കൃതിമമായ വ്യവസ്ഥക' എംബേഡിംഗ് വാനശാസ്ത്രത്തിൽ 'കൃത്യതയെന്ന വികാസത്തെ, കണ്ണത്തുനാതിനെ തയയ്ക്കിൽപ്പെറിൽ അദ്ദേഹം പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബൈറ്റ് ലിയുടെ വിലയിരുത്തലിനെ വിശദമായി പറഞ്ഞിയെല്ലാക്കുന്നത് ഈ ലേവന്തിൽപ്പെട്ട ലക്ഷ്യമല്ല. ഏകില്ലും 1807ൽ എധിൻബറോ റിവ്യൂവിൽ വന്ന താഴക്കാണുന്ന അഭിപ്രായം ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന് കൂരുതുന്നു. കാരണം ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തിൽപ്പെട്ട പഴക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച് വാദഗതികളെ സജീവമായി നിലനിർത്താൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ പട്ടികകളുടെ പഴക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ താല്പര്യം ഒരു വാനശാസ്ത്രപ്രശ്നമെന്ന നിലയിൽ മാത്രമാണ് ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലെ ചരിത്രത്തെയോ മിത്രതാളിജിയെയോ പരാമർശിക്കുന്ന ഒന്നുനാ നിലയിലാല്ല അത്. ഏതാണ് സ്രവോധമുള്ള ഒരു നിഷ്പക്ഷമതിക്ക് ഇതിൽനിന്ന് കണ്ണാട്ടാൻ കഴിയുക? ശ്രീസിംഹലയോ അന്നേബ്യത്യിലയോ വാനശാസ്ത്രത്തെക്കാൾ ഇന്ത്യൻ ബൈഖണ്ടരുടെ വാനശാസ്ത്രം കുടുതൽ കൃത്യമായി കാണുന്നോൾ ഗോളങ്ങളുടെ (heavens) സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച് കാര്യങ്ങൾക്ക് ആയുനിക യുനോപ്പെട്ട് കുടുതൽ വികസിച്ച വാനശാസ്ത്രവുമായി പൊരുത്തം കാണുന്നോൾ ആ കൃത്യതയ്ക്ക് കാരണം ആ കാലത്തെ രേഖകളുടെ ബലത്തിലാണ് ഇതുണ്ടായതെന്ന് സംശയിച്ചുകൂടെ?

ബൈറ്റ് ലിയുടെയും വിമർശകരുടെയും ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്ര പാണങ്ങളുടെ മേഖലയൊന്നായാലും ഏറ്റവും പ്രകടമായിരിക്കുന്നത് ബെഡ്രീഷ്യ കാർ ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തോടും ചർത്രത്തോടും സ്വീകരിച്ച നിലപാടിലെ മാറ്റമാണ്. അത് 1835ലെ ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രങ്ങളുട്ടി മെകാജീ പ്രഭുവിൽപ്പെട്ട വിധിയിൽ പൂർത്തിയാകുന്നു. മെകാജീയുടെ മിനുട്ടിലെ പ്രസക്തങ്ങാണ്:

എന്നാൽ ഭാവനാപരമായ കൃതികളിൽ നിന്ന് വസ്തുതകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും പൊതുത്തത്താണങ്ങളുടെ അനേകംണം നടത്തുകയും ചെയ്ത കൃതികളിലേക്ക് കടക്കുന്നോൾ യുനോപ്പുമാരുടെ മേരു അളവു രൂതാകുന്നു. സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ മുഴുവൻ ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളിലെ ചർത്രപരമായ വിവരങ്ങൾ സ്കൂളിലെ പ്രാഥമിക പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെ സംക്ഷിപ്ത വിവരങ്ങളുക്കാൾ വിലകുറഞ്ഞത്താണ്. ഭൗതികവും

யാർമ്മികവുമായ ഏതുതരം ശാഖയിലും ഈ റണ്ടുരാജ്യങ്ങളിലേയും താരതമ്യ അവസ്ഥ ഇതു തന്നെ.

ഇന്ത്യൻ വാന്ധാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലും അവസാനത്തിലും ഉള്ള ബൈസ്‌ലിയുടെ താഴെകാട്ടുത്ത ഉദ്ദരണിക്ക് ഒരു വ്യാവധാനത്തിന്റെയും ആവശ്യമില്ല.

"ഹിന്ദുക്കളുടെ നിയമം, ആചാരം, രിതികൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് പല പണ്ഡിതരും ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പകോഡ ഇന്ത്യടക്കത്ത് വർഷങ്ങളിൽ മാത്രം ഇന്ത്യക്കാർ മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കില്ലാത്തതെന്ന് കരുതുന്ന വസിച്ച പഴക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ സങ്കല്പങ്ങളെ അവരുടെ തന്നെ വാന്ധാസ്ത്രക്കുട്ടികളുടെ പഠനത്തിലും തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധ അഭ്യർത്ഥിച്ചതെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു."

മേൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകളിൽ നിന്നെല്ലാം ഹിന്ദുക്കളുടെ പൊതു വായ ആഗ്രഹങ്ങളെ ആഗ്രഹയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന തുറന്ന ബോധം നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. ആഴത്തിൽ പരിഗണിച്ചാൽ അവരുടെ കാഴ്ചപ്പൂട്ടുകൾ മുഖ്യമായും പൊങ്ങലും ആളത്തെ, അന്യവിശാസം എന്നിവയിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുത്തിയതാണെന്നു കാണാം.

1814 ആകുംബോഡേക്കും ഇന്ത്യൻ വാന്ധാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രമുഖ സംരക്ഷകനായി വന്ന എധിക്കേബറോ റിവ്യൂ ഒരു പ്രതിഷേധകുറിപ്പു പോലും ഏഴുതാതെ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. 2347 BCയിൽ മഹാപ്രളയ മുണ്ടായി എന്ന് പഴയ നിയമത്തിന്റെ പിൻബലത്തിൽ ഇന്ത്യക്കാർ കാണിക്കുന്ന 'വാന്ധാസ്ത്രകാലഗണന' പട്ടികയുടെ സഹായമില്ലാതെ, ക്രിസ്ത്യൻ മണ്ഡമെൻസിലിസം വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്. മറുവശത്ത് ഇന്ത്യൻ ഗണിതശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി കുടുതൽ കുടുതൽ സംശയവും പുലർത്തുന്നു. ഈ റണ്ടിന്റെയും പിൻബലത്തിൽ എധിക്കേബറോ റിവ്യൂവിൽ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സോദ്ദേശ്യം ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു:

വാന്ധാസ്ത്രങ്ങളുടെ പുരാതനത്തെത്തിനെതിരെ വാദിച്ചു വന്നതാണെങ്കിലും വാന്ധാസ്ത്രചരിത്രകാരനായ ബൈയിലിയുടെ വാദങ്ങൾ ഒരിക്കലും പിന്തുള്ളപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ നേരത്തെ പറഞ്ഞ തത്ത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏകവും വിദ്യ രവുമായ ബിന്ദു ഏതാണെന്ന കാര്യം പരിഹരിക്കാം. ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രത്തെ നാം ഒരുഭാഗത്ത് വസ്തുതയായി പരിഗണിക്കുക. അവസാന ഫലം കിട്ടുന്നതുവരെ അത് പിന്തുടരാം. അതേ സമയം വാന്ധാസ്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ തീയതിയും മഹാപ്രളയത്തിന്റെ സാമാന്യം തീയതിലുള്ള തീയതിയും പൊരുത്തപ്പെട്ടുന്നു. അതിനാൽ ഈ പൊരസ്ത്രം ശാസ്ത്രം മഹാപ്രളയത്തെ പൊതുനാശത്തെ അതിജീവിച്ചുവന്ന അവഗിംഫ്രംമാണെന്ന് കാണാം.

'പ്രളയ പുർഖ ശാസ്ത്രം' കർത്താക്കളുടെ ഓർമ്മയിൽ മാത്രം നില നിൽക്കുന്ന തകർച്ച - ഇന്ത്യൻ വാനശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി ഒരു അഭിപ്രായം അതിന്റെ മുല്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു. എന്നാൽ സവരോ റിവ്യൂ വിൽ ഇന്ത്യൻ ബൈജനിക്കാരുടെ സംബന്ധിച്ച കാഴ്ചേക്കിന്റെ മുന്നണി പഠനത്തെ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം രാഖേ പറയുന്ന നിരീക്ഷണം വരുന്നു. ഈ നിരീക്ഷണം പിന്നീട് പലകാലങ്ങളിൽ പ്രതി സ്വപ്നിക്കുകയുണ്ടായി.

പ്രാചീന ഗുരുക്കരാരുടെ ശാസ്ത്രകൃതികൾ കൂടുതലായി വ്യാവ്യാ നികുന്നതിനും പണിയിതോചിതമായ തെളിയിക്കപ്പെടലിനും വിവരണ ത്തിനും വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ പുതിയ ഒരു രീതിയും രൂപപ്പെട്ടി ക്ലിപ്പ്. ഒരു പുതിയ തത്ത്വവും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടില്ല. ഇവയിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിശ്ചിതമായിരുന്നു. തത്ത്വം ശരിയും അവ നിലനിന്ന സന്ദർഭ അജിൽവെച്ച് ശാശ്വതികരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലത്തെ രാഷ്ട്രീയം, നിയമം, മതങ്ങൾ, ശാസ്ത്രം, രീതികൾ എല്ലാം മിക്കവാറും ഏറ്റവും പ്രാചീന മായ ചരിത്രകാലത്തെത്ത് തന്നെയാണ്.

മതവും ഉദാസീനതയും : വിഷിന്റെ സമീപതം

1450 മുതൽ 1850 വരെയുള്ള 4 കൃതികളെ പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു പ്രബന്ധം ചാർസ് വിഷ്ട് 1832ൽ മദ്രാസ് ലിറ്റററി സൊസൈറ്റിയുടെയും റോയൽ ഐഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റിയുടെയും പൊതുവായ ഒരു ഫോറത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. നീലകണ്ഠംരെ 'തന്ത്രസംഗ്രഹം' ജേയഷ്ടംഗേവരെ 'യുക്തിഭാഷ' പുതുമന സൊമയാജിയുടെ 'കരണപദ്ധതി', ശക്രവർമ്മരെ 'സദ്ധരതനമാല' എന്നിവയാണ് കേരളത്തിലെ പ്രധാന വാനശാസ്ത്ര- ശാഖാസ്ത്രങ്ങൾ. ഈ കൃതികളുടെ കാലത്തെപ്പറ്റി കുറെ സംശയങ്ങൾ നീലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന ഉപദർശനങ്ങൾ ഇന്നും സാധ്യവാണ്. നീലകണ്ഠംരെ കൃതി 'പ്രവാഹ'ത്തെ (Fluxions) സംബന്ധിച്ച സമ്പൂർണ്ണ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അടിത്തടായിട്ടുണ്ട് എന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഇൻവേഴ്സ് ട്രാൻജിറ്റിനുള്ള ശ്രീഗംഗാ സീരീസ് Pക്കുള്ള ലെബനീൻ സീരീസ്, സെസനിനും കൊഞ്ചസനിനു മുള്ള നൃക്കരെ പവർസിരീസ് എന്നിവയും വർത്തുളവും ത്രൈകോൺഫിറ്റി പരവുമായ ധർമ്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച യുക്തിയുടെ ചില ശാന്തിയ ഏകദേശര (approximations) കളും ഉൾപ്പെടുന്നു. കേരളീയമായ കണ്ണം തലവുകളിൽ ഇൻഹിനീറ്റി സിമൽ കാർക്കുലസിന്റെ സഹായം കൂടാ തെയാണ് ഈ തലത്തിലെത്തിയിട്ടുള്ളത്.

ഈ കണ്ണംതലവുകളെ വിശദാംശങ്ങളോടെ പരിശോധിക്കാൻ ശ്രാംകൾ ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. മൊത്തം, കൃതിയുടെ രണ്ട് വശങ്ങളെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നൃക്കനും ലെബനിനില്ലുന്നു (Leibniz) നൃറാണ്ടു മുംസ കേരള മെന്ന് ഇന്ന് പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത് 'പ്രാചീന ശാഖാത്തി'ത്തിന്റെ ക്രമങ്ങളിൽനിന്ന് 'ലിമിറ്റ് പാസേജിനെ' അനന്തരയിൽ കവനക്കുമ്പാ

ഗണിക്കുന്ന നിർണ്ണായകമായ ഒരു ചുവട് മുന്നോട്ടു വെച്ചു. ഇതാണ് ആധുനിക ക്ഷാസിക്കൽ വിശകലനം എന്നു പറയുന്നത്. രണ്ടാമതായി ഗണിതശാസ്ത്രചരിത്രകാരൻമാർ പൊതുവെ കരുതുന്നതിൽനിന്ന് ഭിന്നമായി ഇന്ത്യൻ ഗണിത പാരമ്പര്യത്തിൽന്റെ തുടർച്ച 1800 നുറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കം വരെയെങ്കിലും നിലനിന്നിരുന്നു. കാരണം കേരളീയ ഗണിത തത്തിൽന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഉത്തേജനം ആരുടെനും ഭാസ്കരനും ഉൾപ്പെടുന്ന ‘ആരുടെസ്കൂളിൽ’ നിന്നാണ്.

രാജഗോപാലനും അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ സഹപ്രവർത്തകനും കേരളീയ ഗണിതത്തിൽന്റെ സംഭാവനകളെ എടുത്തുകാട്ടുന്നതുവരെ ഒരു നുറ്റാണ്ടുകുലം വിഷിരേൻ്റെ ഈ കണ്ണടത്തലുകൾ കാഴ്ചയിൽപ്പെട്ടാതെ പോയി. എന്നുകൊക്കാണാണ് തക്കതായ ഈ കണ്ണടത്തൽ അന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുന്നതെ പോയത്; ഇന്നും അശ്രദ്ധമായി മാത്രം ഗണിക്കപ്പെടുന്നത്? ജോൺ വാറൻ്റെ ‘A Collection of memories on the various modes according to which the southern parts of India divide time’ (1825) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ അടിക്കുറിപ്പ് മറുപടിക്കുള്ള വഴിയിട്ടും.

മി. ഹൈൻസിൻ്റെ (Mr. Hyne's) കാരുണ്യത്തിന് ഈ അടിക്കുറി പ്ലിന്ന് ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ‘ഹിന്ദുക്കൾ ഒരിക്കലും ഈ സീരീസ് കണ്ണടപിടിച്ചിട്ടില്ല. (ആർക്കണ്ട് സീരീസ്, q=p/4 റേഡിയൻസ്) യുറോ പുസ്തകം ആധുനിക കാലത്ത് മറ്റുപലതിനോടുമൊപ്പം വിനിമയം ചെയ്ത താൻ ഹിന്ദുക്കൾ വ്യാസവും ചുറ്റളവും തമിലുള്ള അനുപാതം കാണുന്നതിൽന്റെ വിവിധ രീതികളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ലിസ്റ്റ്, അത് അവർ കണ്ണടത്തിയതാണ് എന്ന് കരുതി, മി. വിഷ് എന്നിക്ക് അയച്ചിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അനേകം കാണാൻ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ മറുപടി, അത് ആധുനികവും യുറോപ്പിൽ നിന്ന് വന്നതുമാണെന്ന് വിശദസിക്കാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിയമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന രോൾക്കും അത് ചെയ്തുകാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ണട. ജ്യാമിതിയെപ്പറ്റി തങ്ങൾക്കരിയുമെന്ന ഹിന്ദുനാട്ടം പരിഗണനയേ അർഹിക്കുന്നില്ല.

ഈ ഉദ്ദരണി ചില പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു. ഫൈസ് ഇള്ളിന്ത്യാ കമ്പനിയുടെ മെഡിക്കൽ സർവീസിൽ, മദ്രാസിൽ, ഒരു ജൂനിയർ ജീവനക്കാരൻ മാത്രമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 2000 വയസ്സിൽ 1820 സർവീസിൽ ചേരുകയും 1826ൽ തന്നൊവുംഖിൽവെച്ച് മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഗണിത ശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും വാംഗിഷാസ്ത്രത്തെ പ്രറ്റിയും എന്തെങ്കിലും ധാരണ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്ന് കരുതാൻ നൃംഖില്ല. വിഷ് തന്റെ അഭിപ്രായം മാറ്റി എന്നതുതന്നെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയുടെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യയെസംബന്ധിച്ച് പൊതുവെ ഉയരാറുള്ള ഒരു പരാതി, അവ മനസ്സിലാവില്ല, അവർക്ക് (ഇന്ത്യക്കാർക്ക്) തന്നെ സ്വന്തം യുക്തികളേയും സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും വിശദീകരിക്കാൻ

കഴിയുന്നില്ല എന്നാക്കേയാണ്. ഹിങ്കവായ വാന്നശാസ്ത്രജ്ഞതനുമായി ഒന്നിച്ചിരുന്ന വഗോളപംന്ന നടത്താൻ കഴിയുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിൽ 1752ൽ ഷൈമേയറിനോട് ഏഷ്യാറിക് സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിധൻ്റെ പ്രതികരിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്:

സാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മുഖ്യേ തന്നെ അതു ചെയ്തേനെ. അത്തരമാരു വാന്നശാസ്ത്രജ്ഞനേയോ സംസ്കൃതത്തിൽ പേരെ പറ ണ്ണിട്ടുള്ള എല്ലാ ചെടികളേയും കാണിച്ചുതരാൻ പോന്ന ഒരു വൈദ്യ നേയോ കിട്ടാൻ തക്കതായ പ്രതിഫലം (ബ്രൗഹ്മിന്റെ എന്നു പ്രസിധൻ്റെ) ഞാൻ കൊടുക്കാമെന്നേറ്റു. എന്നാൽ ഒരു ബംഗാളി ഭ്രാഹ്മണൻ എന്നോടു പറഞ്ഞത്, സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നതരത്തിലുള്ള വാന്നശാസ്ത്രവിജ്ഞാനമോ സസ്യങ്ങളുംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളോ തനിക്ക് ഉള്ളതായി ഒരു ബംഗാളി പണ്ഡിതനും നടക്കുന്നില്ല എന്നാണ്.

ലെ ജേസ്റ്റിൽ 1769ലെ തന്റെ ഇന്ത്യാ സന്ദർശനകാലത്ത് സ്വന്തം വാന്നശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഇവിടെത്തെ ഭ്രാഹ്മണ രൂമായി ചങ്ങാതം സ്ഥാപിച്ചെടുത്തു. തന്മൂലമായി ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഗണിത പദ്ധതികളെ സംബന്ധിച്ച് (ചില) ഉൾക്കൊഞ്ചകൾ നേടി എന്ന എൻസൈസ്ക്രോപിയിയാ ബൈട്ടാനിക്കയുടെ 1823ലെ പത്രപ്പിൽ കാണുന്നു. ഇതിനർത്ഥം, ഇന്ത്യയും ബ്രിട്ടനും തമ്മിൽ അറിവിനെന്നംബന്ധിച്ച വിനിമയം നടക്കാതെ പോയത്, പതിനെന്ന്- പത്രതാൻപത് നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അജ്ഞതയോ പിന്നാക്കാവസ്ഥയോക്കാണ്ടല്ല, ഭരിക്കുന്നവരും ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരും എന്ന നിലയിലുണ്ടായ പരസ്പരവിശ്വാസ കുറവും യുറോപ്പുന്നാർക്കു മനസ്സിലാക്കാത്തവിധം സക്രിയമാണ് തങ്ങളുടെ സിഖാന്നങ്ങളെന്ന ഇന്ത്യൻ ധാരണ, (സർവ്വോപദി) അറിവുകൾ മറ്റ് ഇന്ത്യക്കാരിൽ നിന്നുതനെ മിച്ചുവെക്കാനുള്ള താല്പര്യം എന്നീകാരണങ്ങൾക്കാണാണ്.

വില്യും ജോൺസൺ (1746-94) മാക്സ് മുള്ളർ (1823-1890) തുടങ്ങിയ ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളുടെ കൃതികൾ പല ഇന്ത്യക്കാർക്കും അജ്ഞാതമായി കിടന്നിരുന്ന ഭാഷാപരവയും മതാത്മകവയും തത്ത്വജ്ഞാനപരവയുമായ ഇന്ത്യൻ പാരസ്യരൂപത്തെ ജന്മശ്വരത്തിലെത്തിച്ചു. ഭാരതീയ വിജ്ഞാനത്തെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവന്നവരുടെ രീതികൾ ഒരു പ്രതിലോമ വശവുമുണ്ടായിരുന്നു. ആരുപ്പൻ ആക്രമണം എന്ന മിത്തും ആരുപ്പൻ എന്ന വാക്കിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റി കരുപ്പിക്കിച്ചു കാച്ചപ്പുടും ഇന്ത്യാചരിത്രത്തെയും കാലഗണനയെയും അനേക കുഴപ്പത്തിലാക്കി. മതത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഇവിടെത്തെ ഗണിതം ഉത്കവിച്ചതെന്ന ധാരണയും ഇക്കുടരുടെ വരവോടെ രൂപപ്പെട്ടു. തിന്നോ (Thibaut) എഴുതുന്നു:

ഇന്ത്യൻ ജീവിതം അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സ്ഥാപനങ്ങളോടൊപ്പം എക്കാലത്തും മതത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അത്തരം മേഖലകളിലെ ഇന്ത്യൻ പാനങ്ങളും അങ്ങനെന്നെന്നെ ആയി

രുന്നു. അനുഷ്ഠാനപരമായ ബലിക്കുള്ള ചില ആവശ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഉരുതിരിഞ്ഞവയായിരുന്നു ജ്യാമിതി - ഗണിതഗവേഷണങ്ങളും. ശുദ്ധിബന്ധനയുടെ സംബന്ധിച്ച, തിബോവിൻ്റെ ഈ നിരീക്ഷണം ഈ നൃറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്ക തുടങ്ങിയതെന്ന ഗണിതചരിത്രത്തിൽ കാരണമാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ജ്യാമിതിയുടെ അനുഷ്ഠാനപരമായ ദ്രോഹസ്വർഗ്ഗകൾ (Ritual origin of geometry) എന്ന, സിഡൻബർഗ്ഗിൻ്റെ പ്രസിദ്ധമായ പ്രബന്ധത്തിൽ അത് പ്രധാന ഭാഗവുമായി.

അലസിപ്പോയ വിദ്യാഭ്യാസശാസ്ത്രം: രാമചന്ദ്രൻ കമ

യേശുദാസ് രാമചന്ദ്രൻ 1821ൽ പാനിപ്പുത്തിൽ ജനിച്ചു. 1833കാലത്ത് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗണിതശാസ്ത്രപരമായ കഴിവുകൾ തുടക്കത്തിൽനിന്നും പ്രകടമായി. സ്കൂളിൽ അതു പഠിക്കാൻ സഹകര്യമില്ലായിരുന്നിട്ടും. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഗണിതം സ്വയം പഠിക്കാനാരംഭിച്ചു. ഭാസ്കരാചാര്യൻ്റെ ലിലാവതി, ബീജഗണിതം തുടങ്ങിയവ പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തി എന്നതിനാൽ അത് ഘലത്തിൽ ഉപകാരമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബീജഗണിതത്തിൽവാരണ സംബന്ധമായ 'മാക്സിമ മിനിമയെപ്പറ്റി ഒരു പഠനം' എന്ന ഗ്രന്ഥം 1850ൽ കരിക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഗണിതജ്ഞനുമായ അഗസ്റ്റസ് സി മോർഗൻ്റെ ശ്രമഫലമായി അത് ലഭിക്കിയിരുന്നു. പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഒൻപതുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം.

പതിനൊരാം നൃറ്റാണ്ടാട പരമ്പരാഗതവും ആധുനികവുമായ അറിവുകൾ തമ്മിലുള്ള വിടവു വർദ്ധിച്ചു. അനേകം ഇന്ത്യൻ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനുള്ള ശ്രമമായി. പഴയതിനെയെല്ലാം തള്ളികളയുന്ന മെക്കാളയുടെ പദ്ധതിക്കു കീഴടങ്ങിയ ചിലരാഴിച്ച് മറ്റുള്ള വർവ്വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വിടവുകളെ കൂട്ടിച്ചേര്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇതു രണ്ടു വിധത്തിൽ സാധ്യമായിരുന്നു.

കന്ന്: ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഇന്ത്യൻ വേരുകൾ കണ്ണടത്തുക. അത് ദ്രാവികക്കു ബൈംഗിഷ് സാംസ്കാരികമേൽക്കൊയ്മയ്ക്ക് ഒരു ആലാത്മാവുമായിരുന്നു.

രണ്ട്: ഇന്ത്യൻ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആധുനിക ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടതാനാവുമോ എന്നറിയാനായി പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുക.

രാമചന്ദ്രൻ്റെ ശ്രമം രണ്ടാമത്തെ വഴിക്കായിരുന്നു. നൃറ്റാണ്ടുകളായി മറഞ്ഞിരുന്ന ബീജഗണിതത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ (spirit of algebra) പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമം സമർപ്പിച്ചത്.

ഈ സമർപ്പണത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാവണമെങ്കിൽ എന്നാണ് ഈ പറഞ്ഞ, 'ബീജഗണിതത്തിന്റെ ആത്മാവ്' എന്നറിയണം. മോർഗൻ, ഓ ട്രീറേസിൻ്റെ (the treatise) ഇംഗ്ലീഷ് പത്രപ്പിനെന്തുതിയ ആമുഖം ശ്രദ്ധേയമാണ്. നൃസിലണ്ടുകാർ, കാലേജുകൾ, ഉപഭൂവണ്യത്തിലെ

കവനകളും

താഴ്ന്ന വർഗ്ഗക്കാർ എന്നിവരിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പരിഗണന ഇന്ത്യക്കാർ അർഹിക്കുന്നു എന്നാണിതിലെ വാദം.

ഇന്ത്യയിൽ വളരെ പഴയതെന്നു പറയപ്പെട്ടുന്ന ഒരു കാലാല്പദ്ധതിൽ, ലോകാതുരാത്രാജാളിൽ ഓന്നായ ഒരു ഭാർഗനികഭാഷ നിലനിന്നിരുന്നു. അത്, ശ്രീകിബിൾ പിതൃസ്ഥാനത്തല്ല എന്നുതെന്നയിരിക്കും, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം സമാനമെക്കില്ലുമായിരുന്നു. ഈ ഭാഷയിൽ എഴുതിയവരിൽനിന്നാണ് നമുക്ക് നമ്മുടെ അക്കഗണിത വ്യവസ്ഥയും ആധുനികവിശക്തി ഉന്നാത്മകവുതകുന്ന കരുത്തുറ ബീജഗണിതവും ലഭിച്ചത്. ഈ ഭാഷയിൽ നാം തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെയും അതിഭേദത്തിന്റെയും ഒരു വ്യവസ്ഥതനെ കണ്ടെത്തുന്നു. സുവർണ്ണകാലത്തെ ശ്രീസുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്ന വാന്നശാസ്ത്രവും കാണുന്നു. ദ്രോജ്ഞമിയുടെ ചില ഉപദർശനങ്ങളെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ താരതമ്യം ചെയ്യേണ്ടതില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അത് ഉയർന്നുനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. ജ്യാമിതിയിൽ അവർ ഒരുപാം താഴ്യാബന്ധകില്ലും അക്കഗണിതത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല, എന്ന മോർഗൻ പറയുന്നു.

അദ്ദേഹം തുടരുകയാണ് - സുവർണ്ണ കാലത്തുനിന്നുള്ള ഇന്ത്യൻ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ തകർച്ചയെക്കുറിച്ച് ഹിന്ദു സായം വിവരിക്കാനാവാതെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളുടെ ചില്ലറ വില്പനക്കാരനായി. തങ്ങളുടെ പുർണ്ണികർ നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളുടെ ശേഷിപ്പുകൾ അഡാളുടെ പകലവുണ്ടായിരുന്നു. തരുതെ ചെറിയമനസ്സിന്റെ കഴിവിനനുസരിച്ച് പുർണ്ണികപാരമ്പര്യം അറിയാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. തന്നെയും പിൻതലമുറ കളേയും അപ്രസക്തമായ, പഴയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പതിരുകൾക്കാണുന്നിച്ചു. അതിൽനിന്നു യുറോപ്പരാഖരുടെ തങ്ങൾക്കുംവേണ്ട ധാന്യം മെതിച്ചെടുത്തു.

പക്ഷേ, അപചയിക്കപ്പെട്ടതാബന്ധകില്ലും ആ മനസ്സ് ഒരു മനസ്സുത നെന്നായിരുന്നു. അതിനെ കർമ്മാനുവമാക്കുന്നരിൽ ഒരു കാടൻ സമുഹം മുന്നോട്ടുള്ള അതിന്റെ ആദ്യചുവടുവെക്കുന്നതിനുള്ള പുറപ്പാടുപോലെയായിരുന്നില്ല... വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകർ പലരും പറഞ്ഞത് ഇന്ത്യക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ് ആശയങ്ങളും റിതികളും പഠിക്കണമെന്നാണ്. ഇതിനായി ചില പരീക്ഷണങ്ങളും നടന്നു. പക്ഷേ, ഉന്നതവിജ്ഞാനരേഖയിൽ പലം ആശാജനകമല്ല. എൻ്റെ വാദം ഹിന്ദുമനസ്സുതനെ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കണമെന്നാണ്. നമുക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത് അതിനു തുടക്കം കൊടുക്കുക എന്നതാണ്.

രാമചന്ദ്രൻ്റെ ശ്രദ്ധാലു ഇത്തരമൊരു പുനരുജ്ജീവനത്തിന് എങ്ങനെ സഹായകരമാവുന്നു എന്നാണ് പിന്നീട് മോർഗൻ പറയുന്നത്. കാൽക്കാവല്ലിലെ പ്രാമിക പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ ഭാസ്കരാചാര്യൻ്റെ ബീജഗണിതം ഉപയുക്തമാക്കിയതാണ് രാമചന്ദ്രൻ്റെ മുഖ്യസംഭാവന.

ഇന്ത്യൻ ഗണിത പാരമ്പര്യത്തിലെ ഇടർച്ചകൾ പരിഹരിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് രാമചന്ദ്രന്റെ. അതുകൊണ്ട് ഒരാൾക്കു വേണമെങ്കിൽ ഈ ശ്രമത്തെ ഇങ്ങനെ കാണാം: ബീജഗണിതപരമായി ശക്തവും ജ്യാമിതീയമായി ദുർബലവുമെന്നു വിലയിരുത്തപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യൻ ഗണിതപാരമ്പര്യത്തിലെ ഇടർച്ചകളെയും ആധുനിക കാൽക്കൂലസ്സിനേയും ഭാസ്കരചാര്യവൈദിക സിഖാനമുപയോഗിച്ച് ഇന്നക്കിഴുവേർക്കാനുള്ള ശ്രമം. ഈ നേരാണ് രാമചന്ദ്രന്റെ ധാരണ. മോർഗൻ കരുതിയത് പ്രാചീനാധികാരങ്ങളെ മുൻകിർത്തുന്നതിലാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ കേമത്തെമന്നാണ്. ഇതിന്റെ ഉപയുക്തതയെക്കുറിച്ച് രണ്ടുപേരും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നതും.

രാമചന്ദ്രൻ ഈ പുസ്തകം എഴുതിയത് ഡിഫർഞ്ച്ചർ കാൽക്കൂലസിൽ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകാത്തവർക്ക് ഉപയോഗ്യമാവുമെന്ന് കരുതിയാണ്. ഇന്ത്യയിലും യുറോപ്പിലുമുള്ള ശാസ്ത്രകൃതുകിൾ ഇതിനെ പിന്തുണായ് ക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചു. രാമചന്ദ്രന്റെ കൃതിയിൽ നിന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രാമാണിക പഠനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്ത് ഉപയോഗിക്കണം എന്നാണ് ഗണിത വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണൻ കൂടിയായ മോർഗൻ ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്.

പക്ഷേ ഈ ഗണിത പാരമ്പര്യങ്ങൾ തമിലുള്ള വിടവ് തീർക്കാനായി അധ്യാപനത്തിന്റെതായ ഒരു പാലം നിർമ്മിക്കാനുള്ള ശ്രമം പരാജയമായിരുന്നു. ടൈറ്റിസിന് ഇന്ത്യൻ സ്കൂളുകളിലെണ്ണിലും അംഗീകാരം കുടിയില്ല. പ്രസിദ്ധ ബീജഗണിതജ്ഞനായ ജോർജ്ജ് ബുളിന്റെ വിധവ ഫേരി ബുൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ വെച്ചുകൂടിലും വൈകാതെ അതിൽ ഉള്ള താല്പര്യം തേണ്ടു മാണ്ഡുപോയി. ആദ്യം ഇന്ത്യയിൽ ഈ പുസ്തകം വേണ്ട പോലെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ പ്രിംട്ടിംഗ് ആവശ്യമാണ് അത് ഒന്നു പിടിച്ചുകയറിയത്. ഗണിത ശാസ്ത്രപരമായ ചില പരിമിതികൾ രാമചന്ദ്രന്റെ പദ്ധതികൾക്കു സാധാരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇതായിരുന്നില്ല ടൈറ്റിസിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന ഏക കാരണം.

മറ്റു കാരണങ്ങളായിരാൻ അന്നത്തെ കൊള്ളേണിയൽ സന്ദർഭത്തെ പറ്റി മനസ്സിലാക്കണം. 1850കളോടെ പാരമ്പര്യപഠനവും ആധുനിക ശാസ്ത്രവും തമിൽ ലയിപ്പിക്കുന്ന ഓറിയൻലിസ്റ്റുകളായ പ്രിൻസൈപ്പ് ലോബ്, കാർബോക്സിക് തുടങ്ങിയവർ മുന്നോട്ടുവെച്ച പദ്ധതി അപ്രത്യക്ഷമായി. ടൈറ്റിസ് പോലുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ കൊള്ളേണിയൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ ബോധവുംവുമായ ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നല്ല. പക്ഷേ ഇന്ത്യയെ ആധുനികീകരിക്കുന്നതിൽ അവ അപേസക്തമാണെന്നു കരുതപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യൻ ബുദ്ധിജീവികൾ മുന്നോട്ടുവെച്ച (ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന) ആധുനികീകരണ പ്രക്രിയ ശാസ്ത്രത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസ

ത്തിലും പുതിയ വികാസങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. രാമചന്ദ്രൻ്റെ ഗണി തപദാതികൾ ആരും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചില്ല. അവ അതിനാൽ നിഷ്പ്പയോ ജനങ്ങളായി.

ഉപസ്ഥിതി :

മുകളിൽ കാണിച്ച നാലു സന്ദർഭങ്ങൾ ഈന്ന് പ്രസക്തമെന്ന് പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കാണാൻ നമ്മുൾപ്പെടുന്നു പ്രാപ്തരാക്കുമോ?

1. എന്തുകൊണ്ട് പാശ്വാത്യേതര ശാസ്ത്രപാരമ്പര്യങ്ങൾ പാശ്വാത്യ ശാസ്ത്രചരിത്രത്തിൽ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു
2. സ്വീകരിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യമായ പുതിയ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കാനും പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനും പാശ്വാത്യ തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നു
3. വന്തുതയും സന്തുലനത്തിന്തേയും വിശുദ്ധപാതയം (holy grail) പാശ്വാത്യതരുടെ മുൻവിധികൾക്കും ശിലങ്ങൾക്കുമെതിരെ അസ്വാധാവഹമായ രീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് പാശ്വാത്യശാസ്ത്രചരിത്രകാരൻ മാത്രമാണ് എന്നു വരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

പാശ്വാത്യേതര ശാസ്ത്ര സംഭാവനകൾ പരിഗണിക്കുന്നേം തെളിവുകൾക്ക് മറ്റാരു മാനദണ്ഡം സ്വീകരിക്കുന്ന ഇതു ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ശൂപാമാർഗവിക്ഷണം (supernel vision) എന്നാണ് കാണിക്കുന്നത്?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തുപ്പതികരമായ ഉത്തരങ്ങൾ എൻ്റെ കൈയിലുണ്ടെന്ന് ഞാൻ നടപ്പിലാണ്. പക്ഷേ ഇന്ത്യൻ കാര്യത്തിൽ വീക്ഷണങ്ങളുടെ മാറ്റത്തിന് സാമാജ്യത്ര തന്ത്രവുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു കാണിക്കാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. കൊള്ളേണിയൽ അധികാരികളിൽകൂടി മാത്രമേ സംസ്കാരത്തിലേയും ശാസ്ത്രത്തിലേയും മണ്ഡലങ്ങളിലെ ശത്രയായ അറിവുകൾ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയു എന്ന് കോളനീകരിക്കപ്പെട്ട വരെ ഒബാധ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ഫലപ്രദമായ കീഴടക്കാം എന്ന് പ്രധാന ഭാഗമാണ്. ഇതു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കാൻ പൊതുവെ, അതുതാഴെങ്ങളിലാരംഭിച്ച കൂടാൻ പുതിയങ്ങളിലൂടെ നീങ്ങളി വിദ്യേഷമോ അലംഭാവമോ ആയി ഒടുവിൽ പഴയതാക്കു ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് എന്നിടത്തെയ്ക്ക് അഭിപ്രായങ്ങൾ മാറിമറിഞ്ഞ് വരുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം കാണുന്നത്. അതിനാൽ പുതിയ ശാസ്ത്രത്തോട് പഴയ ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രത്രം ദാഖിച്ചുവെക്കാനുള്ള ഇരുവശത്തിനും ശുണകരമായ പദ്ധതി അവസരം കിട്ടിയിട്ടും നടപ്പായില്ല.

കലകവെള്ളം തെളിയുന്നതും കാരണം

ജ്ഞാനയീക്കൃതി പാലത്തുകൾ

ഒരിക്കൽ ഓശർ കായലോറത്ത് ചെന്നുപെട്ടു. അയാൾക്ക് നീനാന് റിയില്ല. തൽ ക്കാലം അക്കരെയെത്താൻ മോഹമില്ലാത്തതിനാൽ അയാൾക്ക് ഈ അറിവില്ലായ്മ പ്രസ്തമുണ്ടാക്കിയില്ല. ഇക്കരെ കായല നികിലാൻ അയാളുടെ ഭാരവവിട്ട്. എത്ര നേരമെക്കിലും കായലതിക്കിലേക്ക് കണ്ണയച്ചു കഴിയാം. പക്ഷേ, കായലിനപ്പുരത്ത് തടിച്ചും നേർത്തും കാണുന്ന പച്ചരേഖ, അവിടെയൊരു തീരമുണ്ടന് അയാളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. യാമാർത്ഥ്യമാവാത്ത സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് അയാളുടെ ഭാവനയിൽ എന്നും പച്ചനിറമായിരുന്നു.

അജ്ഞാതരഹസ്യമായി കായൽ പരന്നുകിടന്നു. താൻ എത്രയോ നില്ലപ്പായനാശനന ചിന്ത അയാൾക്ക് ഒഴിവാക്കാനായില്ല.

അക്കരെയൊരു പച്ചയുണ്ടന് മറക്കാം. കായലിൽ ഇരങ്ങിനിന്ന് ഇക്കിളിക്കൊള്ളുന്ന സാധാരണസ്വക്ക് കുളിതുണ്ടായെന്ന് അനേകഷിക്കാം. അയാൾ നില്ലപ്പായതയ്ക്കുമേൽ കുസൃതി പരത്താൻ ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചു.

നോക്കിയിരിക്കവേ കായൽ ചുരുങ്ങിനിടക്ക് പുഴയായി, ദൃഢിപ്പാതകൾ വന്നിരഞ്ഞുനിടത്താക്കെ കുളിക്കടവുമായി പുഴ ഒഴുകി. കടവിനടുത്ത് ഉരുളൻ കല്ലുകൾക്കു മുകളിൽ ആരോ എടുത്തുവച്ച അലക്കുകല്ലുകൾ. സ്ത്രീകൾ വിഴുപ്പ് അലക്കാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ കുടക്കെയെത്തിയ കുട്ടികൾ ഉടുത്തുണ്ടായെന്ന് കരയ്ക്കുപേക്ഷിച്ച് പുഴയിൽ ചാടി. ഒരു ബാലൻ മാത്രം കരയ്ക്കുശേഷിച്ചു. അവൻ്റെ കണ്ണുകളിൽ നിരെയ ഭീതി.

"വാടാ ജയാ, വെള്ളം കൊറവാ, ഭോണ്ട്, ഇവിടെ ഇള്ളു."

അരയറ്റം വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് മറ്റാരു ബാലൻ കഷണിച്ചു.

വിഴുപ്പലക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു പുറംതിരിഞ്ഞുനിന്ന്, ജയൻ നികർ ഉള്ളി. കൈപ്പത്തികൊണ്ട് മറച്ച് നദിയിലിരിഞ്ഞി. ഓരോ ചുവടുവയ്പിലും ജലനിരപ്പ് ഉയർന്നു. പുഴ കാൽമുട്ടുകൾക്കു മുകളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ നടത്തത്തിന്റെ വേഗം കുറച്ചു. വെള്ളം അരക്കെട്ടാളം ഉയരാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ. ശ്വാസം മുട്ടുന്നു.

"പേടിത്തൊണ്ടൻ"

കുടുകാരൻ ജയനെ പിടിച്ചുവലിച്ചു.

"എടാ രവി, ലവനെ നിലയില്ലാത്തിടത്തൊന്നും കൊണ്ടുപോണ്ട. എനിക്കാരേടും ഉത്തരം പറയാൻ മേല"

തുണിയിൽ സോപ്പു തേയ് കുകയായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

"അമ്മയ്ക്കെന്നോ? ഞാൻ ഇവനെ മുക്കിക്കാല്ലാൻ പോകുവാനോ?"

രവി പിടിവിട്ട നീനിത്തുടിച്ചു. കുറച്ചുദുരെ മുങ്ങിപ്പോങ്ങിന്ന് അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

"എടാ നീയവിട നീനു കുജിക്ക്. കാക്ക കുജിക്കുന്ന പോലെ"

ജയനു സകടം തോനിയില്ല. രവി കയത്തിലേക്കെങ്ങും വലിച്ചു കൊണ്ടു പോയില്ലല്ലോയെന്ന് സന്നോഷിച്ചു. അതിന് അവൻ്റെ അമ്മയോട് നെറ്റി പറയണം - തന്റെ വല്ലുമാവിയോട്. പരിശേഷത്തിന് ഇപ്പോൾ മറ്റാരു കാരണമുണ്ട്. ഇനിയൊരു ചുവട് മുന്നോട്ടില്ലെന്ന് വിചാരിച്ചു നിൽക്കു പോൾ ജലപൂർപ്പിൽ പൊങ്ങുതടി പോലെ നാണം ദുർഘ്ഗ്യലമായി ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. തരയിൽ മുട്ടുകുത്തിയാൽ വെള്ളം മുകോളമെത്തും. അതു വയ്ക്കു, അവൻ നിൽക്കയും ഇരിക്കയുമല്ലാതെ മുട്ടു വളംചുന്നിനു.

അലക്കുകല്ലിനടുത്ത് സ്ത്രീകളുടെ പൊട്ടിച്ചിരി.

"ചെറുകാൻ നാണിക്കുന്നതു കണ്ടില്ലോ? അവൻ്റെ വിചാരം നമ്മൾ ഇതു കണ്ടിട്ടില്ലോനാ!"

ആരാനു പറയുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. മുവമുയർത്തി നോക്കാൻ ദൈരുവുമില്ല. സ്ത്രീകളുടെ കുട്ടത്തിൽ തന്റെ അമ്മാവിയുണ്ട്. തന്റെ പ്രായത്തിൽ മകളുള്ളവരാണ് എല്ലാവരും.

ജയൻ വിരുച്ചു. തന്നുപ്പ് കുടുകയാണ്. മുവത്തെ വിളർച്ച കണ്ണ് ആരും ചിരിക്കണ്ട. തല ഒന്നു നന്നയ്ക്കുകയുമാകാം. മുങ്ങി. അതുവരെ ശാസവായുവിനും മുകളിലെവിടെയോ വളംതുന്നിന ഒരാക്കാശം, നിബി ഡതയായി താഴേയ്ക്കു പരന്നുവന്ന് ശാസം മുട്ടിച്ചു. പെടുന്ന് തല പുഴ തിരുന്നിന് വലിച്ചെടുത്തു. വായിലും മുക്കിലുമെല്ലാം വെള്ളം. ചുമച്ചു. തുമ്മി. ശാസം തിരികെക്കിട്ടി.

സ്ത്രീകൾ ഉറക്കയുറുക്കച്ചിരിച്ചു; നദിയിൽ നീനിത്തുടിക്കുകയായിരുന്ന കുട്ടികളും.

"ചിരിക്കാനോനുമില്ല. ലവനിവിട വരുസമേം പുഴ കാണുന്നത്!"

അമ്മാവി തന്റെ രക്ഷയ്ക്കെത്തിയെന്ന് ജയൻ ശബ്ദംകൊണ്ടു.

"എന്നാലും എല്ലാക്കാളിവും സ്കൂളിൽ കുമ്പോൾ വരുന്നതല്ലോ? ഇതേരോ കാലമായിട്ടും നീന്താനും പതയ്ക്കാനും പറിച്ചില്ലല്ലോ"

"അത് ഞാൻ സമ്മതിക്കാണ്ടിട്ടും. വല്ലോം പറിപ്പോയാൽ ഉത്തരം പറയണ്ടായോ? എന്നതേലും പറിയാൽ ലവഞ്ഞു അപ്പൻ തെങ്ങെല്ല വച്ചു കണ്ണില്ല. പുള്ളി ചില്ലറക്കാരെനാനുമല്ല. ഞാൻ കൊഡിന് വെള്ളം കോരി വച്ചുകൊടുക്കും. ഒരു ചെരുവം വെള്ളം മതിയല്ലോ"

"കാക്കയ്ക്കു കുളിക്കാൻ എന്നാവെള്ളം വേണം? ഇല്ലിയോടാ?"

രവി മടങ്ങിയെത്തി.

" ഈ രവിയേട്ടെന്നനാ? കാക്ക വെള്ളുത്തത്താണോ?"

ശാന്ത ജയൻ്റെ നേരെ ചിരിച്ചു.

"എടാ ജയാ, നീ നോക്കിക്കോണോ, ഞാനെവിടെയാ പൊങ്ങുന തെന്ന്"

രവി മുങ്ങി. ജയൻ കൗതുകത്തോടെ ജലപ്പുരപ്പിൽ നോക്കി. സമയം ഏററെയായില്ലോ? ഇതു നേരം ശാസം പിടിച്ച് വെള്ളത്തിനടിയിൽ കിടക്കാനാകുമോ? അബുദം പിണാൺതിരിക്കുമോ? ജയൻ വിരഞ്ഞു. അപ്പോൾ നദിയുടെ മല്ലുത്തിൽ ഒരു ശിരല്ല വിരിഞ്ഞു. ജയൻ ചിരിച്ചു. ശിരല്ല വിണ്ണും താണു. ജയൻ ശാസം അടക്കിനിന്നു. രവി തല ഉയർത്തിയത് കുളിക്കെടവിന് അതികിലാണ്. നീന്തിവന്നു കിതച്ചുകൊണ്ട് രവി പറഞ്ഞു:

"നല്ല അടിയെണ്ണുകാ"

"ആ ഒന്നു മതിയാക്കിക്കേ പിള്ളാരേ. ഇനി തെങ്ങെക്കാനു കുളിക്കണാം"

അമ്മാവിയും കുട്ടുകാരികളും കഴുകിയ വസ്ത്രങ്ങൾ തീരത്തു വിരിക്കുന്നത് ജയൻ കണ്ണു.

ആണും പെണ്ണുമായ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും കുടി ഒരു തോർത്ത് മതി. അരയറ്റം വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് തല തോർത്തി, വേണ്ടി വന്നാൽ കരയിലേ കുള്ള നടത്തത്തിനിടയ്ക്ക് ഒന്ന് അരയിൽ ചുറ്റിയിട്ട്, തോർത്ത് അടുത്തയാളിന് എറിഞ്ഞതുകൊടുക്കുന്നു. അവസാനം രവിയിൽനിന്ന് തോർത്ത് കൈമാറിക്കിട്ടിയപ്പോൾ ജയൻ ഓർത്തു: തനിക്കുമാത്രം എന്നാണ് ഇതു സക്കോച്ചം? സ്ത്രീകൾ എല്ലാതേയ്ക്കയും മാറു മുതൽ കാൽമുട്ടുവരെ ഓരോ ഒറ്റമുണ്ട് മാത്രം കൊണ്ട് ഒട്ടുവെച്ചു മറയ്ക്കുയും ചെയ്യുന്നു. ജയൻ തല തോർത്തിയിട്ട് തോർത്തുടുത്ത് കരയ്ക്കുകയറി. നദിയിൽനിന്നു കയറുന്നേപ്പോൾ തോർത്ത് നന്നയാതെ ഉടുക്കാൻ തനിക്ക് എന്നാണു കഴിയുക?

"നീന്താനും പതയ്ക്കാനും അറിയാതെ വെരുതെ വെള്ളത്തിലിറിങ്ങി നിന്നാൽ ലവനെ മീൻ കൊത്തും"

രവി ചെവിയിൽപ്പുറഞ്ഞിട്ട് ഉറക്കെയുറക്കച്ചിരിച്ചു.

മാങ്ങാവീഴ്ത്താൻ മാവിന്തുംവത്തെ ഇലച്ചിലിനിടയ്‌ക്കു കരിപ്പറിയുന്ന രവിക്കു ജയൻ കുട്ടക്കുമ്പോഴാണ് സ്റ്റ്രൈക്കർ കുളിക്കിണ്ടതു തീയത്. ഉണക്കിയെടുത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ തോളത്ത് അട്ടിയടുക്കിവച്ച് അവർ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. രവി തുടരെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പകേശ, അയൽക്കാരികൾ അമാവിയോട് തന്നെകുറിച്ച് അനേകിക്കുന്ന ജയൻ അറിഞ്ഞു. നടക്കുമ്പോൾ രവിയുംഡാക്കുന്ന ബഹുജനർക്കിടയില്ലോ അവൻ കാതോർത്തു.

"ലവൻ എല്ലാക്കാല്ലവും അവധിക്ക് രണ്ടു മാസം ഇവിടെതന്നെന്നയാ. അല്ലിയോ?"

"എൻ്റെ നാത്തുന്ന് അവിടെ പട്ടിനിയാ. മോൻ രണ്ടുമാസം ഉണ്ടും തിനും കഴിയട്ടുന്നും പറഞ്ഞാ അയയ്ക്കുന്നത്. ഇവിടാണോ, എന്തോടി, നമുക്ക് പരമാനന്ദമല്ലിയോ?"

അമാവിയുടെ കരുത്ത പരിഹാസം!

നിന്നയോടെ വിളമ്പുന്നതു വാരിത്തിനാനാണോ താനെന്നതുന്നത്? ഇത് വല്ലുമാവിയാണ്. ചിലപ്പോൾ കൊച്ചുമാവി വിളമ്പും. പിടുകൾ അടുത്തു തന്നാണ്. ഒരു പുരുഷിന്തിൽത്തന്നെ. വല്ലുപ്പുനും വല്ലുമയും കുണ്ഠമാവൻ കുടൈയാണ്. പകേശ, കുണ്ഠമാവൻ സ്ഥിരമായി ജോലി തീർഖി. വല്ലുമാവൻ ഫാക്ടറിയിൽ സ്ഥിരം തൊഴിലാളിയാണ്. അതു കൊണ്ട് മിക്കപ്പോഴും ജയനുവേണ്ടി വിളമ്പേണ്ടിവരുക വല്ലുമാവി കാണാണ്. "ജയാ, വാ ചോറുണ്ട്" എന്നു വിളിക്കുന്നതുകേൾക്കാൻ എന്തി സമാണം! എവിടെ നിന്നൊഴുകിയ കരുപ്പുചായമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വാക്കു കളെപ്പോതിണ്ടത്?

ജയൻ കല്ലു തുടച്ചു. സ്റ്റ്രൈക്കർ അടക്കം പറഞ്ഞിട്ട് തെല്ലുനേരും നിറുണ്ടായി. പിന്നീട് വേരോകാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു.

സാധാഹം പിന്നെയുമെന്തി. പാടവരനിലും അടുത്ത കുന്നിലേക്ക് ഓടാൻ സമയമായി. ചിലുകളിലാക പഴുത്ത കുന്നികളുമായി ഒരു വലിയ ആൺതിലിയും കുറേ മാവുകളും അവിടെയുണ്ട്. എല്ലാ പ്രാതങ്ങളിലും രവിയും താനും ഇരു കുന്നിലേക്കാണ് പാതയുക. അയൽപ്പക്കങ്ങളുടെ വിസർജ്ജനകേന്ദ്രം! പാടത്തിനു മധ്യത്തിൽ വെള്ളമൊഴുകുന്ന തോടുമുണ്ട്.

ജയൻ ഉത്സാഹമില്ലെന്നു കണ്ട് രവി പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. കുന്നിൽച്ചുനിട്ടും ജയൻ ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു.

"എന്നാം നീ മണുക്കുസിനെപ്പോലെ നികുന്നോ?"

"ഒന്നുമില്ല"

"പറയാ. ഞാൻ നിഃഖാരം ചേടുന്നോ?"

രവിക്ക് ഒരു വയസ്സിന്റെ മുപ്പുണ്ട്.

"തലവേദന"

"ഒരു തലവേദന കൊണ്ടാ ഇത്തേൻ. എപ്പറു! അപ്പോ പനി വന്നാൽ എന്നാ ചെയ്യും? നീ നോക്കിക്കോ - ആ തുഞ്ഞത്തു കിടക്കുന്ന മാങ്ങാ ഇപ്പോ വിഴും"

വീണില്ല

"നീ വീഴ്ത്തില്ലോ, കഴുവേർട്ടമോനേ!"

വീണകും എറിഞ്ഞു. വീണില്ല.

ജയൻ പരിഹസിച്ചു ചിരിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ച് രവി കുത്താൻ കൈകവിരൽ വാട്ടു പിടിച്ചുന്നു. വിരൽ കഴച്ചു. അവൻ ചിരിച്ചില്ല.

"ഇന്നു നിന്നക്കുന്ന പറ്റി?"

"തലവേദനയാനു പറഞ്ഞില്ലോ?"

"തലയുള്ളവനല്ലോ? സാരമില്ല"

പരിഹാ സമാശ്. ജയൻ കണ്ണു പറിക്കുണ്ടെന്നു ഉപദേശം ആവർത്തിച്ചുകേട്ടതിന്റെ പ്രതികരണം.

"അടുത്ത അവധിക്ക് താൻ വരത്തില്ല"

"അതെന്നാടാ?"

"....."

"നിന്നക്കുന്ന പിന്നക്കമാനോ?"

"അല്ല"

ജയൻ നിന്നെന്ന കുത്തുകേം ചാണ്ടുകേം ചെയ്യുന്ന കൊണ്ടാനോ? അതേ, താൻ നിന്റെ ചേടുനായതുകൊണ്ടല്ലിയോ? എനിക്കാനേ ആരെ യെക്കില്ലും മാനുകേം ദോണ്ടുകേം ചെയ്തോണ്ടിരിക്കണം. എന്റെ കൈയും നാക്കും അടങ്കിയിരിക്കണ്ടില്ലെന്ന് അമു പറേന്ത കേട്ടിട്ടില്ലോ? നീ പെണ്ണങ്ങളോ"

ജയൻ കല്ലു നിറഞ്ഞു. രവിയോട് എന്നു പറയാൻ?

"പിന്നക്കമാനുമില്ലെനേ"

"എന്നാ നീ എല്ലാ അവധിക്കും വരണം. നീ വന്നില്ലെൽ ഒരു രണ്ടാ മില്ല"

അവർ മടങ്കി. വീട്ടിൽ വല്ലുമാവനുണ്ടെന്ന് ജയൻ കണ്ണു.

"താൻ നാഞ്ഞപ്പോകുവാ"

"സ്കൂൾ തുറക്കാൻ ഇന്നിം ദിവസമില്ലിയോ?"

വല്ലുമാവൻ അനേപ്പിച്ചു.

"ഒരാഴ്ചയല്ലോ ഒളളു? അവിടെചുനിട്ടുവേണം പുസ്തകോം ബുക്കും വാങ്ങിക്കാൻ"

"കണ്ണോ! ലവന് പരിക്കണമെന്നാണ്. ഇവിടൊരുത്തനുണ്ട്. ഒരു രോത്ത്. ഈ കൊച്ചുനെ കണ്ണുപറിക്കണമെന്നോ."

അമ്മാവി രവിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. വാക്കുകളിൽ തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്കന് ജയൻ അറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടുമെന്നേ, അയൽക്കാരികളോടു അവജനയോടെ സംസാരിച്ചു?

"വാ"

വല്ലുഞ്ഞാവൻ ഇരിങ്ങി. ജയൻ പിന്നാലെ ചെന്നു.

വഴിമുകിൽ ഒരു ചെറിയ ജൗളികട

"ഷർട്ടിന് നിനക്ക് ഏതു തുണിവേണാം?"

ഒന്നും വേണ്ടെന്നു പറയാനാണു തോന്തിയത്. മിണ്ടിയില്ല. അമ്മാവനോട് അഞ്ചെന്നെയാനും പറഞ്ഞുകൂടാ. നാക്ക് അടങ്കാതെ രവിപോലും പിതാവിൻ്റെ അടുത്ത മുകനാണ്. അമ്മാവൻ രവിയെപ്പോലെയല്ല. ആവശ്യത്തിനേ സംസാരിക്കു.

തുണി അമ്മാവൻ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഷർട്ടിനും നികരിനും.

"ഈതോന്നു വേഗം തയ്യച്ചുതരണം"

തയ്യൽക്കാരൻ കടത്തിണ്ണയിലുണ്ട്.

"അഞ്ഞോ! കുറച്ച് അർജ്ജന്തീ ജോലിയുണ്ട്. രണ്ടുഡിവസം കഴിഞ്ഞ് പോരായോ?"

"ഈത് അതിനേക്കാളും അർജ്ജന്തോ. പെങ്ങെട മോനാ. ദാരി നാളെ കാലത്തെ പോകുവാ"

തുന്നിയ ഷർട്ടും നികരുമായി വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ രാത്രിയായി.

"ഈവദേം ഒരുത്തനില്ലോ? ലവനും ഒരുടുപ്പും തയ്യപ്പിക്കാൻ മേലാരുന്നോ? ഇട്ടിരുന്നതു പിണ്ണി"

അമ്മാവി കടലാസുപൊതിയഴിച്ച് ഷർട്ടും നികരും പരിശോധിച്ചു.

"ഓ. ഇന്നീം ദിവസമൊണ്ടല്ലോ"

അമ്മാവൻ അടുത്ത മുറിയിലേക്കു കയറി.

"ഈതു നല്ല തുണിയാനല്ലോ"

അമ്മാവി പരിശോധന തുടർന്നു.

"ഉം! തിന് അരി ശേഖരിച്ചു. അരി ഉറുമ്പുകൊണ്ടുപോയി!"

അമ്മാവി ദീർഘമായി നിശ്ചാരിച്ചു. ജയനു പൊള്ളി. ഒരു പറ്റം കടിയന്നറുവ് ഇളക്കിയിരിക്കുന്നു. തഞ്ചേ ദേഹമാകെ രക്തം കിനിയുന്നു.

അവൻ മുറുത്തിരിങ്ങി. ഇരുട്ട്.

ഉം! തിന് അരി ശേഖരിച്ചു. അരി....

ഒന്നു കരയാൻ എപ്പോഴാണു കഴിയുക?

മടക്കയാത്രയ്ക്കു കരുതിയ ചില്ലറയെടുത്ത് പ്രദാതനത്തിൽ പട്ടിയി
റങ്ങുമ്പോൾ, പുത്രൻ വസ്ത്രങ്ങളുടെ കടലാസുപൊതി മറന്നു
ബാധിച്ചു. അമ്മാവൻ മറവിയില്ല. മടങ്ങിച്ചേന്ന് പൊതി എടുക്കേണ്ടി വന്നു.

അമ്മ വീട്ടുമുറ്റതുണ്ടായിരുന്നു.

"നീയിങ്ങു പോനോ? ഒരാഴ്ചയില്ലോ സ്കൂളു തുറക്കാൻ? ഒരുത്ത
നെഹിലിയും കണ്ണതിവെള്ളം കുടിച്ചുകിടക്കഞ്ഞു വിചാരിച്ചപോൾ, അവനിങ്ങു
പോനു"

തടഞ്ഞുവച്ചിരുന്ന ഉറവ തെളിഞ്ഞു. ജയൻ കടലാസുപൊതി അമ്മ
യുടെ മുന്നിലിട്ടു.

"നീയെന്നാ കരയുന്നത്?"

കാര്യം പറഞ്ഞു.

"വല്ലവന്നേറ്റോ പൊന്നും തുന്പായേക്കാൾ നല്ലത് അവനവൻ്റെ ഇരുവു
തുന്പായാ മോനേ"

അമ്മ വിതുന്നി. കിട്ടിയ സ്വാത്രന്ത്യം അവൻ കരച്ചിലിന് ഉപയോഗ
പ്ല്ലട്ടിൽ.

"ഓ, സാരമില്ല മോനേ, കലക്കവെള്ളം എന്നെങ്കിലും തെളിയാതി
രിക്കുമോ?"

തെളിയും. നിശ്ചയമായും തെളിയും.

പ്രതീക്ഷ ജുലിച്ചു.

വിണ്ടും അവധിക്കാലങ്ങളുണ്ടായി. പുഴയ്ക്കും ആഞ്ഞതിലിക്കും രവി
യുടെ ബഹുജാത്യക്കും ജയൻ്റെ ഓർമ്മയിൽ നിന്നും മണ്ണിവന്നു.

കാലങ്ങൾ ഏററെക്കടന്നത്തിയപ്പോൾ ജയൻ സംശയിച്ചു: മനസ്സിൽ
രു തീക്കട ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ? ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതു പൊള്ളൽ
എല്ലപ്പിക്കാനല്ല; അനുഭവിക്കാനാണ്. ഇടയ്ക്ക് എപ്പോഴേക്കിലും പുറപ്പെട്ട്
ക്രൂരമായ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിക്കയും, കാട്ടിയ സൗഹ്യം മറക്കുകയും
ചെയ്യുക നന്ദികേടാണല്ലോ.

"അവിടെയും ഇരുവുതുന്പായേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു"

പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പറഞ്ഞില്ല. അമ്മയിപ്പോൾ അതൊന്നും
ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടാവില്ലെന്ന് ജയനു തോന്തി.

ഉമി തിന്ന് അതിശേഖവരിച്ചു. അതി ഉറുസ്യ കൊണ്ടുപോയി.

സ്നേഹക്കുറവല്ല, ഭാരിദ്ര്യമാണു പ്രേരണ. മനസ്സിലാക്കാൻ വൈകി.
എരിഞ്ഞുനിന്ന തീയും എന്നേ അണ്ണഞ്ഞു.

അമ്മാവിക്ക് കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അങ്ങനെതന്നെന. രവിയും തൊഴി
ലാളിയാവുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

കാലം എത്രയോ കഴിഞ്ഞു. സഹായികാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് ജയൻ ആദിച്ചു. പരിക്ഷകൾ ജയിച്ച് താൻ ഉദ്യാഗസമനാവുബോൾ, പലപ്പോഴും അകലെക്കണ്ണ പച്ചനിറത്തിൽ ചെന്നു ചെരുകയായിരുന്നില്ലോ? ആദ്യം കരുതി: കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വരുത്തിയ കടം വീടികഴിഞ്ഞാൽ പച്ചരേഖയിലെത്തും.

പക്ഷേ, സഹോദരിമാർക്ക് പ്രായമായി വരുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവർ വിവാഹിതരും അമ്മാരുമായി.

വിട്ടുംതോറും കടങ്ങൾ പെരുകി.

ഇപ്പോൾ ജയൻറിയുന്നു: നാട്ടിലെ ഉദ്യാഗസമര ചുഴ്നു നിൽക്കു നന്തായി കൗമാരത്തിൽക്കണ്ണ പച്ച മാൺതുപോയിരിക്കുന്നു - ഇങ്ങിനി വരാത്തവല്ലോ.

"ധ്യാനത്തിലാണോ ജയേട്ടാ?"

കായലിനതികിൽ ഇരിക്കയായിരുന്ന അയാൾ എത്ത്. ഭാര്യ അടുത്ത് ചിരിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

"കുറേ നേരമായി ഞാൻ വനിട്ട്. അറിയണമല്ലോ. എന്നാലും കാണാൻ രസമായിരുന്നു. നേരത്തെ നോക്കിയേപ്പോൾ ഇരുന്നു ചിരിക്കു നന്താ കണ്ണത്."

സ്ഥലകാലങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ അയാൾക്ക് അല്പസമയാകുടി വേണ്ടിവന്നു. എവിടെ നിന്നോ പൊട്ടിവീണ് പരന്ന് കണ്ണമുന്നിൽ ഒരു കായൽ രൂപപ്പെട്ടുകയല്ലോ?

"ആരെ ഓർത്താ ചിരിച്ചത്?"

ചിരിച്ചുനോ? എങ്കിൽ എപ്പോഴാവും ചിരിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക?

"ഹോ! ചിരിച്ചതോ? അത് കൂളിക്കടവിൽ വച്ച് എന്ന ചില പെണ്ണു അൾക്കുമ്പെട്ടിച്ചതോർത്താ"

"സുന്ദരികളായിരുന്നോ?"

ഗുഡസ്മിതത്തിൽ പത്തി വിരിക്കുന്ന സർപ്പം.

"തള്ളമാരായിരുന്നു. അതിരിക്കേട്ട. നീ എത്രെയല്ലോ കണ്ണിട്ടുണ്ട്?"

"എന്ത്?"

"പെടുക്കുന്ന സുതെം?"

"അയ്യേ! ജയേട്ടൻ പാവമാനാ എല്ലാരും പറേന്നത്. മുടിയും നരച്ചു തുടങ്ങി. നാക്കട്ടുത്താൽ തെറിയേ വീഴു. ഞാൻ പോകുന്നു."

അവർ നടന്നു.

അയാൾ നോക്കി.

കായലിനപ്പുറത്ത് പച്ചനിറമുണ്ട്. അവിടേക്കുള്ള വഴി മുടക്കാൻ തിരയടിക്കുന്ന അഗാധത. തനിക്ക് നീന്താൻ അറിയില്ലല്ലോ.

-അമേ, എന്നാൻ കലക്കവെള്ളം തെളിയുക?

നാളം

മരിയോന്തം

കുഴയുന്നു ദിനങ്ങൾ, ജീവനിൽ
പൊതിവു ചിന്തകൾ കട്ടുറുമ്പുകൾ
ഇനിയെത്ര നടക്കണം? കരി -
നിരി യെന്നുന്നു വിളർത്ത സന്ധ്യകൾ

മുറിയുന്നു പദങ്ങൾ മുള്ളുകൊ -
ഞഭരിയുന്നു മിചി നഞ്ഞുനിരിനാൽ;
കരിയുന്നുവെള്ളുത്ത നാൾക, ഇ -
ള്ളുരയുന്നു മുനകുർത്ത ഭീതിയിൽ

വിറയാർന്ന മനസ്സിലായിരം
കരിമുർവ്വൻ വിഷവഹി ചീറവേ,
ഇനിയെങ്ങനെ നീങ്ങുവാൻ, നിണം
പൊടിയുന്നു വിറയാർന്നമെനിയിൽ

ഒരു കൈത്തിരിയുണ്ട് ദുരേയെ -
നാറിവേനക്ഷര ദീപ്തലക്ഷ്യമായ
അണയാത്തനിലാവുപോൽ, നിറം
പകരാതുള്ള കിനാവുപോലെയും;

ചെറുകാറിലുലഞ്ഞു, മോർമ്മതൻ
ചിറകിൽച്ചിത്രപമങ്ങൾ തേടിയും
തെളിനീരുറവിൽസ്സുഗസ്യമായ്,
വഴിയോരത്താരു രാത്രി മുല്ലയായ്.

തളരാതടിവെച്ചുനീണ്ടിയാ -
തുടുനാളത്തിൽ നമസ്കരിക്കണം ;
കരൾ എത്തോടിറുത്തു ചാർത്തിയാ -
കതിരുള്ളത്തിലൊതുക്കിനിർത്തണം !

തീ

ഡി.സി. അജിത്കുമാർ

1

ഗ്രീഷ്മം മുഴുവനും ഉരുക്കിവാർത്ത കംാരകൊണ്ട്
 നീ സ്വയം ശിരസ്സുറുത്തു.
 കടലാസ്സും തുവലും കൊണ്ടുനിർമ്മിച്ച
 ഞങ്ങളുടെ ദേശാക്കിൽ
 ഒരു കിളിയോ
 ഒരു കിനാവോ
 അപ്പോൾ ചിലച്ചിരുന്നില്ല
 ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

2

നിരുൾ മാംസത്തിൽ നിന്നാണ്
 പുക്കളും പുന്ബാധകളും പിറന്നത്
 നിരുൾ അസ്ഥിതിൽ നിന്നാണ്
 പോരാളിയും അവൻ്റെ ആയുധവും
 ഉണർന്നിരിക്കുന്നത്
 നിരുൾ രക്തം
 പുഴക്കേയും പർവ്വതങ്ങേയും
 നിരന്തരം അഞ്ചാനസനാനപ്പെടുത്തുന്നു.
 നിരുൾ യാവനം
 തീപിടിച്ച വിട്ടിൽനിന്നു രക്ഷപ്പടാനാവാത്ത
 പെങ്ങളുടെ നിലവിളിപോലെ.....

3

പേരും മേൽവിലാസവുമില്ലാത്ത നിന്റെ കത്ത്
ഇളം താൻ.

അതു ഞങ്ങൾ വായിക്കുനില്ല.

കിനാവിലേക്ക് തുറിച്ചുപോയ കണ്ണുകൾ

പിറക്കാത്ത പ്രവാചകർക്കുള്ളതാണ്

ഞങ്ങൾ അതടയ്ക്കുനില്ല.

പരാജയപ്പേട്ട ജീവിതത്തിൽനിന്ന്

ഞങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തത്

പഴയ രാജാവിനെത്തെന്ന

പകർം വെച്ചത്

അഴുകിത്തീരാത്ത ജയങ്ങളെ

4

ഭൂമിയിൽ,

പുക്കളും പുന്യാറ്റകളുമില്ലാത്ത കാലംവരും

പോരാളിയും ആയുധവുമില്ലാത്ത

പുഴകളും പർവ്വതങ്ങളുമില്ലാത്ത

ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾക്കെല്ലാം തീപിടിക്കും

അന്ന് നീ തിരിച്ചുവരണം

എഴുതിവെയ്ക്കാത്ത വാക്കിൽനിന്ന്

ഭൂമിയോളം നിറഞ്ഞ

സുര്യനോളം തെളിഞ്ഞ്

നീ.

ഗുരുസനിധിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും

സി. വാസുദേവൻ

വാളും പരിചയും മന്ത്ര-
പുതമിക്കവചങ്ങളും
അഴിച്ചിതാ കാൽക്കൽവച്ചു
നില്ക്കുന്നേൻ ജിതകാമനായ്.

ഗുരോ, വാസുല്യാർദ്ദേശകരെ -
യെൻ ശിരസ്സിലണയ്ക്കുക.
കണ്ണിരുപസ്തരിച്ചോരീ
രെവേദ്യം സ്വീകരിക്കുക.

ഓർക്കുന്നേൻ പുർഖുപുണ്യത്തിൻ
തെളിനീർച്ചോലതൻ തടം
തുവെളിച്ചും മെഴുകിയോ -
രുടജ തതിന കതഞ്ഞം.

വലംചുറിപ്പടർന്നേറും
ഹോമാശിപ്പുകതൻ മണം
ഗുരുവിൻ ചുണ്ടിലുണരും
ജക്കിൻ സ്വരിതവിസ്മയം.

ദേവമാർഗ്ഗങ്ങളിൽപ്പുത്ത
സാരസ്വത സുമങ്ങളിൽ
തുള്ളുവും രസമായുരും.
കാതിലിറ്റിറ്റുവീഴവേ,

മോഹിച്ചേൻ ജീവിതത്തിൻ്റെ
ഭാവഭാസുരംഗികൾ
നനുതചായം ചാലിച്ചു
ഹൃദിത്തിയിൽ വരയ്ക്കുവാൻ.

കാറ്റിനൊപ്പം പറഞ്ഞത്തി
 കാടിൻ ഹരിതദംഗികൾ
 കണ്ണാൽ മോന്തിക്കുടിച്ചുറ്റം-
 കൊണ്ട്, പാടിരസിക്കുവാൻ
 മനസ്സിൽ മനിച്ചപ്പിൽ
 പോരുമ്പോൾ കൊണ്ടുപോന്നതാം
 ജനാനരസമ്പത്തികളാൽ
 മാലകോർത്തുരസിക്കുവാൻ
 എന്നാലൊടുവിൽ ഞാനെന്നതി-
 പ്ലൂട്ടീ, കുരുഭൂമിയിൽ
 ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾ നേർക്കുന്ന
 നിത്യസംഗരഭൂമിയിൽ
 അകല തത്തടി ഹാസങ്ങൾ,
 കളിച്ചുതിരെ വസുകൾ,
 ഉടുചേലത്തുനിലാളും
 ദീനശാപവചന്നുകൾ
 ഓതിരം കടകം വീശി
 പരിചയക്കുമരണ്ടു ഞാൻ
 ഇടം വലം വെട്ടിവീഴ്ത്തി
 മുന്നോട്ടാണ്ടു കുതീക്കവേ,
 യന്ത്രപ്പക്ഷിക്കഴുത്തല്ലോ -
 തൊനുമേ കണ്ടതില്ല ഞാൻ
 ജയഹേഡാഷങ്ങളില്ലാതെ
 മറ്റാനും കേടുതില്ല ഞാൻ
 ഒടുവിൽ, ചോരചാലിട്ട്-
 ദട്ടാഴുകും രണ്ടുമിയിൽ
 ഇരുൾച്ചിനാൽ കണ്ണുകൈടി
 സന്ധ്യക്കല്ലിച്ചുനില്ക്കവേ,

ജയിച്ചുയും മെനാർത്തു
 സ്തുതിപാംകർപാടവേ,
 തോറ്റാരെനു ചിന്തിച്ചു
 നില് കുനു മദബ്യുഖി ഞാൻ
 വ്യുഹം തകർത്തുമുന്നോറി
 വിന്ന യഹവനദീപ്തികൾ
 ദേവതന്റെങ്ങളിൽ താണു
 പോയ തേർച്ചുക്രപം ചതികൾ
 ആളും പടകുടീരത്തി-
 ലാർത്തലയ് കുന രോദനം
 ഇതോ വിജയമനോർത്തു
 മാഴകുനോരെൻ്തു ഹൃതടം
 ഉണർന്നിരുന്നുറങ്ങുനോ-
 രെൻ്തു കാതിൽ പതിക്കയായ്
 ദുഃവത്തിൻ തീക്കന്തുക്കട
 പിഴിഞ്ഞ കവിതാമൃതം
 കർമ്മപാശത്തെ ലംഘിക്കയെന്നത്
 ബൊമാവിനുമെള്ളുതല്ല നിർണ്ണയം
 ബൊമാവാദിയായീച്ചയെറുന്നോളം
 കർമ്മബലു നാരെന്നതിന്നാലും
 കത്തിക്കെട്ടുചരാതെല്ലാം.
 കണ്ണമിഴിപ്പുപൊടുനെന
 ഒരു നേർത്തനിലാവെനെ
 തഴുകുനുപതുക്കെന
 ഗുരോ, തിരയടിക്കാത്ത-
 ശാന്തമായ മനസ്സാട
 ഇതാ ഞാൻ വനു നില് കുനു
 തുക്കെക്കയെൻ നേർക്കു നീളുക!

ദുഃഖമുർത്തി

മേലത്ത് ചുന്നമേഖരൻ

ഹോ ദുഃഖമുർത്തി, നമ്മ-
ഞാനായ്പ്രിനുവ-
രോനായ് വളർന്നുവ-
രോനായ് മരിപ്പാൻ കൊതിപ്പവർ.
ങ്ങൾ ജന്മത്തിലെ, സ്ഥിരതം
ജന്മാളിൽച്ചുറ്റിയും
പുലരിമലയിലുന്നവിച്ച്
ഇരുന്തികളായോനിച്ച്
ജീവര്ഗ്ഗ
അസ്തമയസാഗരം തേടിനടപ്പവർ.
ഹോ ദുഃഖമുർത്തി
നിന്ന് ഇച്ചതാന്ത്രിക്
എന്നുള്ളിൽ പ്രകാശവർഷങ്ങളായ്
സമ്പരിക്കുന്നു?
നമ്മില്ലട്ടോ കാലവുമൊരു
കറുത്ത സ്വപ്നമായ് കണ്ണമിഴിക്കുന്നു?
ഹോ ദുഃഖമുർത്തി
നീതനെന്നയെൻ സത്യവും മിത്യയും
നീതനെന്നയെൻ സ്വന്നേഹവും ക്രൗഢവും
നീതനെ നീതനെന്നയെൻ
പ്രാണൻ പടർന്നുപോം
മരുത്തുമാകാശവും!
നീതനെന്നയെനിക്കെന്തിയുറങ്ങുവാൻ
വിരിച്ചിട്ട് മൃണംമയശയ്യയും!

വിച്ചിത്രം

അവിടെല്ലും വാസുദേവൻ

അനവസ്ഥിത ജനഗണചിത്രം
ഹവിടെ ശാന്തിമരീചിക പോലെ
അറിവിൽ നൃകിരണങ്ങൾകൂടി
ഹരുളിൽ പിറകെ മറഞ്ഞീടുന്നു.

സിന്യുഗംഗാസമതലഭൂവിൽ
വിന്യുശ്ശൈലോപത്യുകയിൽ
ഒരുന്നാ, ഉവികലവേദാന്തത്തിൽ
അകിടുചുരത്തിയോരാത്തെക്കുത്തിൻ
പരിപാവനനുതനച്ചിതകൾ
ഉണർവ്വേളിയമുനിഹൃദയങ്ങളിൽ
സദ്ഭാവനയുടെ മധുവുൻ
സത്യത്തിൽ പുന്നോടിയേന്തി
ചിത്രശുഖിതൻ തുമണമോടെ
ഒട്ടേരപ്പുകൾ വിരിഞ്ഞു:-

അവില പ്രാപണ്ണിക്കശക്തികൾ
ആക്രച്ചേർന്നതു പരമബൈഹം.
അമരുന്നുണ്ടീ ശക്തിവിശ്വഷം
എന്തിലുമെതിലുമെന്നും എന്നോ-
രറിവല്ലോ പരമശശാനം.
അതിനാൽ എന്തിലുമുണ്ടീബൈഹം,
അമവാനീതനെ ബ്രഹ്മം എന്നോ-
രറിവിൽ ആത്മബ്രഹ്മക്കും ഉള്ളിൽ
ഉണരവെ മമതയക്കന്നാരു
ചിത്രവുത്തിയത്തെല്ലാമുക്കി.
എന്നിലെ എന്നും നിന്നിലെന്നീയും
ഒന്നായ് കാണുവത്താത്തെക്കും, കുട
നമ്മുടെ സുവഭൂവങ്ങൾ എല്ലാം
ഒന്നായ് സമമായ് കാണുകയോഗം
ഉണ്ടെല്ലാക്കതിക്കും സ്വന്നഹത്തിനും
പിന്നിൽ സ്വാർത്ഥത്തിൽ ശൃംഖല
എന്നാലതുമില്ലാത്തനിർമ്മമ-
കർമ്മചര്യയതൊന്നേയജ്ഞം.

സർവ്വവ്യാപകബൈഹം പ്രകൃതിയി-
ലെങ്ങും സ്ഥാവരജംഗമജാലം

വനുജനിച്ചുവളർന്നു നശിക്കാൻ
കൊള്ളും സ്ഥിതി നിലനിർത്തുകയെല്ലാ.
ഉള്ളതുകൊണ്ടുകഴിഞ്ഞെന്നോള്ളു, പിച്ച്
വനാൽ നിന്നു സഹിക്കുണ്ടുംപ്പും
വന്നൊരു പിശകൾ തിരുത്തിപ്പിനെ
നല്ല വഴിക്കു നടക്കാൻ നോക്കു
എന്നേനിർധൂണ ബൈഹമവിശേഷം
എന്നും കർമ്മവിശുദ്ധിവരേണ്ടും.

എതാണ്ഡാക്കയറിഞ്ഞതു
ശുതിയായി മനങ്ങളിൽ നിന്നു
ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പിനെ
വരിയായി പുത്തുകിടന്നു.
'സഫ്റ്റ് എക ഏക വൃത്തോ
സർവ്വേ അസ്മിൻ ദേവാ'.
ശുതികൾ മൊഴിഞ്ഞാരുസത്യം
വിസ്മയതിയിൽ വീണ്ടുമരിഞ്ഞു
ദുഷ്കൃതിയോടെറ്റുതെളിഞ്ഞവർ
നിഷ്ക്രതിയെ പാടെ വെറുതുവർ
ശക്തമാർപ്പാരു-വാഴ്ത്ത-
പ്രുട്ടവരായ് ദൈവങ്ങളുമായ്
പ്രാർത്ഥനയായ്, വഴിപാടായ്
കീർത്തനന്നാമജപങ്ങളുമായ്
പഴകിയവിശാസം പിന്നീ-
ടൊരു കാണാച്ചേണ്ടയായി.
ശുഭബ്രഹ്മജനാനം മണി,
ഗുഷ്കമനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽമുണ്ടി,
ചിത്തശുഖി മറഞ്ഞു, ആർക്കും
വിത്താർജ്ജനമൊന്നായ് ലക്ഷ്യം.

അറിയാനാർക്കുതിട്ടുകൾ? പോരും
പകയും സ്വാർത്ഥവുമുള്ളിൽ നിറഞ്ഞൊർ
അവരുണ്ടാലെന്നാന വിശേഷം
അറിയുന്നു ആരായുന്നുസത്യം?
അറിവിണ്ണായാലും പോരാ
അവിവേകിക്കേളറിയന്നാട്ടിൽ
അറിവായതുപറയുന്നേരം
എറിയും കല്ലുകൾ തടയാനും
അരുതെന്നുവിലക്കീടുനോർ
അടിക്കിട്ടാതെ കഴിച്ചിടാനും
ആർജ്ജിക്കാതെങ്ങെനകഴിയും
ഉരക്കും ധനവും കൂടി സുല്പം?

പ്രശ്നം

അഭിലാഷ് കല്ലിയുർ

ഈ

പ്രശ്നമിതെങ്ങനെ
സോൾവാക്കും? -
തലകുത്തെന നിൽക്കുന്നു സാർ
സാറിന്റെ നൃജിത് പറഞ്ഞു,
പുവിന് കീഴേ മുള്ളുണ്ടെന്!
കുട്ടികളും കേടുപറിച്ചു.
നാവിട്ട് എനാട്ടി നൃണാച്ചു.
(എന്നാലും ഏകയിൽ
മുള്ളിൽ മുന്നേരുക്കാതെ
ഒരുനാളും വാടാതെയാ
പുവെങ്ങനെ നൃജിട്ടാം-
നിന്നവിൻ മെഡ് വിടർന്നില്ല,
ആവഴിയാരും പോയില്ല.
അത് സാർ പറഞ്ഞില്ല
അത് സാറിനുമറിയില്ല?
എങ്ങനെയെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങൾ
എന്തെല്ലാം പോർമുലകൾ? -
പിന്നെന്തിന് പേടിക്കുന്നു സാർ
ഒരു ജീവൻപോളിസി എടുക്കു സാർ

പ്രശ്നങ്ങൾ സോൾവാക്കും.
 കൂടിക്കങ്ങനെ തോന്തും. പക്ഷേ,
 അങ്ങനെയാനും സോൾവാക്കാ-
 നാകില്ലി പ്രശ്നത്തെ,
 ഒരു മുരിടൻ കടങ്കമയെ!

 സാരിതിന് പേടിക്കുന്നു
 തെറ്റായാൽ വെട്ടാം സാർ
 പുതിയൊരു ഫോർമൂല കണ്ടത്താം.
 മുറിച്ചുകടക്കലുകൾ
 പിടിച്ചടക്കലുകൾ
 പറിച്ചറിയലുകൾ
 എല്ലാമൊരു പ്രശ്നത്തിന്
 അടക്കങ്ങൾ.

ഇ
 പ്രശ്നമിത്തങ്ങനെ
 സോൾവാക്കും?
 കൂടിക്കത്ത് പറയാം. പക്ഷേ,
 ഇ സാരിഞ്ഞ താടി നിച്ചു
 കണ്ണാടിക്കോ കാഴ്ചയുമില്ല.
 കടലാസ്സിൽ വേണ്ടതെ സ്ഥലമില്ല.

നിശ്ചൽപ്പം

വി.പി. ഉമ്മി

നിശ്ചലുനോക്കി പ്രതിമ തീർക്കാൻ
നിശ്ചൽപ്പാടിൽ തുള്ളിനിനോൻ
നിലം കീറിച്ചാണതുപോനോൻ
നിനയ്ക്കാതെ പടയ്ക്കുവനോൻ

രാവിലെ നീ നീണ്ടമുവവും
നീണ്ടഭക്കാൽ നിനവും ഒറ്റ-
ക്കോലമേന്തും വടിവിലമ്പ്പോ
അഴിച്ചാനിൽത്തീർത്തുനിന്നു.

ഉച്ചയിൽനിൻ നിശ്ചൽചുരുങ്ങി
എപ്പമല്ലോ പ്രതീക്ഷകളിൽ-
സുരൂക്കാപം, അഞ്ചകരുതതിൽ-
ആലിലക്കാതി, തീർത്തപ്രതിമ-

യക്കുച്ചിയിൽ കുടമായ് വീഴും
അച്ചുഭാഷകൾ, അച്ചിലിട്ടു-
മിനുത്തനോട്ടം - പ്രതിമചുങ്ഗി
കുറയക്കൊക്കാൽ, കുറയദേഹം

കാരിരുന്നിൽത്തീർത്ത ഹൃദയം
കരിക്കുന്ന പുഴുപ്പല്ലൻ
അമരും നീയെതുപുതം?
വയഗിൽച്ചായും വേളവനാൽ

ഇനിയും നിൻ നിശ്ചൽ നീളും
 നിശ്ചൽനീളും കിനാക്കൾപോൽ
 നിരക്കളിൽ പ്രണയം പോൽ
 ചൃട്ടുമില്ലാ ചുണയുമില്ലാ

 നഞ്ഞതുനാവിനു നീളമില്ലാ
 മുരടിച്ചും തുരുസിച്ചും
 മരച്ചും നീ നുഴയ്ക്കുന്നോൾ
 ആരുവനീ നിനന നീട്ടും

 ആരുനിൻ ഭാവന മീട്ടും
 തിരക്കോർനിൻ നെഞ്ചിലുട്ടും
 മുടിക്കോൽ നിൻ കയ്യിലേറ്റും
 ഏഴുവർണ്ണങ്ങളായ്, നാളിൻ

 നാദമായ് നിൻമുവത്തേരും?
 'വരുമവൻ' എനാർത്തുനീയും
 നിവേദ്യങ്ങളാരുക്കുന്നോ
 അവനുചൃട്ടുവാനായി

 കിരീടം തീർത്തിരിക്കുന്നോ
 അവൻ്റെ കാൽക്കൽ വീഴാൻ നീ
 ശവിപ്പിക്കുന്നുവോ നിനന
 ബലിക്കല്ലിൽ തലചേർത്തോ

 കിടപ്പും കാത്തിരിപ്പും നീ
 ചലമായ്, ചോരയായ്, അന്തി-
 ആവരിൽ ചീരുമനോരം
 ചുണലുപൊങ്ങും നിശയിലോ നി-
 നിരുളിലോ ഞാൻ വെളിവുകാണും?

ദീപികാ ദൃശ്യതേ ദുരേ

കെ. രാമകൃഷ്ണവാരിയർ

മർത്യജീവനമദ്യതേ
നിരാശാസങ്കുലം വലു ;
കുത്രാപി പദ്യ, സർവ്വത്ര
ദുഃപ്ലാശയവ ദൃശ്യതേ.

സാർമലാഭവിച്ചാരേണ
യർമായർമ്മ വിനിശ്ചിത്തഹ ;
സ്രസ്യസഹവ്യം ഭവേത്തരഹി
കാര്യം കിമപി ധാർമ്മികമ്.

സമാജോ വാ വ്യക്തിരസത്യ
സർവ്വേഷം ചിന്തനം സമമ് ;
നീതിർന്നാധാരികം കൃത്സനം
സ്വതാൽപ്പര്യ സമാഗ്രിതമ്.

ജനാഃ കേചന മജ്ജുന്തി
സാനന്ദം വിത്തസാഗരേ ;
അനേധി തപനി ഭാരിദ്ര്യ -
ഭാവാശാ ഭീനമാനുഷാ ?

കഷുദ്ധപീഡാവിവശാ ഭുത്യാ
മ്രിയന്തേ സ്വജനാ യദാ
അണുശാസ്ത്രവിനിർമ്മാണം
നിരതാഃ സന്തി കേചന.

ജായതേ കലഹോ നിത്യം
മതജാതിവിചിന്തനാത് ;
മന്ത്രിരം മാനവശ്വാപി
ദഹ്യതേ ഭ്രാന്തബൃഥിഭി ?.

ഭ്രഷ്ടചാരോന മഹതാ
 സമാജസ്തുവിനശ്യതി;
 അർബുദേന യമാമനം
 മൃത്യും ഗൾപ്പി ദേഹിനാ.

 സുവലോഗൈകനിരതം
 മദമതതം നരം ക്രമാത്
 രോഗോഗ്രസതി, റാകഷ്ണം,
 യസ്യനാസ്തി പ്രതിക്രിയാ.

 സുവവർധനമുദ്ധിശ്യ
 വാതാവരണാദുഷണം
 ലോകേനക്രിയതെ, യസ്മാത്
 വ്യാധിരേവ വിവർധതേ,

 നശ്യതെ ഹരിതാരണ്യം
 മർത്തേന ഹ്രസ്വദുഷ്ടിനാ;
 ക്രമഭഞ്ചേന വർത്തനേ
 ജ്ഞതവസ്തേന ഹേതുനാ.

 മനുജാസ്തിത്രമേവം സം-
 ഹ്രിയതെ തസ്യകർമ്മണാ;
 കുമാർഗം മാനുഷസ്ത്യക്ത്വാ
 സുമാർഗേന കദാ ചരേൻ?

 സർവം ഹാ നഷ്ടമിത്രേവം
 ഭാവയേമ കദാപി ന;
 പ്രത്യാശാ ന വിഹാതവ്യാ
 കസ്യാമപി പരിസ്ഥിതഹ.

 സജനാ ബഹവഃ സന്തി
 ലോകകല്യാണകാഞ്ചക്ഷിണഃ
 തേഷാം സംഭ്യതശ്ലാഷസ്യ
 പ്രഭാവഃ പ്രഖലോ ഭവേത്.

 തദാ സുപമസഞ്ചാര-
 മാരഭേരൻ കുമാർഗിണഃ
 ദീപികാ ദൃശ്യതേ ദൃഗേ
 തമോനിശ്ചിയകാനനേ.

പുന്നംമുതി

ആർ. മനോജ് വർമ്മ

കിഴക്കേനട യു.പി. സ്കൂളിലെകളിക്കളം
മരിഞ്ഞുനടക്കേ ഞാൻ തെന്നിവിണ്ടുപോയ്
കാലോനുള്ളക്കിത്താഞ്ചാനോവിൽ-

ബ്രോധിവും മരിഞ്ഞുപോയ്.
പിന്ന ഞാനുണ്ടുപോൾ
എന്നെന്നും തോളിൽത്തുകി
നടപ്പാം പി.റി. മാസ്റ്റർ
ഉയർന്നും താനും പോവും കാൽമടവുകൾ
അതിനിണാങ്ങിപ്പാങ്ങിത്താഴും താളവും....

കിടപ്പാണു ബണ്ണിൽ
എൻ ചുറ്റും സ്നേഹസംഭ്രംഗരിതരായ് ടിച്ചർമാർ
ആരോവഭള്ളം തളിപ്പ്
മരല്ലെന്നെന്നകുലുക്കിയുണ്ടിത്തുനു....

കെട്ടു ഞാനനാദ്യമായ്
എഴുന്നുറുണ്ണിക്കരൾ മിടിപ്പൂരിരസമായ്-
വർത്തമാനങ്ങൾ, സ്നേഹം പെൻസിലോ
ബുക്കോ ബോക്കുസോ വീഴ്ത്തുന,
ബണ്ണോ ധന്ദകോ മേശയോ നിരക്കുന ചെത്തങ്ങൾ
വഴക്കുകൾ ചോദ്യങ്ങൾ കരച്ചിലും തർക്കവും
ദറയ്ക്കാറയ്ക്കുണ്ടനുമരിക്കുന
നുറു നുറു ചെത്തങ്ങൾ - അതിലോന്നല്ലോ-
തിറുമാറിനിന്നു ഞാൻ കേട്ടൊദ്യമായ്
ഇവയെല്ലാമൊന്നായിട്ടുകിഴുർ-
നുള്ളിലേ കുറുകുന്നോരിരസം....

അറിഞ്ഞെന്തൻ ഞാനപ്പുഴേ
എന്നച്ചുഴനുനില്ക്കുന ഗുരുക്കൾന്തൻ
വാസല്യപ്പുരുൾ-
കേൾപ്പുതവരീ സംഗീതമേ...!

ശാമം

ഗാധമായ പാരായണം അർഹിക്കുന്ന

എൻ.വി.യുടെ പഴയ ഒരു കവിത

കെ.പി. ശക്രൻ

ഗാധമായ പരിഗണന ലഭിക്കാതെപോയ എൻ.വി. കവിതകളിലൊന്നാണ് 'ശാമം' എന്നു തോന്തുന്നു. ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, മഹിലയിൽ ആപേക്ഷിക്കുന്നതയ്ക്ക് അടിവരയിട്ടുകൊള്ളേണ്ട. മറ്റു മിക്ക കവിതകൾക്കും പരിഗണന ലഭിച്ചു എന്നോ, അതു ഗാധമായിരുന്നു എന്നോ ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. കവിതയുടെ അനുയാത സമർത്ഥമായി നടത്താൻ നമ്മുടെ വിമർശനത്തിനു കഴിയാറില്ല എന്നതുപോരെ, വിമർശനം പ്രായേന അതിനു തുനിയാറുപോലും ഇല്ല എന്നതാണല്ലോ അവസ്ഥ. ഓരോ പ്രവണതയുടേയും അതിലെ ദൃശ്യാദി പ്രതിഭകളുടേയും പുർണ്ണ സംഭാവനകളെ തരംതിരിച്ചു വിലയിരുത്തുകയായിരുന്നു ആവശ്യം. അതിരേഖക്കിൽ, അവയുടെ പ്രമാണപ്പെട്ട തിരുശ്രഷ്ടിപ്പുകൾ തഴുകാനെ കില്ലും വിമർശനം സ്വയം അർപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒന്നും പര്യാപ്തമായ അളവിൽ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇടടം കുടുന്ന ഇത് ബാധ്യതയ്ക്കിട ഡിൽ, 'ശാമം' വിശ്രഷിച്ചും വിന്മർശിപ്പേണ്ടു എന്നതാണ് സംശയി.

"കൊച്ചുതൊമ്മൻ" എന്ന സമാഹാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട 'ശാമം' കുത്തും ഏതുകൊല്ലം ചെച്ചിച്ചു എന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ ഉതകുന്ന ഒരു രേഖയും എൻ്റെ കല്ലറിൽ പെട്ടിട്ടില്ല. തന്റെ ഉദ്ഘോഗജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ എൻ.വി. ആലുവയിലോ കൊടകരയിലോ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ കാലത്തെ അനുഭവങ്ങളാണ് ഇത് കവിതയ്ക്ക് അസംസ്കൃതവസ്തു എന്ന് ഒരുപക്ഷേ ഉള്ളിക്കാം. ആ വസ്തു അനേ പാകപ്പെടുത്തിയോ, അതോ വഴിയേ സ്മൃതിയിൽ ആവാഹിച്ചു പരിണമമാക്കിയോ - അറിഞ്ഞുകുടാ. ആ അറിവ് ഇത് കവിതയുടെ പാനത്തിൽ നിർണ്ണായകമല്ല എന്ന് ആശസിക്കുക തങ്കാലം. ചെച്ച കൊല്ലത്തിന്റെ അറിവാകരെ, കുറേക്കുടി നിയതമായ ചില നിഗമനങ്ങളിലേയ്ക്ക് നമ്മു അനുനയിച്ചേനേ. "കൊച്ചുതൊമ്മ"നിലാണ് ഇത് കവിത ഉൾപ്പെടുത്ത് എന്നു സുചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അത് ഇതിന്റെ വിധിയെ രണ്ടു നിലയ്ക്കെങ്കിലും സരുപിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാം. ഒന്ന് : ശ്രീഷ്ഠക കവിതയുടെ കുടുതൽ ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്ന ആ സമാഹാരത്തിലെ ഏതാനും ഇനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത് ഏറെക്കുറെ ഓരോത്താതുങ്ങി. രണ്ട് : ആ സമാഹാരത്തിൽ അക്കന്നപ്പെട്ടുകൊണ്ടുന്ന എൻ.വി.യുടെ ഒരു പ്രവണതയുണ്ടല്ലോ, പ്രതികാലപനികം എന്നോ മറ്റൊ വ്യവഹരിക്കാവുന്ന ആ ഒന്നിന് വേരൊരുദാഹണം എന്ന നിലയിൽ ഇത് കവിതയ്ക്ക് ഒരു പശ്ചാത്തലം സ്വയം ഉറുത്തിരിഞ്ഞു. വല്ല നില

യക്കുമാവട്ട്, എങ്ങാനും ഒരു മേൽവിലാസം വന്നുവിണ്ണുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വിണ്ണുവിചാരിത്തിനു മിനക്കെടുന്ന പതിവൊന്നും നമുക്കില്ല താനും.

പ്രതികാലപനികത്തിൽ തൊട്ടുകൊണ്ടാവാം തുടർന്നുള്ള വിശദികരണം. ചങ്ങസ്യുദ്ധയുടെ നിസ്ത്രുലമായ ഭാവന അതിരെ സ്വച്ഛപ്പെട്ട നൃത്തത്തിൽ അതുവരെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എല്ലാ ലക്ഷ്യമണ്ണവേക്കജൈയും ലംഗലിച്ച് കാലപനികതയുടെ പരമാവധിയെ പ്രാപിച്ചു എന്നതാണാല്ലോ വസ്തുത. ഇനി ആ വഴിക്കു പറിനിട്ടു ഫലമില്ല, താഴെ മണ്ണിലേയ്ക്കു മടങ്ങുകതനെ എന്ന ദിശാവോധം ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞിരിക്കാം. അങ്ങനെ മണ്ണിൽ മടങ്ങിവന്ന് കാച്ചപ്പെട്ടുതിയതോടെ, കവിതയുടെ കണ്ണിൽനിന്ന് അതുവരെ പുലർന്ന ചില മാതികയാരണകളുടെ വെളിയെ പതുക്കേ ഉംരുന്നു വീഴുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. ശാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാമോഹമത്രെ ഈ യാരണകളിൽ ഗണനിശ്ചയം എന്ന്. അനുഭവത്തിരെ ആധാരത്തിൽ എന്നതിനേക്കാൾ, ആദർശവൽക്കരണത്തിരെ ആകാശത്തിൽ സാമാന്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുകൂടിപ്പാശിരുന്നു അനോഭ്രംം 'ഗ്രാമം' എന്ന സൗക്രാന്തികപാദം. "നാട്ടിൻപുറം നയകളാൽ സമുദ്ദം" എന്ന സാക്ഷപത്തിൽ കിട്ടും ഈ സകലപത്തിരെ കേവല രൂപം. ആണോ, അങ്ങനെ എല്ലാ നാട്ടിൻപുറങ്ങളും യമാർത്ഥത്തിൽ നയകളാൽ സമുദ്ദംതന്നെയാണോ എന്നൊരു ആശങ്ക ഇക്കാലത്ത് ഉം രൂകയായി. ആരോ നമ്മുൾ പരഞ്ഞുമയക്കിയിരിക്കുന്നു; നാട്ടിൻപുറക്കാരെയാവട്ടു നയകളുടെ സമുദ്ദം എന്ന മൂല്യത്തിൽ പാടിയുറക്കിയുമിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയുടെ ഉണർച്ച ഇക്കാലത്തെ ചില രചനകളുടെ വ്യാവർത്തക സംഭാവമത്രെ.

ഉദാഹരണത്തിന് വെവലോപ്പിള്ളിയുടെ 'എരേ ഗ്രാമം' (1958) "നാട്ടിൻപുറം നയകളാൽ സമുദ്ദം" എന്നു തന്റെ ഗുരുനാമനും, (കുറിപ്പുറത്തു കേശവൻനായർ - അദ്ദേഹത്തിരെ 'ഗ്രാമീണകന്യക' യിൽ നിന്നാണാല്ലോ, പഴമാഴിപ്പോലെ പലപ്പോഴും നാം ഉദ്ദിഷ്ടാരുള്ള ഈ പാദം) "കരളും മിചിയും കവർന്നുമിന്നി കരയരോരാലസൽ ഗ്രാമഭാഗി" എന്ന് അയൽക്കാരനും (ചങ്ങസ്യും - അദ്ദേഹത്തിരെ 'രമണ' എന്ന് ആരാദത്തിൽ നിന്നാണാല്ലോ, മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും പാടിപ്പിത്തിന്ത ഇള ഇളരടി.) മറ്റും പ്രചരിപ്പിച്ച പൊതുധാരണയെ പുനഃപരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ഇള കവിതയുടെ തുടക്കമാണെന്നു വാൻ കുർത്ത്/താൻ തന്റെ തുലിക എന്നറിയാവുന്ന വെവലോപ്പിള്ളിക്കുതോന്നുന്നു, ഈ പുറംമോടികളുടെ പാട വകഞ്ഞുമാറ്റി പൊരുൾ ചികഞ്ഞുനോക്കണമല്ലോ. അങ്ങനെ നഗരത്തിരെ സാമീപ്യംകൊണ്ട് ഗ്രാമം വിശേഷിച്ചും സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന വെവരുപ്പും അദ്ദേഹം തൊട്ടുകാടുന്നു. 'പാലപ്പുവിരെ മണം' മാത്രമല്ല, ജീർണ്ണതയുടെ ഗസ്യവും തന്റെ ഗ്രാമത്തിരെ ഭാഗമായി അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയുന്നു. ഒക്കെയായിട്ടും, പ്രത്യും

ശാഭരിതമായ വെട്ടവും ഒച്ചയും തുനിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് ‘എൻ്റെ ശ്രാമം’ കലാശിക്കുന്നുള്ളു എന്നത് അർത്ഥഗർമ്മാണ്. ശ്രാമത്തെ ആദർശവൽക്കരിക്കാൻകും അനുയാസിക്കാനുതുന്നതുനാണ്.

എൻ.വി.യുടെ ‘ശ്രാമം’ ഇതിനു മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാനാണ് ഈ. എങ്കിലും ആദർശവൽക്കരണത്തിന്റെ ഒപ്പചാരികമായ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലെയും ഇംഗ്ലീഷ് ലഭ്യമായ അപേക്ഷയും ഒരു സത്യസന്ധയോടെ, അത് ഇന്നു തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. വൈക്കാരികമായ ഒരു നിലപാട് സ്വയം പ്രടുക്കുന്നതിനു പകരം, വസ്തുതകൾ നിരന്തരി താൻ മാറിനില്ക്കുക എന്ന എൻ.വി.യുടെ സുപരിക്ഷിതമായ പദ്ധതിയുണ്ടാക്കാം, അതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാവുന്നു ‘ശ്രാമം’. ഇതു വിശദമാക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, പക്ഷേ, വേറാരു രചനയെ പേരിനെക്കില്ലും ഓർക്കുന്നതാവും വിഹിതം. എൻ.വി. എന്ന കവിയുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എത്രമേൽ വിപുലമാണ്, വ്യത്യസ്തവും മാൻ എന്നു സ്വപ്നമാക്കാൻ ആ ഓർമ്മ സഹായിച്ചേയ്ക്കും.

‘മിഷൻറിയാൻ ഇവിടെ ഉദ്ഘേശിക്കുന്ന രചന. ’ശ്രാമം തിനു മുമ്പ് എന്നല്ലാതെ, ഇതിന്റെയും കാലം തിട്ടപ്പെടുത്താൻ എൻ്റെ വരുതിയിൽ ഇപ്പോൾ തെളിവില്ല. ഏതായാലും ‘ശ്രാമം തിനിലേവയുമായി നേരിട്ടു വെച്ചു മാറാമല്ലോ എന്നു തോനിക്കുന്ന ഇഹരടികൾ ഇതിൽ വിരളമല്ല. ഒഴുക്കി ക്ലാതെ ജീർണ്ണിക്കുന്ന ഒരിന്തുൻ ശ്രാമത്തെ ഉല്പരിക്കാനെത്തുന്ന പടി നീതാറൻ മിഷൻറി ക്രമത്തിൽ ഉൽക്കണ്ഠം പ്രടുക്കയായി : ഒഴുക്ക് എന്നതു മിച്ച മാത്രമായിരിക്കുമോ? ഒഴുക്കിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഏതോ പൊരുളല്ലോ മുഖ്യം?

“ഇന്നരെയാഴുക്കിനു മടിത്തട്ടിലെല്ലാനുതന-
മായ തത്ത്വത്തെക്കാണ്മാനുഴറി തന്മാനസം”

‘നിശ്വലം പ്രവാഹം’, ‘സജീവമാം ജീവരാഹിത്യം’ - ഇങ്ങനെ ഒന്നു രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങൾ, ശ്രാമജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു നിഗമനം സ്വരൂപിക്കാനുള്ള സൂചനകളായി ഈ പ്രകരണത്തിൽ വിനുസിച്ചിരിക്കുന്നു. ജീവരാഹിത്യം സജീവമാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിശ്വലതയുടെ പേരിൽ ശ്രാമജീവിതത്തെ നിന്നിക്കേണ്ണൽ തില്ലല്ലോ. സായിപ്പുശക്കാകുലനായി. ഒടുക്കം ഇന്ത്യൻ ശ്രാമജീവിതത്തിന്റെ എതിരെ ശാതിയിലേയ്ക്ക് ഇഴുകിച്ചേരുന്ന് ആദ്ദേഹം പുർണ്ണകാമനാവുന്നിടത്താണ് ഈ കവിതയുടെ സമാപനം. “നീണേകവിതകൾ” ആദ്യം പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ട കാലത്ത് ഈ ‘മിഷൻറി’യിലെ സ്വരാതരം ഒരു പക്ഷ തമാ വിധി ശ്രദ്ധിക്കുപ്പാരെ പോയി. എൻ.വി.യിൽ അന്ന് ആരാൺതിരുന്നതും, എൻ.വി. തന്നെ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തതുമായ പ്രതിച്ഛായ മറ്റാന്നായിരുന്നു. എന്നുബെച്ച് ‘മിഷൻറി’യുടെ നേരേ നാം ഇന്നയും ഉഭാസീനരാവണം എന്നില്ല. ‘ശ്രാമം’ത്തെ ഇഴ വിടർത്തി എത്തെങ്കിലും നിഗമനത്തിൽ അണയുന്നതിനു മുമ്പ്, ‘മിഷൻറി’ എതിർ ദിശയിലേയ്ക്കു വിരൽ ചുട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നുറപ്പു വരുത്തുകയാവും ഉചിതം. ഇത്തരം അംഗങ്ങളിൽ എൻ.വി.ക്ക് എറ്റവും അഭി

മതനായിരുന്നു ഇടയ്ക്കു എന്നു വേണം വിചാരിക്കാൻ. ആ ഇടയ്ക്കു വേരാരു സന്ദർഭത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചുവല്ലോ, "ഇത്തിരികുടി കാക്കണം" എന്ന്. ('പസ്താവന' എന്ന കവിത) 'ഗ്രാമ'ത്തെക്കുറിച്ചു നിഗമനത്തിലെ തന്നെനുമതെ, ഇത്തിരികുടി കാക്കുകയാവും ദേശം. അതാണ് 'മിഷണർ'യിൽനിന്നു നിർധരിക്കാവുന്ന വസ്തുത. 'അവസാനിക്കാത്തത ലിയോ കാലം!' എന്ന് ഇടയ്ക്കിയോടൊപ്പം നമുക്കും സമാധാനിക്കാമല്ലോ.

'ഗ്രാമ'ത്തെ നാമമാത്രമായെങ്കിലും ഒന്ന് ഈ വിടർത്തുകയാണ് ഇനി വേണ്ടത്. യമാർത്ഥത്തിൽ ഒറ്റക്കവിത എന്നതിനേക്കാൾ, ഒരേ പൊതു ശീർഷകത്തിനു കീഴെ നാലെള്ളുതിന്റെ ഒരു പരസ്യരയാണിൽ എന്നു പറയാം. പ്രമേയത്തിന്റെ നൃലോട്ടും തന്നെ നാലിനും ശീർഷകം പൊതു വായതിന്റെ നൃയായം. വണ്ണശാഖയുടെ തരംതിരിവ് കുടുതൽ പ്രകടമായി രുന്നു "കൊച്ചുതൊമ്മ"എന്ന് പഴയ പതിപ്പിൽ. ഇപ്പോൾ "എൻ.വി.യുടെ കവിതകൾ" എന്ന വലിയ സന്ധ്യാത്തിൽ, ഒറ്റക്കവിത എന്ന ധാരണ ഉരുത്തി രിഞ്ഞെതായ്ക്കാവുന്ന വിധാനിലാണ് 'ഗ്രാമം' കൊടുത്തുകാണുന്നത്. എങ്കിലും, ഗ്രാമത്തോടുബന്ധപ്പെട്ട വൈദ്യുതി അനുഭവശകളാണ് എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവയെ വക തിരിക്കാൻ എത്രുകം വരിപ്പ്. തുടർക്കമെ എന്ന ജനുസ്തിന് താൻ പത്രാധിപരായിതിക്കേ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പൂതിപ്പി ലും പ്രാചുര്യമേകിയ ആളാണല്ലോ എൻ.വി. തുടർക്കവിത എന്നൊരു ജനുസ്തി സംയം പരിക്ഷിച്ചും നോക്കി എന്ന് അനുമാനിക്കാമോ? പിൽക്കാലത്തെ ഗാസിഗോഡ്സെക്കവിതകളും ഇത്തരമൊരു സുത്രബന്ധം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ. അവിടെ പക്കേ അഞ്ചു വണ്ണ ഓ ജീൽ ഓരോനും പിരിമുറുകംകൊണ്ട് ഒറ്റക്കവിതകളായി വെച്ചിത്തിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന അനുഭവം കുടുതൽ കണികമാണ്. ഒപ്പം, അഞ്ചും ആന്തരമായ ഒരേക്കുത്തിൽ വിലയം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. രൂപപരമായ അച്ചടക്കം 'ഗ്രാമ'ത്തിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ അത്രതന്നെ ഏഴിയിട്ടുണ്ടോ - സംശയമാണ്.

എഴിയിട്ടുണ്ടോ എന്നതിനിക്കെട്ട്; അങ്ങനെയെരുവു വശം കവി ആശിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നേ സംശയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അത്രയും അയഞ്ഞ ഘടനയാണ് ഇവിടെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗ്രാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതാനും പ്രതികരണങ്ങൾ സമാഹരിക്കുന്നു, അവ ചില പൊതു പ്രശ്നങ്ങളിലേയും ഉണ്ടാവുന്ന വായനക്കാരെ സഹായിക്കുന്നു - ഇതാവാം എൻ.വി.യുടെ സകലപ്പം. പ്രതികരണം തന്നെയും ഒരു നിശ്ചിതമായ അനുഭവത്തിൽനിന്നു പോടിക്കുക എന്ന നിഷ്കർഷ ആദ്യവണ്ണയത്തിൽ പ്രകടമല്ല. ഗ്രാമത്തിലെ പുഴയിൽ ഒരു കുളി എന്നതേയുള്ളതു ഇവിടെ അനുഭവമായിട്ട്. അനുഭവത്തിലേയുള്ളതു ആണ്ടുമുഴുകുക ലിഡും അഞ്ചാപകം എന്നുവേണ്ണക്കിൽ ആ കുളിക്ക് അർത്ഥം വിപുലമാക്കാം. ഏതായാലും

"ഇപ്പുഴക്കണക്കിനേയെയാണുകീടുന്നു, ബാധയാല്പമെന്നിയേ, ഗ്രാമജീവിതമേകസ്വരം"

എന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ വണ്ണത്തിൻ്റെ കാതൽ ഒരുംബുന്നതായി വിചാരിക്കാം. പുറത്ത് ലോകം എത്തെല്ലാമൊക്കാലാഹലങ്ങളിൽ എഴിയുകയും പിളരുകയുമാണ്. അതറിയാതെയെത്ര ഈ പാവപ്പെട്ട ശ്രാമികൾ ജീവിതത്തിൽ ഏകതാനന്തര പാലിക്കുന്നത്. ആ ഏകതാനന്തരയുടെ കുടവട്ടതിലേയ്ക്കു കുന്നിയവേ, ഇടക്കൾ ഉദാസിനമായ ഒരേന്നും സന്നദ്ധി നുള്ള വിഷയം മാത്രമാണ് ഇവർക്ക് ലോകമഹായുദ്ധം പോലും. യുദ്ധത്തിൽ എല്ലാവരും തലത്തലി തുലയുന്നതിൽ ഇവർ എത്രൊന്നിനി കണ്ണെന്നുന്നു! ഇതു അയഞ്ഞുപോവാമോ സമീപനം - ഈ അസ്വസ്ഥാവാം വണ്ണത്തിൻ്റെ സാരം. ഇത്

**"ഓർത്തുന്നാം : ഇവരുടെയാളത്തയിക്കൽക്കൂട്ടിൽ
വാർക്കയോ വേണ്ടുന്നില്ലാഭിക്കയോ വേണ്ടു?"**

എന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്താണിതിലെ സംരം? ഉംബുലുമായ നാഗരികത നിദ്രാണമായ ശ്രാമിന്നതയെച്ചാല്ലി നടക്കി വിർപ്പുതിർക്കുകയാണോ? ആതോ, ഉംബുലുതയുടെ രണ്ടുരക്കേടിനേ കാശ് ഒരു നിലയ്ക്കുകാമും നിദ്രാണതയുടെ ഈ സുസ്ഥതയെന്ന എന്ന നിഗമനം ഉരുത്തിരിക്കയോ? രണ്ടും പ്രസക്തമാവുന്നു എന്നതെത്ര ഈ വണ്ണത്തിൻ്റെ മാത്രമല്ല, 'ശ്രാമ' എന്ന കവിതയുടെ പൊതുവേതനെയുള്ള പ്രത്യേകത. 'ആപ്പാദകരമായ അജന്ത' എന്ന സങ്കല്പത്തെ ആശോഷിക്കാൻ മാത്രം ഏകമുഖമായ കാല്പനികത എൻ.വി.കു വിഡിച്ചതല്ലോ. എന്നാലോ, അറിവുകളുടെ മുൻവുകൾ ഏറ്റവും അവയിൽനിന്നെന്നല്ലാം അകലെ ഗാധമായ ഒരു ശാന്തി എന്ന സന്താതനസ്വപ്നം അദ്ദേഹത്തിലെ കവിപ്പുദയം കൊതിക്കാതെയും ഇരുന്നില്ല. എൻ.വി.എന്ന പ്രതിഭയുടെ അർത്ഥഗർഭമായ പൊരുത്തക്കേട് ഈ പ്രകരണത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല എന്നു ചുരുക്കം.

കുടുതൽ മുർത്തമായ ഒരുുഭവത്തിൽനിന്നാവണം രണ്ടാം വണ്ണത്തിൻ്റെ ഉദയം. ശ്രാമത്തിൽ 'അലമേഖന്താരു വീട്ടിൽ' സുഹൃത്തിൽന്റെ വിവാഹത്തിനു പോയതെത്ര അനുഭവം. ഈ അനുഭവം വിവരിക്കുമ്പോൾ, വിശദാംശങ്ങൾ നിബന്ധിക്കുക എന്ന തന്റെ സ്വഭാവത്തിന് എൻ.വി. നിർബാധം പഴുതരുളുന്നുണ്ട്. ശ്രാമത്തിൻ്റെ അന്തരീക്ഷമാകുക ആശോഷാഷത്തിനു സജ്ജമാണ് എന്ന സുചന സാർത്ഥകം തന്ന. 'ആലിൻകൊന്നിൽ പൊൻകൊടി തുക്കിയ വൈയിലും 'ചിറ്റോളമിളക്കി പുണ്യയിൽ മലർപ്പാറുപോൽ തത്തുന്ന നാഗസ്വരവും ഈ ആശോഷത്തിൻ്റെ അടയാളങ്ങളെതെ. വിവാഹവീട്ടിൽ പന്തലിലും തില്ലയിലും തിണിയ അതിമികളുടെ വൈചിത്ര്യത്തിലും കവിയുടെ കല്ലുചെല്ലാതിരിക്കുന്നില്ല. വിവുതമായ ശൈലിയിലാണ് ഇവയുടെയൊക്കെ വർണ്ണന. കുടുത്തിൽ ഒരു ചിത്രം ഇങ്ങനെ:

**"കരയും കിടാങ്ങൾക്കു മേൽമുണ്ടുനീക്കിസ്തന്നും
കൊടുക്കും ജനനിമാർ, നാണിക്കും കുമാരിമാർ"**

ചീത്രത്തിന്റെ സ്വാഭാവികതയ്ക്കു ചേരുന്നതാണോ ഇവിടത്തെ 'സ്തന്യം' എന്ന പദം എന്ന് ഇന്നു വേണ്ടുകിൽ ശക്തിക്കാം. 'മുലകാടുക്കുക' എന്നെന്നാണുതാൻ മാത്രം മുതിർന്നിരുന്നില്ല അന്നത്തെ പദബോധം എന്നതാവുമോ പരമാർത്ഥമോ? പിന്നാലെ, കല്യാണച്ചടങ്ങുകളുടെ ക്രമാധി വിവരണമുണ്ട് എന്നതുപോടെ, കൂടുതൽ ഒരിനം എടുത്തുകാടുന്നു എന്നതാണ് കൗതുകരം.

"കിഴവൻ, ഗ്രാമത്തിലെ വാദ്യാർ, തൻ വെട്ടാ മഞ്ഞു മിചിയിൽ, ചരടാർന്ന കല്ലുട കൊളുത്തിയും, ചുമച്ചും, സ്വരംനീടി വായിച്ചും; നപരബ്ദം ചുവയ്ക്കും 'വൈവാഹികമംഗളഭാഷാഗാനം'."

ഇവിടെ വിശ്വഷണങ്ങളുടെ വിന്യാസത്തിലെ സ്വഭാവം സാക്ഷിത്വവും എൻ.വിയുടെ നിയതമായ മുദ്രകളിലോന്നുതന്നെ.

സദ്യ വർണ്ണിക്കുന്നിടത്തും പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഈ മുദ്ര. 'സൗമ്യ ശന്യം' എന്ന നെറ്റിനെ വിശ്വഷിപ്പിക്കുന്നു. യുക്തം എന്ന നാമത്തിനെ ശരിവെയ്ക്കുമെങ്കിലും, നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ത്രസിപ്പോടെ ഉൾമേഖം കൊള്ളുക തൊട്ടപ്പറിത്ത് നാരങ്ങക്കറിക്കുചേർത്ത വിശ്വഷണത്തിലാവും. 'ത്രപാതാമം' എന്നാണ് ആ വിശ്വഷണം. ഇലയുടെ ഇടത്തെ മുലക്ക്. മറ്റു വിഭവങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ്, ഒതുങ്ങി, പപ്പടം കൊണ്ടു മിക്കവാറും മറഞ്ഞു, തുടക്കത്ത് അങ്ങനെ കിടക്കാറുള്ള നാരങ്ങക്കറിയുടെ വിനിത്വം അതിലും തെരുക്കാനെ ഉയർത്തുതെന്നും കുന്നു. കവിതയ്ക്കു മാത്രം മിചിഞ്ഞു കിട്ടുന്ന ഏതോ മുന്നാം കല്ലുണ്ടെങ്കിൽ വരദാനമായി 'ത്രപാതാമം' എന്ന ഈ ഇര വാക്ക് നിറന്നുനില്ക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സവിശ്വഷതയിൽ ഉന്നനാനായി മാത്രം, ഒരു വ്യത്യസ്തമാണക്കിലും, ഒരു സമാനരം ഓർക്കേട്ട് തന്റെ കല്ലുണ്ടെന്നും അങ്ങനെ വിടർന്ന ലില്ലിപ്പുക്കളെ വൈലോപ്പിള്ളി വർണ്ണിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം:

"ലോലശുദ്ധമായാറുവിദ്യാജ്ഞാജ്ഞാം, ശുദ്ധ-
പേലവദജ്ഞാച്ചപ്പും, നിംബകേസരങ്ങളും...."

എല്ലാം ഹൃദയം; അതാതംശങ്ങൾ വ്യവഹരിക്കുന്ന പദങ്ങളാണെ കിലോ, ഏറ്റവും തുപ്പതവും, പക്ഷേ, പിന്നാലെ, 'അനുരാഗിണിയായ കന്ധത്തൻ ശ്രാംസം പോലെയതിപാവനമായ ഗന്ധം' എന്ന അംഗത്തിലെ തത്ത്വപോശാണ്, പ്രതീക്ഷയിൽക്കവിഞ്ഞ ഏതോ ഉദ്ഗമം കൊണ്ട് നമ്മുടെ സഹൃദയത്വം പെട്ടുന്നു സമാനിതമാവുന്നത്. ഇത്തരം ഉദ്ഗമങ്ങളാണല്ലോ കവിതയോടുള്ള നമ്മുടെ അനുരാഗത്തെ അപ്പപ്പോൾ നവീകരിക്കാൻ. എൻ.വി.യുടെ 'ത്രപാതാമ'വും ആ ഒറ്റപ്പെട്ട ഉദ്ഗമങ്ങളിൽ ഉൾച്ചേരുന്നു.

എന്നൊക്കെയായാലും, ഇതുവരെ ഈ വണ്ണത്തിന്റെയും പാകം അസാരം അയഞ്ഞ നന്നാണ്. ഇനിയെത്ര അതു പൊടുന്നെന്ന മുറുക്കുന്നത്. ഉള്ളണിനു പിരിക്കെ ആ ഉച്ചയ്ക്കുതെന്ന വീട്ടുകാരോടു യാത്രയും

ചോദിച്ച ഇരങ്ങാൻ തുടങ്ങവേ, തിരിഞ്ഞുനോക്കിയ കവിക്കുകാണായ ഒരു ചിത്രം:

"കല്യാണപ്പുടവയിൽച്ചുളി പറ്റിയും, കുപ്പി-
കൈകണം കിലുങ്ങുന കൈകളിൽച്ചുലേന്തിയും"

വധു ഇരയമടിക്കുന്നു! ഇതിനെത്തുടർന്ന് എൻ.വി. നടത്തുന സാമാ നൃവൽക്കരണം, ഈ കവിതയിലെന്നല്ല, എൻ.വി. കവിതയിലും മലയാള കവിതയിൽത്തന്നെന്നും സവിശേഷമായ അകന്ന അർഹിക്കുന്നു.

"....വാസ്തവം; നില്പ-പി-

ഡോരു മിനിട്ടും ജീവിതത്തിൻ്റെ നീരോട്ടങ്ങൾ.

സപ്പനമാ, യതീതമായ്, കൈശോരം, ലീലാലോലം;

സത്യമായ്, കാംബരമാം ജീവിതം തുടങ്ങിപ്പോയ്.

-എക രൂപമാ, യല്പരസമായ്, ദുരന്തമായ്,

ശോകമുകമാമിന്ത്യൻ കർഷകസ്ത്രീജീവിതം.

മുകിൽ മുട്ടമീ വാനിൽ മിനിടാം വിദ്യുല്ലത,

പകലോനിതിൽ, പ്ലക്കേഷ, വനുഭിക്കില്ലോ വീണ്ടും

ദുർശ്യലമസന്നലം നിന്നചുമലട്ടേ വേണ-

മജങ്ങതെ, സംസാരത്തിൻ ദുർഭരം ഭാരം താങ്ങാൻ!"

സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ ആവശ്യാരം നമ്മുടെ സാഹമിത്യത്തിൽ ഉയരുന്ന തിനുമുമ്പ് എന്നല്ല, അങ്ങനെ ഒരാഴ്യം ഉഭിക്കയേ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞവയാണെല്ലാ ഈ ഇരട്ടികൾ. ഇന്നും സത്യസന്ധ കൊണ്ടോ സംവേദനക്ഷമതകൊണ്ടോ ഇവയെ വെല്ലാൻ നമുക്ക് ഏറെ മാതൃകകളില്ല എന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടോ? "മുകിൽ മുട്ടമീ വാനിൽ മിനിടാം വിദ്യുല്ലത, പകലോനിതിൽപ്ലക്കേഷ വനുഭിക്കില്ലോ വീണ്ടും" - ഈതുവരെ പരിചരിച്ചുപോന പ്രായേന അനലംകൃതമായ പാകം വർജിച്ച് ശൈലി ഇവിടെ സമാനരവിന്നുംസന്നതിലും സാന്നത വരിക്കുന്നു എന്നത് സാഹി തുവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു പാഠമായേ.

ഗ്രാമത്തിലെ ഒരുംസവത്തിന് കവി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ് മുന്നാം വണ്ണയത്തിലെ ഉള്ളടക്കം.

"ഒരുനാൾ ശ്രീഷ്മാതപതപതപ്തയാം ധരിത്രിയെ-
കരുണാമുതം പൊഴിച്ചുനിളി കുളിർപ്പിക്കേ"

എന്ന് തുടക്കത്തിലെ കാലസുചന സോദ്ദേശ്യമാവും എന്നു തോന്നുന്നു. അനുമാ എന്നും ചാരവർണ്ണമായ ഗ്രാമജീവിതത്തിൽ ഒരു നാളേക്കിൽ ഒരുനാൾ ചായക്കുട്ടുകൾ പൊഴിയുന്നു എന്നതാണെല്ലാ ഉത്സ വത്തിന്റെ പ്രസക്തി. അതായത്, ഉത്സവം ഗ്രാമത്തിന് ഒരു കാരുണ്യവും സാന്ത്രാവവുമാണ്. സ്വാഭാവികമായും ജനങ്ങൾ ഗാസമായി അതിനോടു തന്മയീഭവിക്കുന്നു. നഗരത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി സമർദ്ദത്തിനടപ്പട്ടന

പരിഷകാർക്കൾ ശ്രാമത്തേയോ, ഉസുവം ആചരിച്ച് ശ്രാമം തേടുന്ന ശാന്തിയേയോ പാടെ മറക്കാനാണ് സാധ്യത. പക്ഷേ നിലാവിൻ്റെ കീരു വീണുകിട്ടുന്ന വല്ല രാവിലും തെരുവുകളിൽ ശാന്തിയും സ്വാഖ്യദായവും വഴിയുണ്ടാൻ ഒരു കിനാവുപോലെ അത് അവരുടെ സ്മൃതിയെ ചിലപ്പോൾ ഉലയ്ക്കുന്നു. ഏതോ മുജജ്ഞവാസംകാണെന്നപോലെ അവരുടെ മിച്ചിയെ നന്നയ്ക്കുന്നു.... 'അമവാ ചിലകാലമാസമയാൽ മധുരസപ്തനസമം' എന്ന പാകത്തിലേയ്ക്ക് അനുഭവം അബോധപുർവ്വമായി പരിണമിക്കുന്നു എന്നു ചുരുക്കം.

ഒന്തടിക്കുന്ന ഒരു ദൃശ്യത്തിലും, ശ്രാമത്തിന്റെ അചേതനത എന്ന ആഗയത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ ഉണ്ടത്താനുള്ള ഉദ്യമമാണ് നാലാം വസ്യം. ഒന്തടിക്ക് ശ്രാമത്തിൽ 'ശ്രാവിന്' എന്ന് ഓലപ്പുരയ്ക്കു തീ പിടിക്കുന്നു. ഈ അന്തിയാവട്ടം, വിഹ്വലതയും, വീർപ്പുമുട്ടിലെന്ന് ഒരു ദശാസനസിതനെ.

"എന്തുവെയിലായിരുന്നു! പതുക്കവേ

അന്തി വന്നെത്തുകയായി...."

(സന്ധ്യ - ഇരുൾച്ചിറകുകൾ)

എന്ന സുഗതകുമാരി സുചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ സൗമ്യമായ ഒരു സാന്നിധ്യമല്ല ഈ അന്തി. ഇതിന്റെ അവതരണത്തിനായി വസ്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എറെ ഇരട്ടിക്കർ എൻ.വി. ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ദുർഘ്ഗ ഫമായ നിശ്വലതയാണ് ഈ അന്തിയുടെ മുഖ്യഭാവം. വിരസമായി നീണ്ട പകലിനെന്നതുടർന്നും കുറയാത്ത അന്തുശ്രമായ ചുട്ട്, മാവിൽ ഇലകൾ ഇളക്കാതെ നിർജ്ജീവമായി - ഇന്തി എന്നാണെന്നോ എൻ.വി. നിബന്ധി കുന്ന ക്രിയ? 'നില്ക്കുന്നു' എന്നോ 'കാണായി' എന്നോ എന്നുമല്ല, 'തുങ്ങുന്നു' എന്നാണ്. മുക്കാലും വറ്റിയ പുഴയുടെ മണൽക്കര അപ്പോഴും 'തിളങ്ങുന്നു'. ഇതിന് നിർണ്ണായകമായ ഒരുപമയുണ്ട്: 'ചളി ഇരുട്ടത്തു തിളങ്ങുന്നു. ഇതിന് നിർണ്ണായകമായ ഒരുപമയുണ്ട്: 'ചളി യിൽപ്പുതണ്ടതോ ഭീമകായനാം രാത്രിഞ്ചേരെ മുതുകൈല്ലു നീളവേ നന്നതു നിശ്വാസം അപ്പുറത്ത് കട്ടവിണ്ടപാടം; വരജുന ഭൂമിയുടെ നന്നതു നിശ്വാസം അതിൽനിന്നു പരക്കുന്നു....

എത്രനേരും പൊറുക്കാം ഈ അവസ്ഥ? നിശ്വലത എന്നത് പ്രക്ഷൃതിയുടെ നിയമത്തിന് എത്തിരാണമല്ലോ എന്നാവും എൻ.വി.യൈപ്പോലൊരു കർമ്മയോഗിയുടെ ധാരണ. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ ശ്രാമങ്ങളിലെ മഞ്ഞാളും വിഞ്ഞലുകളും തൊട്ടുപിരിക്കേ പ്രകാശത്തിലേയ്ക്കോ പ്രശാന്തിയിലേയ്ക്കോ നയിക്കാറില്ലോ എന്ന വസ്തുത മറക്കരുതല്ലോ. ഒറ്റപ്പട്ട പൊട്ടിച്ചട്ടുകൾ, ചോട്ടു പിശ്ചപ്പിക്കുക എന്നല്ലാതെ, ഒത്തുചേരുന്ന് പുതിയ വരയും ഉദയത്തിന്റെ പാത പലപ്പോഴും തെളിക്കാറും ഇല്ല. ഈ വകയൊരു ഉദയത്തിന്റെ പാത പലപ്പോഴും തെളിക്കാറും ഇല്ല. ഈ വകയൊരു ഉദയത്തിന്റെ പാത പലപ്പോഴും തെളിക്കാറും ഇല്ല. അനുഭവങ്ങളോടെ വായിക്കവേ, ഇന്ത്യയുള്ള ചില വർക്കൾ എങ്ങനെ വ്യാവ്യാം നിക്ഷാം - എന്തിക്കറിഞ്ഞതുകൂടാ. ദുരെ മലകളിൽ കളിക്കുന്ന കാട്ടുതീയാണ് ഈ വർക്കളിലെ ആദ്യത്തെ ദൃശ്യം. ഇതിനുള്ള വിശേഷം, ഇരു കാട്ടുതീയിന് പ്രതികാരമായ അർത്ഥം ഇണക്കാൻ, നമ്മുടെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നു. 'പൊന്തിയും, താഴ്ന്നും, നീണ്ടും, വള്ളാനും,

ചുരുങ്ങിയും, അസ്യകാരത്തിലാണ്ടും, പിന്നെയും തിളങ്ങിയും, ചക്രവാളത്തിൽ ചുകപ്പേറിയും - വിശേഷണങ്ങളുടെ ഈ അണി ആകസ്ഥികമാവില്ല എന്നല്ലോ വിചാരിക്കേണ്ടത്? പ്രതിക്രിയയിൽ അർത്ഥം കുറരെയാകില്ലോ സ്ഥിപ്തമാക്കുക എന്നതാവണ്ണെ അവയുടെ ലക്ഷ്യം?....

കാവുംസാദനത്തിലെ ഏറ്റവും കാതലായാരു പ്രശ്നത്തിലഭ്യതേ ഇപ്പോൾ നാം ഏത്തിമുട്ടുന്നത്. ഏതെല്ലാം സുചകങ്ങളിരുന്നാലും, പ്രതികണ്ണശക്ക് അർത്ഥം നിയതമാക്കുക ഞഞ്ചരുകാം തന്നെ. പറയുന്ന ആൾ, കേൾക്കുന്ന ആൾ, പദ്ധതിലും - ഇങ്ങനെ പലതില്ലും ഉഖനി ഉൾപ്പെടെ നടത്തിക്കൊണ്ടിള്ളുകയേ ഇവിടെ നിർവ്വഹമുള്ളൂ. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽന്നേ സാഹസങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒരുക്കാലത്ത് സ്വയം വലിച്ചേരിഞ്ഞ ആളാണ്ടോ എൻ.വി. 'നവതാരുണ്യം അതിരേൾ്ലീ നടയിൽ വഴിപാടായി അണ്ണച്ചു'. 'പര ദേശിയ ഗവർമ്മെന്റിന്നേൻക്ക് ഉൽക്കടയിക്കാരം എറിയുക' എന്ന അശയത്തിൽ ആകുഷ്ഠംനുമായി. (ആഗസ്റ്റുകാറ്റിൽ ഒരില) എന്നു വെച്ചാലോ, ഗാധിയൻ സഹനവിധികളുടെ സ്വാത്മപ്രകാശത്തെ ആരാധിക്കുവേ തന്നെ, കലാപപ്രസ്ഥാനത്തിൽ കാട്ടുതീയിൽ അടിഭൂതവും ആകുന്ന മനോഘടനയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ. ഈ ദ്രാവാത്മകത അനാത്ത അനേകം ബുദ്ധിജീവികൾക്കു ശരശ്രൂ ചമച്ചിരിക്കാം. മടക്കാനേ പറ്റാത്തവിധി ഇന്നു വിരിച്ചിട്ടും ആലസ്യത്തിൽപ്പെടുമ്പെട്ടു, അതിരേൾ്ലീ സകലപ്പും തന്നെ അവർ വെറുതു. ഈ പദ്ധതിലെത്തിൽ ഇവിടത്തെ കാട്ടുതീയിന് ഭാഹകമായ അർത്ഥമല്ല പോഷകമായ അർത്ഥമാവും കലപ്പിക്കേണ്ടിവരിക. ഇന്ത്യൻ ചക്രവാളത്തിൽ അസ്പഷ്ടമായി, എകില്ലും ആശാവഹമായി, ഇടയ്ക്കു സ്ഥൂരിച്ചിരുന്ന വിസ്തവോധയത്തെ പ്രതികവൽക്കരിക്കായാണ് ഈ കാട്ടുതീ എന്നു കരുതുന്നതു നൃയമാവില്ലോ? അകലെ എവിടെയോ പൊതിച്ച അതിരേൾ്ലീ പൊരി പാറി പാറി വന്ന്, ശ്രമങ്ങളിൽ പടർന്ന്, അവിടത്തെ സ്വതേ നിശ്ചയമായ ജീവിതം പെട്ടെന്നു കൈയാൽക്കൊണ്ടു എന്ന എൻ.വി.യുടെ യൗവനത്തിലെ സപ്പനമാവാം അങ്ങനെ ഇവിടെ സാക്ഷ്യപ്പെട്ടുകൊന്നത്.

അടുത്ത ഇരട്ടിയെ ഈ വ്യാവ്യാനത്തോട് ഇണക്കുക എന്നതുകൂടുതൽ കനത്ത വയ്ക്കാവേലിയതേ! ശ്രമത്തിലെ ചട്ടോദയമാണ് അതിലെ വർഷ്യം.

"നീരാവി നിരണ്ടാരാവാനിൽ, തന്റെ വിള്ളിയ
നിലാവുപുരട്ടിക്കാ, ഞണാടുവിൽ, പ്ലാനീ ചുന്നൽ"

കേവലം ചട്ടോദയത്തിൽ വിരമിക്കുമോ ഇവിടത്തെ വിവക്ഷ? അതോ, വിസ്തവസപ്പനങ്ങൾക്കു മിക്കതും വൈവർണ്ണ്യം പകർന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പതുകൈ ഗാധിയൻ സ്വാധീനത വ്യാപിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു വികസിക്കുമോ? 'വിള്ളിയ നിലാവുപുരട്ടുക' എന്ന വിശേഷണം ഏതായാലും വ്യാവ്യാതാവിനു വിണ്ണും വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നു.

ആശയപരമായ ഇത്തരം അനിശ്ചിതത്താങ്ങൾ വിമോചനയത്താങ്ങളെ അത്രയ്ക്കുതെയ്ക്കു സ്ഥാപിപ്പിക്കുവേ, ശ്രമത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെന്ന്:

പാവങ്ങളുടെ പരമനാശം തന്നെ. ഗോവിന്ദൻ കുടിൽ കത്തിച്ചാസ്വലാ വുന്ന ദൃശ്യം, അതിനെ ചുഴലുന്ന നിഷ്ക്രിയമായ അവസ്ഥയോടെ, കവി തയുടെ കലാരത്നത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു:

"ചാരേയാഗാമീണാർമ്മാർ നോക്കിനില്ക്കവേ, വെന്തു
ചാരമായ്, പുതിവുപോ, ലസഹായമാ വിടും"

ഈവിടെ 'പതിവുപോൽ', 'അസഹായം' - ഈരുവിശ്വഷണങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയമായി തോന്നുന്നു.

"മുറ്റത്തു വിഷാദത്താൽ മുകരായിരിക്കയാം
മർത്ത്യരും പശുകളും പട്ടിയുമാടും - തുല്യം!"

ഈങ്ങനെ അസഹായതയുടെ നിശ്വലചിത്രത്തിൽ മനുഷ്യരെ മുగ അഭ്രാടു സമീകരിച്ചതും അർത്ഥഗർഭമായിരിക്കുന്നു. ഇത് എൻ.വി. യുടെ സുപരീക്ഷിതമായ ഒരു തന്ത്രം തന്നെ.

ഈ നിശ്വലചിത്രത്തോടെയുള്ള സമാപനം കവിതയ്ക്ക് ഭാവപര മായി നേട്ടമായേനെ. എന്നാൽ, സംഖിയാനത്തിലെ ആ നേട്ടം സാരമാ ക്കാതെ, കവിത പിന്നെയും നീളുന്നു. ഇത് എൻ.വി.യെ പറിക്കുവേബാൾ നിർണ്ണായകമാവാം. ആത്മനിഷ്ഠമായ ഉർമ്മിലെ എന്നതിനേക്കാൾ, കവിതയെ ആരാധനിമിയത്തിനുള്ള ഒരുപാധിയായി കാണാനാവാവും അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടുത. 'ഗ്രാമ'-ത്തിൽ എല്ലാ അനുഭവങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്, സാധാരണ ഇത്തരം ആവ്യാസങ്ങളിൽ കാണാറുള്ളതു പോലെ, 'ഞാൻ' അല്ല 'നാ' ആണ് എന്നതിന്റെ പൊരുൾ ഒരുപക്ഷേ ഇവിടെ നമുക്കു പിടിക്കിട്ടുന്നു. സംഖാദത്തിനുള്ള സാധ്യത പാഠത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തന്നെ സജ്ജിക്കിച്ചിരിക്കയാണ്. ഒടുക്കം ആ സംഖാദം നട കുന്നുമുണ്ട്. കേവലഭാവഗാനത്തിന് അതിതമായ ഒന്നാണല്ലോ ഈ തലം. ഗ്രാമത്തിലെ പാവങ്ങളുടെ ചുഷണത്തിനെതിരെ സ്നേഹിതരെ നേരെ കവി വിരൽചുണ്ടുന്നു.

"നിങ്ങൾ ജയിമാരുള്ളാൻ പട്ടിണികിടക്കുവോർ,
നിങ്ങൾ മാളികയേറാൻ ചാളയിൽപ്പുലരുവോർ,
നിങ്ങൾക്കു സുവിപ്പാനായ ദുഃഖിപ്പോ, രിപ്പാവങ്ങൾ
നിങ്ങളാടിതിനെന്നുമുത്തരം ചോദിക്കാതോ?

ഈ സ്നേഹിതനാണ് 'ഞാൻ' 'നാ' ആവുന്നതിനുള്ള അപരസ്യാ നീഡ്യം എന്നു നാം ഇപ്പോളിയുന്നു. ഇയാളുടെ അതിമി എന നില യ്ക്കാവാം അതാതുന്നല്ലാണജീലിയായി കവി ഗ്രാമത്താടു ബന്ധപ്പെട്ട അനുഭവങ്ങൾ നേടിയത്. ഇപ്പോൾ ഇയാളുടെ മാളികപ്പുറത്തുലാത്തിക്കാണ്ടി രിക്കവേ ആണ്, താഴെ, ദുരെ, ഗോവിന്ദൻ വിടു വെള്ളിരായത്. ഈനി തനിക്കൊരു നിലപാട്ടടക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. താൻ നിന്നുനേഹം പ്രവ്യാഹിക്കുന്നു:

"ഇവിടെ, യീ മാളികമേൽത്തട്ടിലേക്കാൻ എന്നി-
നവിടെ, യാ മുറ്റതു വാഴാനെ മോഹിക്കുന്നു.
മർദ്ദകനായിപ്പും വികുന്നതേക്കാളും കാമ്യം
മർദ്ദിതനായി ദുഃഖാരത്തെ പ്രേരിപ്പന്താം..."

താഴെയോ മേലെയോ തനിക്കു താഭാത്മ്യം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള
ഉന്നുൻ ഇടയാളൻ്റെ ഈ സ്വത്വപ്രതിസന്ധി എൻ.വി.യേയും അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ തലമുറയേയും തുടർച്ചയായി അലട്ടിപ്പോന്ന സമസ്യയാണാണ്ണോ.
ഈന് അതിന്റെ സാംഗത്യം നശിച്ചു എന്നതല്ല അവസ്ഥ. പിന്നെയോ,
അതിന് ആധാരമായ തിരിച്ചുവിശ്വസ്തേ നാളം തന്നുത്തു എന്നതായിരുന്നു. ആ
തന്നുപ്പിലേയ്ക്കും അതിന്റെ മയക്കത്തിലേയ്ക്കും വല്ലൊരു ദൈസര
കേട്ടും വലിച്ചെറിയാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതാവും ഇന്
'ഗ്രാമ' ത്തിന്റെ പുന്നപാരായണത്തിൽ പ്രസക്തമായ പ്രശ്നം. നമ്മുടെ
സാധാരണ ഗ്രാമക്കിടയുടെ വടിവിൽ, വായനക്കാരൻ അലംഭാവ
ത്തിന്റെ, ആദർശവൽക്കരണത്തിന്റെ, ചിരിത്തെഴിച്ചും ഇതു സമ്മാനിക്ക
യില്ല. കവിത പുമാലയായാൽ പോരാ, ആവശ്യംപോലെ ചാട്ടവാറും
ആവണം എന്ന നിഷ്കർഷിച്ച അളജാണാണ്ണോ എൻ.വി. അതിനാൽ ചിരി
ത്തെഴിച്ചുമല്ല, മുവക്കരുപ്പുതന്നെ സ്വപ്നിച്ചുകൊണ്ട് 'ഗ്രാമ' സമാപി
ക്കുന്നത് സാകുതമെന്തെ.

"കറുത്തിടേണാമുഖം താകൾക്കു, പ്ലാവത്തിന്റെ
കറുതു വിധിക്കു മുൻപിക്കരുപ്പെന്താനാകും!"

നമു ട്രസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തുട്ടുത്ത, വെള്ളത്ത രചനകൾക്ക
പുറം, കവിതയും കറുപ്പും കാമ്യമാണ് എന്ന തിരിച്ചിരിവ് എൻ.വി.
നല്കിരയക്കിൽ അതിനുകാരണം, കറുപ്പിനോടുള്ള ആത്യന്തികമായ
അനുരാഗമല്ല, ആപേക്ഷികമായ അഭിമുഖതയെന്തെ. ജീവിതത്തിലെ കറു
പ്പിന്റെ വക്താവാക്കാംമനും വരട്ട്, കവിതയും കറുപ്പിനെ പറ്റ വർജ്ജി
ക്കാൻ വയ്ക്കു എന്നതുതന്നെ ഇതിന്റെ യുക്തി.

ഭാവഗാനത്തിന്റെ താരതമ്യേന പേലവമായ ഘടനയോടു തന്മയി
ഭാവം കൈവരിച്ച എന്നേറ്റുപോലുള്ള അഭിരുചിയോടുകൂടിയാവാം ഈ
ദട്ടക്കത്തെ ആശാസവചനം. ആ ഘടന ലംഘിച്ചു എന്നു കരുതി അപ്ര
സന്നമാവണ്ട. കുട്ടത്തേ ആയുധസജ്ജമായാലേ സമകാലികമായ ജീവി
താ വ സ്ഥക ജോട്ടു അർത്ഥഗർഭമായി സംവദിക്കാൻ കവിതയും
സാധിക്കു. അങ്ങനെ സംവദിക്കാൻ സാധിക്കാതെ കവിത പിന്നെന്തു കവി
തയാണ്! അതിനായി സ്വയം സന്നദ്ധമാവുകയാണ് കവിത എന്നറി
യാതെ, സ്വന്തം ശീലങ്ങളിൽ വ്യതിയാനം വേണിവരുന്നു എന്ന കാര
ണംകൊണ്ടുമാത്രം സഹൃദയത്വം വിമുഖമാവുകയാണെങ്കിൽ, അലസ
മായ ആ സഹൃദയത്വത്തിന്റെ പ്രീതിയല്ല, അപ്പുറത്തെ ജീവിതാവസ്ഥ
കജോട്ടുള്ള പൊരുത്തമാണ് തനിക്കുപ്പെയാനും എന്ന എൻ.വി.യുടെ തിരി
ചുവിവിന്റെ വിളംബരം കൂടിയാവാം ഒടുക്കത്തെ ഈ ഇരട്ടി.

‘നതുക്കമിച്ചുണ്ടാതിമാം’

(നാളേയക്കുവേണ്ടി ഒരുനിലവിളി - സുധാസ്രീ സി.വി.,
കറന്റ് ബുക്ക്, കോട്ടയം. വില : 35.00)

എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും സംബന്ധിച്ച അബ്ദി, സ്ക്രീ സംബന്ധിയായ രംഗം, സാമ്പത്തികം പൊതുരംഗം എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട രംഗം ലേവന്നങ്ങളാണ് ‘നാളേയക്കുവേണ്ടി ഒരു നിലവിളി’ എന്ന പുസ്തകത്തിലുള്ളത്. ഈ കുടാതെ ആനുകാലിക പ്രസക്തിയുള്ള അബ്ദികുറിപ്പുകളും.

മനുഷ്യരെ മിംസാപ്രവണത നരവംശത്തിന്റെ ഉത്തരവന്തോടും വളർച്ചയോടും ബന്ധപ്പെട്ട അബ്ദിവാരുസാഹചര്യങ്ങളുടെ സുനിശ്ചിത പരിണാമമാണെന്നുള്ള പ്രസ്താവനയോടെ ആരംഭിക്കുന്ന ‘ചോരപ്പുഴകൾക്ക് പിന്നിൽ’ എന്ന ലേവന്ന ശ്രദ്ധയമാണ്. ഇതിലെ നിഗമനങ്ങൾ പട്ടത്തുയർത്താൻ സുധാസ്രീ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാദഗതികളേയും അനുമാനങ്ങളേയും പറി നന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കാം മെക്കിലും ലേവകൾക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായ നിലപാടിന്റെ സാധ്യത പ്രമാദപ്പെട്ടിയിൽ തന്നെ വ്യക്തമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ പരിണാമഗതിയെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതാനുഗതികത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്ത് അതിനെ ‘പോയവ ചിക്ക് അടി’ക്കാൻ നേതൃത്വവും ഭരണകൂടവും തയ്യാറായാൽ ആരും പോകാനുദ്ദേശിക്കാതിട്ടായിരിക്കും നാം ചെന്നെത്തുന്നത് എന്നു ലേവകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കന്നുരുദയും മുതിർന്നവരുടെയും ആദ്യകാലത്തെ പെരുമാറ്റം മുതൽ ഭേദനംഡിന ജീവിതത്തിൽ മായി മങ്ങൾ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം വരെയുള്ള പ്രഭാവങ്ങൾ മനുഷ്യരെ വള്ളേച്ചാടിച്ച് വിരുപനാക്കുന്നതിൽ സാരമായ പകുവഹിക്കുന്നു. വളർന്നുവരുന്ന തലമുറയുടെ സഭാവരൂപവത്കരണത്തിൽ അവരുടെ പരിപാലനത്തിന് ഉത്തരവാദികളായ മുതിർന്ന മനുഷ്യനും സ്ഥാപനങ്ങളും ഭരണകൂടവും ബോധപൂർവ്വം പകുവഹിക്കാനെന്ന് സുധാസ്രീ വാദിച്ചു സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ ലേവന്നത്തിൽ ഉള്ളിപ്പിറയുന്ന ധാർമ്മികതയും ആർജ്ജവവും ‘കാരിന്യം വിതച്ചുകൊഞ്ഞ നമ്മൾ’ എന്ന അടുത്ത ലേവന്നത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നേടിയിരിക്കുന്നു. ഭാതികചർന്നയും മതാരഖ്യം ബിയും ബാല്യം മുതൽ കൂട്ടികളിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന മാതാപിതാക്കളെ ലേവകൾ പഴിക്കുന്നു. ചുറ്റുമുള്ളവരെല്ലാവരും എതിർത്തുതോല്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് വിശ്രസിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ മനസ്സിൽ ധാർമ്മികതയും ആർജ്ജവവും പോകട്ട, സാധാരണ ഭാക്ഷിണ്യം തന്നെ കൂരുന്നടക്കാൻ മുടയില്ല.

സ്വാതന്ത്ര്യലഭ്യിക്കുണ്ടെങ്കം മാത്യഭാഷയോടുള്ള അവഗണനയും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോടുള്ള കമ്പിവും വളർന്നു വരുകയാണ്, നമ്മുടെ സമുക്കവനക്കുമാരി

ഹത്തിൽ. രോഗത്തിനെ പ്രണയിക്കുന്ന രോഗിക്ക് മരുന്നു കുറിക്കുകയാണ് സുധാരിപ്പൻ. പ്രാമാഖ്യിക വിദ്യാഭ്യാസത്തലത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാക്കിയെല്ലാം തന്നെയാല്ല, അതു കുട്ടികളുടെ വളർച്ചയിൽത്തന്നെ തകരാറുകൾ ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം എന്നാണ് ലേവ് കാൻ അഡിപ്പായം. ഇതിന് എതിരു പറയാനാവുകയില്ലെല്ലാം തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളാക് പുർണ്ണമായി യോജിക്കാൻ വിഷമാനോന്നു. ഒഹസ്കുൾ തലത്തിൽ ഒരു ഏകീകൃത മാധ്യമക്രമവും, പാംപ്‌പലത്തിയും ഉണ്ടാക്കണമെന്ന ചിന്താഗതി സ്വീകാര്യം തന്നെ. മാനവ ശാസ്ത്രങ്ങളുശ്രദ്ധപ്രേരയുള്ള ശാസ്ത്രപഠനത്തിനുവേണ്ട സൗകര്യം പരിഗണിച്ച് കോളേജ് തലത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് മാധ്യമം തന്നെയാണ് പ്രായോഗിക്കുമ്പോൾ, വട്ടവലിക്കിടത്തിൽ പിടിവിട്ടു കളയുന്ന പ്രതീതിയാണുണ്ടാകുന്നത്. ശ്രാജുവേദ്ദ് തലത്തിൽ എന്നിനാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പരിക്കുന്നത്? സൈക്കട്ടറിയേറിലും, എൽ.എ.സിയിലും മറ്റും ഗുമംഗമരുൾ പണിചെയ്യാനോ? അതിനൊക്കെ ഇംഗ്ലീഷ് കൊണ്ട് താവഴ്യം? പുരുത്വപോയി ജോലിചെയ്യുന്നവരും അത്യുന്നത തലത്തിൽ ശാസ്ത്രവിദ്യകൾ അഭ്യസിക്കുന്നവരും അതിനുള്ള കവാടങ്ങളിലെ തത്വപോൾ അതിനുവേണ്ട ഭാഷകൾ പഠിച്ചുകൊള്ളും റഷ്യയിലും ജർമ്മനിയിലും ഹ്രാൻസിലും പഠിക്കാൻ പോകുന്നവർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ. രണ്ടോ, നാലോ ശതമാനം ആളുകൾ ഉപരിപഠനത്തിന് പോകുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞ് നാട്ടുകാരെ മുഴുവൻ ഇംഗ്ലീഷ് പരിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നത് ശരിയാണോ?

‘നാളേയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു നിലവിളി’ എന്ന അടുത്ത ലേവന്തതിൽ പേരാണ് ലേവകൾ തെരുൾ പുസ്തകത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ണും, കാതുകൊണ്ട് കേടും വേദനിക്കുന്ന മുറിവുകൾ മനസ്സിലേറ്റു വാങ്ങിയ ലേവകൾ മനുഷ്യരുൾ സഹജഭാവങ്ങളായ സ്നേഹം തത്ത്വം സഹാനുഭവത്തിയെല്ലാം കരിച്ചുകളഞ്ഞ് അവനെ മനസ്സുമരിച്ച അമാനവനാക്കിത്തിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നു. ഉരസ്തുരണ്ട് മാർദ്ദവം നഷ്ടപ്പെട്ടു, മാത്സ്യരും നിറഞ്ഞ, വിദേശം പ്രാമാഖ്യിക വികാരമായിക്കഴിഞ്ഞ മനസ്സുകളെച്ചാല്ലി ലേവകൾ നിലവിളിക്കുന്നു. അർപ്പണവോധമുള്ള അഖ്യാപകക്കനാരുടെ പ്രസക്തിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഉള്ളിപ്പിരുന്നു. അഖ്യാപകവുത്തി മാനുമായൊരു തൊഴിലായിരുന്ന ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം ദുഃഖത്താടം തിരിഞ്ഞതുനോക്കുന്നു.

‘ഇന്ത്യൻ യുവത്യം ബലിക്കല്ലിൽ’ എന്ന ലേവന്തതിൽ വഴിവിളക്കുകളാണുമില്ലാത്ത ഇന്ത്യൻ യുവത്യത്തിൽ അവസ്ഥയെപ്പറ്റിയാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. വ്യാവസായിക മുല്യങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും മാത്രം മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പത്രങ്ങളെല്ലാം ദ്വശ്രൂഷാവുമാധ്യമങ്ങളെല്ലാം പ്രതിക്കുട്ടിൽ കയറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. ദൗത്യത്തിന്ത്യുടെ നാട്ടിൽ ദുരദർശൻ കാട്ടിക്കുട്ടുന്ന കുണ്ടാമണികൾ ലേവകൾ രോഷത്തിന് പാത്രിക്കിയുന്നു. ഇവർക്ക് സാധിച്ചുട്ടുകാൻ കഴിയാതെ ബാക്കിവന്ന മുല്യച്ചുതി നമ്മുടെ ഒപച്ചാരിക വിദ്യാഭ്യാസ സ്വന്ധായം കൊണ്ട് നാമരിയാത്തെനെ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളുമെന്നാണ് ലേവകൾ ചിന്താഗതി.

അടുത്ത രണ്ട് ലേവക്കന്നെള്ളും സ്റ്റ്രൈവർമ്മ തിരിഞ്ഞേ ശ്രാച്ച്യാവ സ്ഥാപിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. സ്റ്റ്രൈകളുടെ ഇന്നത്തെ കീഴാള സ്ഥിതിയും പുരുഷരിൽ നിരുത്തരവാദപരമായ മെഡാവിത്രവും തുടങ്ങി വളർന്ന് ഇവിടാ വരെ എത്തിയതെങ്കെന്ദ്രെന്ന് പുരാതന ചരിത്രതിരിഞ്ഞേ ഒറയടപ്പാതകളിൽ തുടങ്ങി വർത്തമാനകാലത്തിരിഞ്ഞേ രാജവിമിവരയുള്ള വച്ചികളിൽ കുടെ ലേവകൾ നടന്നുകാണുന്നു. അവിടെയും ഇവിടെയും മൊക്കെ തെല്ലാന്നലണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എത്തിയ ഇടം ശരിതനെ.

ലേവകൾ പറയുന്നു, ‘ദ്രവിവാഹവും സ്ഥാപിയില്ലെടയാണ് മനുഷ്യൻ ആദ്യമായി മനുഷ്യത്വം നേടിയതെന്നു പറയാം. അന്നുവരെ മനുഷ്യനും മുഗ്ധവും തമിൽ സാരമായ വ്യത്യാസം ഇല്ലായിരുന്നു’. അതുസമുത്തിച്ചുകൊടുക്കാം; ഇന്നുണ്ടെന്നു സമുത്തിക്കാനാണ് വിഷമം. സ്റ്റ്രൈയെ വരുമെരാരു ഉപകരണമാക്കി മാറ്റിയ പുരുഷനും, കുറേയോക്കെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊടും കുറേയോക്കെ സൗകര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചും വഴിക്കൊടുത്ത സ്റ്റ്രൈയുടെ ചരിത്രവും ഈ ലേവന്തനിൽ തുടർന്നു വായിക്കുമ്പോൾ ആ വിഷമം വർദ്ധിക്കുന്നു. സ്റ്റ്രൈകളുടെ താഴ്ത്തിക്കുടാക്കുള്ള പുരുഷരിൽ പ്രവന്നതയുടെ പിന്നിൽ അവരിൽ ബലമല്ല പിന്നെയോ ആത്മവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും നൃനത്തയാണുള്ള നിരീക്ഷണം കൂടുക്കരമാണ്, വേദനാജനകമാണ്; സത്യവുമാണ്.

ബാബറി മസ്ജിദ് ധാരംസന്തതിരിഞ്ഞേ അപകടസുചന എടുത്തുകാണിക്കുകയാണ് ‘ചോരയിൽ പണിയുന്നതോ ക്ഷേത്രം’ എന്ന കുറിപ്പിരിഞ്ഞുള്ളൂ. കുറേ മതഭ്രാന്തയാർ ചേർന്ന് ഒരു മനിരാ തട്ടിതകർക്കുകയേം മറ്റാനു കെട്ടിപ്പട്ടക്കുകയേം ചെയ്താൽ അതുകൊണ്ട് ഒരു വിശ്വാസത്തിനും ഗുണമുണ്ടാകുകയില്ലെന്ന, എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതും സകലരും അവഗണിക്കുന്നതുമായ സത്യം സുധാരിപ്പിക്കുന്നതും ധാരം തോടെ വിളിച്ചുറിയിക്കുന്നു. മസ്ജിദ് തകർക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച കീമിന്തയെ കേസ് തുടങ്ങിയും മുടങ്ങിയും മുന്നോട്ടു പോകാതെ കോടതിക്ക് ചുറ്റും നിരങ്ങുകയായി. മോഹോർസ് കേസ് നടത്തുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹം ഈ കേന്ദ്രിഞ്ഞേ കാര്യത്തിൽ കാണുന്നില്ല.

നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത മുതലാളിത്വ വ്യവസ്ഥയിലല്ല പിന്നെയോ സമത്രതെ ഉന്നം വെയ്ക്കുന്നതും സ്നേഹവും സൗമന്യവും കൈവെടിയാണതും ഉല്പവാദന ഉപദോഗപ്രകാരകൾ സാമൂഹ്യതാല്പര്യങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു നവ സോഷ്യലിസ്റ്റിലായിരിക്കും മുന്നാം ലോകത്തിരിഞ്ഞേ മുക്കിമാർഗ്ഗം എന്ന് ‘മുതലാളിത്തമോ മുക്കി മാർഗ്ഗം?’ എന്ന കുറിപ്പിൽ ലേവകൾ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരിൽ ശാരീരികവും ഭൗതികവുമായ ശക്തികൾ നേർവശിക്കുന്നതും അവരിൽ അധികാര തുപ്പണായെ സമൂഹക്ഷമതയിരിഞ്ഞേ സീമകൾക്കുള്ളിൽ തജച്ചുനിർത്തുകയുമാണ് സംസ്കാരത്തിരിഞ്ഞേ മുഖ്യധർമ്മങ്ങളിലോന്ന് എന്ന പ്രസ്താവം ‘മെയ്ക്കരുത്തിലേയ്ക്കൊരു തിരിച്ചുപോക്ക്’ എന്ന കുറിപ്പിൽ ഡോ: വില്യം ഷൈൽഡസ് എന്ന മന്ദിരം സ്റ്റ്രൈചിന്തകൾ ആശയങ്ങളുടെ ആധാരത്തോടുകൂടി ലേവകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അതിരുകളില്ലാത്ത മാത്സ്യത്തോടുള്ള സുധാരിപ്പരിഞ്ഞേ

വെവമുഖ്യം ‘സർണ്ണം കിട്ടാത്തതല്ല ദുരന്തം’ എന്ന കുറിപ്പ് ചിന്തോദ്ദീപ് കമായ ശൈലിയിൽ പ്രകടമാകുന്നു.

നാടുമുഴുവൻ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ ഹവാലക്കേസ് ഇത്രപെട്ടു കെട്ട അഞ്ചിപ്പോകുമെന്ന് ‘വേണം ശുഭകീരണസ്വപ്നങ്ങൾ’ എന്ന കുറിപ്പും തിയപ്പോൾ സുധിന്റെ വിചാരിച്ചുകാണുകയില്ല. ആലോചനയില്ലാത്ത ധാരാളിത്തംകൊണ്ട് കടം കേരി മുടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ‘സത്യം ചൊല്ലിയുണ്ടാകുക’ എന്ന കുറിപ്പ് നാളഞ്ഞ ദിനപ്പുത്രത്തിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യമനസ്സിനു നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാർദ്ദവത്തയും സ്വപർശബ്ദാധത്തെയും പറി ഉപന്യാസകാരൻ വ്യാകുലപ്പെടുന്നു. നേട്ട ഞശർക്കു വേണ്ടിയുള്ള വ്യാഗ്രതയും മത്സരവും മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾക്കു മധ്യരം ചേർക്കുന്ന സ്വന്നഹത്തെയും കാരുണ്യത്തെയും ഉരുക്കി ആവി യാക്കുന്ന ദൃശ്യം സുധിന്റെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. കാലാകാലങ്ങളിലൂണാകുന്ന ഉത്തേജനങ്ങളുടേയും പ്രലോഭനങ്ങളുടേയും ഉത്തിത്തള്ളുകൊണ്ടുമാത്രം നയിക്കപ്പെടുന്ന ഇളം തലമുറയ്ക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും പരിശീലനവും നല്കി സമൂഹത്തിനു ഗുണമുണ്ടാക്കുന്നതിനു പുറമേ സ്വന്തം സാമ്പദ്യം നേടിയെടുക്കാനും അവരെ തയ്യാറാക്കേണ്ട കടമ സമൂഹത്തിനും സാംസ്കാരിക നായകരാർക്കും ഭരണകൂടത്തിനും ഉണ്ടാവുന്ന സുധിന്റെ ശക്തിയായി വാദിക്കുന്നു.

നന്നയിലും സ്വഭാവഗുഡിയിലുമുള്ള വിശ്വാസവും മത്സരമാതുക്കി സുവഖ്യം സംസ്കാരത്തിനും പകിട്ടുകുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിൽ യോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവുമാണ് ഈ ഉപന്യാസസമാഹാരത്തെ ഹൃദയാവർജ്ജകമാക്കുന്നത്. ചിലപ്പോഴാക്കെ വികാരങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണണതെല്ലാം അസ്വസ്ഥതാജനകമായി തോന്നാമെകിലും ആത്മാർത്ഥതയുടെയും സത്യസന്ധ്യയും പിൻബലമുള്ള ഈ ഉപന്യാസസമാഹാരം പരക്കെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

പദസന്പത്തും ഭാഷാസ്വാധീനവും കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിതനായ ഈ ലേവകൻ ഒരു ഏൻജിനീയറാണ്. അടിത്തറയുറപ്പിച്ച് പടിപടിയായി വാദമുഖങ്ങളും യുക്തികളും കെട്ടിപ്പെടുകുന്ന രീതി ഒരു ഏൻജിനീയർക്കു സഹജമാണ്. ഗാധമായ ചിന്തയും ആശമുള്ള വികാരങ്ങളും ഒരുമിച്ചു കലപ്പവലിക്കുന്നോ ധിഷണയും സരസ്വതിപ്രസാദവും വേണ്ടുവോളമുള്ള സുധിന്റെ കുറച്ചാനുശ്രമിച്ചാൽ സാന്നദ്ധ നഷ്ടപ്പെടാതെ തന്നെ വികാരങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണണതെന്നാതുക്കിവയ്ക്കാൻ കഴിയുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

സത്യം പറയുന്നവൻ പ്രായോഗികബുദ്ധിയില്ലെന്നും ഏറിപ്പോയാൽ അവരെ നന്നയുള്ള ഒരു മണ്ഡനായി മാത്രം കരുതിയാൽ മതിയെന്നുമാണ് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ വ്യാപകമായ വിശ്വാസം. കണ്ണിട്ട് വിശ്വസിക്കാത്ത മനുഷ്യരുണ്ടാ കെട്ടിട്ടു വിശ്വസിക്കാൻ പോകുന്നു?

പ്രിയപ്പേട്ട രാമകൃഷ്ണൻ,

സുവമാണല്ലോ.

മനം പിരിച്ചാൽ എല്ലുകിട്ടുന്നതുപോലെത്തെ ഒരു മഹാത്മാതാം! (ശക്തിദാർമ്മി ആശ്വര്യചുഡാമണി ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ). കവനക്കൗമ്യഭിഖിൽ ഞാനെന്തു തിയി "വൃത്തവിചാര"ത്തെ പ്രശ്നസിച്ചുകൊണ്ട് അമേരിക്ക ഡിൽനിന്ന് പണിത്തസഹായനായ ഒരു വായനക്കാരൻ എനിക്കു കത്ത യച്ചിരിക്കുന്നു! ഞാൻ - എന്നെയും - തീരെ അറിയാത്ത ഒരു അജഞ്ചാത സുഹൃത്ത്.

പുർണ്ണരുപത്തിൽത്തന്നെ ചേർക്കണം. കവനക്കൗമ്യഭിക്കും ഈതു നല്ലാരു പ്രശ്നസയാണല്ലോ.

കവനക്കൗമ്യഭിയുടെ C/o.ലാണ് ഈ നല്ല സുഹൃത്ത് എനിക്കെഴു തിയിരിക്കുന്നത്. നമ്മെള്ളുതുന്നത്തോക്കതിൽ ഏതെത്തല്ലാം മുലകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു! അതുതും തോന്നുന്നു. ഒരുച്ചുതുകാരനെ സംബന്ധിച്ചേടതോളം ഈതു സന്ദേശവും കൂതാർത്ഥതയും തോന്നുന്ന സന്ദർഭം വേറെയില്ല. ഏതവാർധ്യകിട്ടിയാലും ഈ സുവമില്ല.

സന്നദ്ധം

ഡോ. അക്കവുർ നാരായണൻ

നവംബർ 29, 1999

ശ്രീ. അക്കവുർ നാരായണൻ

വന്നുശേഇരി -

ആദ്യം, 'വൃത്തവിചാര' എഴുതി വായനക്കാരെ അനുഗ്രഹിച്ചതിന് കൃതജ്ഞത പറയുക! വൃത്തങ്ങളുടെ പരിസ്വരബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് മുൻപ് വായിച്ചിട്ടേയില്ല! (കവനക്കൗമ്യഭി /5)

വൃത്തവും സംഗീതവും തമിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ കുറേ നാളായി ചിനിച്ചുവരുന്നു. താഴെ രണ്ടിടത്തും നന്നുതന്നെ, സംഗീതത്തിൽ അത് വളരെ സക്രിയല്ലമായി രൂപംകൊള്ളുന്നുണ്ടെങ്കിലും. ചെറുപ്പും താഴവും തമിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി രണ്ട് ഹിന്ദി ലേവനം കണക്കുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ മാരാർ, അപ്പൻതസ്വരാൻ, കുണ്ണികുമ്പൻ മേനോൻ എനിവരുടെ വൃത്തപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ ചില ഉൾക്കൊഴംഗൾ, എന്നാൽ സംഗീതത്തിലും കവിതയിലും ഷ്ടൂം താൽപ്പര്യമുള്ള ആരെ കിലും കുറച്ചുകൂടി വിശദമായി "ചെറു - സുംഗീത" ബന്ധത്തെ വ്യാവ്യാനിച്ചുകിൽ! ഒരുപക്ഷേ അങ്ങങ്ങൾക്ക് ഈതു കഴിഞ്ഞെങ്കാം എന്ന് ആശ തോന്നുന്നു.

ഈ വ്യത്യവിചാരം രസകരം മാത്രമല്ല എന്നും തോന്നുന്നു. കേരളിയരുടെ അശായമനോഹരിക്കാൻ വ്യത്യം വേരാഴ്ത്തുനില്ലോ? വ്യത്യം കുടാതെ താളമുണ്ടാക്കാം എന്നും വ്യത്യം കൃതിമമാണ് എന്നും മറുമുള്ള പൊയ്യവാദത്തോടെ ചിലർ ഗദ്യകവിതയെഴുതിത്തുടങ്ങിയത് മലയാളത്തിൽപ്പെട്ട പരമഭർഭാഗ്യം തന്നെ! Princeton Encyclopedia of Poetry and poetics - ഒരു തത്ത്വിന്ദീസ്ഥാനം വ്യത്യവ്യവസ്ഥയെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സകീർണ്ണതാളവ്യവസ്ഥയായിട്ടാണ്, അവത്തിപ്പിക്കുന്നത്. 21-കൊല്ലം ഇവിടെയും യുറോപ്പിലും 30 കൊല്ലം കേരളത്തിലും ജീവിച്ച്, കവിതകേക്ക് പരിചയിച്ച എരുൾ അനുഭവപ്രമാണം വെച്ചുപറയുടെ, കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിലെ താളത്തോടും മലയാളത്തിലെ സംസ്കൃത - ദ്രാവിഡ വ്യത്യാസങ്ങളാടും കിടന്നിൽക്കാൻ, ഉത്തരേന്ത്യൻ വ്യവസ്ഥയ്ക്കും ശിക്കേക മറ്റാർക്കും കഴിയില്ല! ആപ്രധിക, പേരഷ്യ, അറബിനാടുകൾ എന്നിവിടത്തുകാർക്കും സകീർണ്ണവ്യവസ്ഥകളുണ്ട് - അവരുടെ "കരണ്ണപോലും തളളിപ്പോകുന്നു", നമ്മുടെ വിവിധ സുസ്യക്ഷമ ഓർക്കൾ കാണുന്നോശ! ഒരുപക്ഷേ അവതിൽ ചിലരെക്കിലും നമ്മിൽനിന്ന് കടംകൊണ്ടിരിക്കണാം? താളക്കാഴുപ്പുള്ള മലയാളകവിതകൾ ഞാൻ ചില ആപ്രധികൾ സംഗീതജണർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അടയ്ക്കം നിന്നുമിം തന്നെ! "മാത്രാലകഷണം" എന്ന വേദാംഗകൃതിത്തോട് തുടങ്ങിയ, അന്നാദിയായ നമ്മുടെ താളപാരമ്പര്യത്തെ വലിച്ചേറിഞ്ഞവരെ എത്ര ശകാരിച്ചാലും മതിയാകുമോ? പാശ്വാത്യാനുകരണമുമുഖം മാത്രമല്ല, കരിനമായ ആത്മപുഞ്ചം കൂടി ഈ വ്യത്യന്നിരാസത്തിൽപ്പെട്ട പിന്നിലുണ്ടാവണം. മനോരാഗം, ബുദ്ധിമാന്യം തുടങ്ങിയ പ്രതിഭാസങ്ങളിൽ താളബോധം നഷ്ടപ്പായമാകുന്നതുവെച്ചു പറഞ്ഞാൽ, വ്യത്യന്നിരാസക്കാരിൽ ചിലർക്ക് സമന്വയം ഉണ്ടാ എന്നുപോലും സംശയം തോന്നുന്നു. താളമുപയോഗിച്ചുള്ള ചിത്രചികിത്സ അവർക്കു വേണ്ടിവരുമോ?

വ്യത്യത്തിലെ സകീർണ്ണത്; നൃത്യാദികളിൽ മുഖം, കൈകൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചുള്ള അർത്ഥ-ഭാവ പ്രകടനം; പാചകത്തിലെ നാനാരസസംയോഗം; സംഗീതത്തിൽ സുക്ഷ്മനാദ (microtonal) പ്രയോഗം; ചിത്രത്തിൽ വളരെ കുളം ആയിക്കും; ഗസ ബോധ തന്ത്രിൽപ്പെട്ട സകീർണ്ണത് എന്നിവയെയാക്കേ വെച്ചുനോക്കിയാൽ ഭൂമഖ്യരേഖാപ്രദേശം ശത്തിൽപ്പെട്ട അനേകം അതുല്യഗുണങ്ങൾ നമ്മുടെ സംസ്കൃതിയിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നു. അവിടെ നിന്നുകല്ലുന്നോടും സകീർണ്ണത് കുറയുന്നുവെന്നും തോന്നുന്നു. അതാവുമോ, നസ്വതിരിമാർക്കേരളംവിട്ട് ദുരസ്ഥാരം ചെയ്യാത്തതിൽപ്പെട്ട കാരണം? ജീവിതത്തിൽപ്പെട്ട സമസ്തസുവദ്യവസകീർണ്ണതയെയും ഇത്രമേൽ സ്നേഹിച്ചവർ അവരാണെന്ന്, അവരുടെ കേരളത്തിലെ സംഭാവനകൾ നോക്കിയാലറിയാം.

D.K.M. കർത്താ

ആയുർവ്വേദാഭ്യാസം

(Ayurveda, The Authentic Way)

ബംഗതനായ വൈദ്യരത്നനം പി. എസ്. വാരിയരുടെ 1
ഒന്നാം മാർഗ്ഗദർശിതവുമാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തെ ഇന്നന്തെ
ഒരു ഉയർത്തിയത്.

ഈ മാറാരോഗ്യിക്കൾ ആശാസം നൽകുന്ന ഫലപ്രേ
ശ്രദ്ധാർഹം ഒരു അഭ്യാസം നിർമ്മിക്കുന്നു.

ന സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഇവിടത്തെ നഴ്സിംഗ് പേ
തി, നസ്യം മുതലായ പഞ്ചകർമ്മങ്ങളും ധാര, പിച്ച
കിഴി മുതലായ മറ്റു സ്വന്നഹ-സോദ കർമ്മങ്ങളും
ം കൊടുക്കുന്നു.

ശർക്ക് ആശാസക്രമായ ധർമ്മാശൂപത്രി നടത്തു
നുവ്വേദ കോളേജിന്റെ നടത്തിപ്പിന്റു ധനസഹായം നുവ്വേദവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രചോദനം നൽകുന്നു.

നുവ്വേദത്തിന്റെ വളർച്ചകാഡി ആയുവ്വേദസമിനാറ
പദ്ധതിയാണും നടത്തുകയും ആയുവ്വേദ പു
ം “ആരുവൈദ്യൻ” (ഇംഗ്ലീഷ്) തെരമാസികയും
ശരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കളിയുടെ പതിപോഷണത്തിനായി പി. എസ്. പി.
എം നടത്തുന്നു.

ഈം : 1902

വൈദ്യരത്നനം പി. എസ്. വാരിയരുടെ

ആരുവൈദ്യശാഖ

കോട്ടയ്ക്കര - 676 503

HO. 742216-19, 742561-64 & 742571 (EPABX), TDBX 20C

Fax: 0493-742210, 742572

ഒരു അനന്തമായ പാരമ്പര്യം. ഒരു ഇതിഹാസം.

കോട്ടയ്ക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല

(Ayurveda, The Authentic Way)

ഭിവംഗതനായ വൈദ്യത്തം പി. എസ്. വാതിയരുടെ ദീർഘ അർശനവും മാർഗ്ഗദർശിതവുമാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തെ ഇന്നത്തെ നിലയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തിയത്.

- ⦿ ഇവിടെ മാറാരോഗികൾക്ക് ആശാസം നൽകുന്ന ഫലപ്രദമായ നാനാതരം ഓഷധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നു.
- ⦿ നവീന സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഇവിടെത്തെ നൃസിംഗ് ഹോമിൽ വന്തി, നസ്യം മുതലായ പദ്ധകരമാണള്ളും ധാര, പിഴിച്ചിൽ, നവരകിഞ്ചി മുതലായ മറ്റു സ്നേഹ-സേവ കർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.
- ⦿ അവശർക്ക് ആശാസക്രോദ്ധമായ ധർമ്മാശുപത്രി നടത്തുന്നു.
- ⦿ ആയുർവ്വേദ കോളേജിന്റെ നടത്തിപ്പിന്റെ ധനസഹായം നൽകി ആയുർവ്വേദവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രചോദനം നൽകുന്നു.
- ⦿ ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ വളർച്ചകാരി ആയുർവ്വേദസൈമിനാറൂകളും പ്രബന്ധമത്സരങ്ങളും നടത്തുകയും ആയുർവ്വേദ പുസ്തകങ്ങളും “ആര്യവൈദ്യൻ” (ഇംഗ്ലീഷ്) തെരുമാസികയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- ⦿ കമകളിയുടെ പതിപോഷണത്തിനായി പി. എസ്. വി. നാട്യ സംഘം നടത്തുന്നു.

വൈദ്യത്തം പി. എസ്. വാതിയരുടെ

ആര്യവൈദ്യശാല

സ്ഥാപിതം : 1902

കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503

Phone : HO. 742216-19, 742561-64 & 742571 (EPABX), TDBX 200 Lines)

Fax: 0493-742210, 742572

ശാഖകൾ : കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, തിരുവൻനാട്ടുകൂർ, ആലുവ, തിരുവനന്തപുരം, മട്ടിരാശി, കണ്ണൂർ, കോയമ്പുത്തുറ, നൃസിൽഹി, കല്ലക്കുത്ത, കോട്ടയം കുടാതെ 800-ൽ പരം എജൻസികളും